

TOURISM ECONOMIC

รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว **REVIEW**

ปีที่ 7 ฉบับที่ 1/2569

RE-BALANCE

การท่องเที่ยว?

เมื่อการท่องเที่ยวอยู่ในยุควิกฤตสิ่งแวดล้อม

ISSN 2697-5513

9 772697 551004 >

TOURISM ECONOMIC

รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว **REVIEW**

สารบัญ

ปีที่ 7 ฉบับที่ 1/2569

6 บทนำ

8 สถานการณ์ท่องเที่ยวโลก ปี 2568

9 สถานการณ์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

17 สถานการณ์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568

18 สถานการณ์ท่องเที่ยวในประเทศไทย ปี 2568

19 สถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

27 สถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568

28 สถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวในประเทศปี 2568

32 จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวสูงสุด 10 อันดับแรก
ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

34 สถานการณ์นักท่องเที่ยวไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศในช่วงครึ่งปีหลัง
ของปี 2568

35 สถานการณ์การเข้าพักในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

36 RE-BALANCE การท่องเที่ยว?

เมื่อการท่องเที่ยวอยู่ในยุควิกฤตสิ่งแวดล้อม

48 ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

56 บทสรุป

คณะที่ปรึกษา

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นางสาวนันทริยา ทวีวงศ์

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นางสาวนิตดา พันธสอาด

รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นางณัฏฐิรา แพงคุณ

รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

บรรณาธิการอำนวยการ

นางสาวนิตดา พันธสอาด

รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นางณัฏฐิรา แพงคุณ

รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กองบรรณาธิการ

นายชาคริต ปิตานพวงศ์

ผู้อำนวยการกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

และกลุ่มนวัตกรรมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

จัดทำโดย

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เลขที่ 4 ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

โทรศัพท์ : 0-2283-1551

โทรสาร : 0-2283-1638

Email : researchin.ets@gmail.com

Facebook : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

บรรณาธิการแถลง

2568 ปีแห่งการยืนให้มั่น ก่อนจะก้าวสู่ปีใหม่ ที่ไกลกว่าเดิม

ปี 2568 เป็นปีที่การท่องเที่ยวไทยได้รับผลกระทบในทุกมิติ ทั้งความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางภูมิรัฐศาสตร์ ปัญหาชายแดนไทย กัมพูชา และวิกฤตการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในบริบทเช่นนี้ การเร่งรีบเดินหน้าฝ่าภาวะผันตลบ อาจไม่ใช่กลยุทธ์ที่ดีที่สุด เราจำเป็นต้องตั้งหลักและยืนให้มั่นคง วิเคราะห์ให้ชัดเรื่องการรับมือกับวิกฤตที่รุนแรง พร้อมกับการเร่งแก้ไขโครงสร้างการทำงานที่อ่อนแอ ทบทวนรูปแบบการท่องเที่ยวที่ไม่ตอบโจทย์โลกใหม่ และแสวงหาคคุณค่าที่การท่องเที่ยวไทยยังถือครองอยู่จริง ถ้าปฏิบัติในมิติต่าง ๆ แล้วจะทำให้เราสามารถตั้งหลักอย่างมีสติ และสร้างความแข็งแกร่งจากภายใน ก่อนการขยายตัวสู่ภายนอก

อย่างไรก็ตาม ในสภาวะการชะลอตัวด้านการท่องเที่ยวในครั้งนี้ ได้เปิดพื้นที่ให้ประเทศไทยปรับโฟกัสจากการมุ่งให้ความสำคัญด้านจำนวนนักท่องเที่ยว ไปสู่การเน้นเรื่องคุณภาพของการท่องเที่ยว เช่น การดึงดูดตลาดนักท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High-Value) ขยายตลาดเฉพาะ (Niche) และยกระดับประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน จากปรากฏการณ์ท่องเที่ยวในปี 2568 เราจะสัมผัสได้ถึงจังหวะการฟื้นตัวบางอย่างของพลังท่องเที่ยว ทั้งในมิติของผู้เดินทาง เมือง และผู้ประกอบการที่กล้าคิด กล้าทำ เรากำลังเห็น การขยับของสังคมท่องเที่ยวไทย ที่มุ่งเน้นการหวนกลับมาสู่การเดินทางที่มีความหมาย ทั้งต่อผู้มาเยือน และต่อผู้คนในพื้นที่นั้นจริง ๆ

องค์ประกอบที่ชี้ว่าการเดินทางของภาคการท่องเที่ยวไทย มาถูกทาง สอดคล้องกับจุดยืนของ UN Tourism สภาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Travel and Tourism Council : WTTC) คือ การยืนหยัดในหลักการของการพัฒนาท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ นอกจากนี้ เรายังมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ยืดหยุ่น (Resilient Infrastructure Investment) ที่ทนต่อความเสี่ยงปรับตัวได้และฟื้นตัวเร็ว นอกจากนี้ยังดำเนินการเรื่องการเพิ่มทักษะเพื่อยกระดับสมรรถนะคนทำงานในภาคท่องเที่ยว

ปี 2568 เป็นปีที่หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว แสดงให้เห็นถึง การกล้าคิดใหม่ อย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อน แนวทาง Carbon Neutral Tourism ก้าวข้ามจากแผนสู่การลงมือทำ สิ่งเหล่านี้ นับเป็นสัญญาณของการคิดเชิงอนาคตที่เริ่มลงรากในภาคนโยบาย และในขณะเดียวกัน ความเคลื่อนไหวของภาคเอกชนไทยก็มีความโดดเด่น เดียวคม ปรับตัว ยืดหยุ่น และสร้างความแปลกใหม่ ให้วงการท่องเที่ยวต่อเนื่องมาเป็นระยะ ไม่ว่าจะเป็น สยามพารากอน ไอคอนสยาม หรือ วัน แบงค็อก ต่างกลายเป็นสัญลักษณ์ของไทยในโลกใหม่ ที่ไม่ได้ขายสินค้า แต่ขายความรู้สึกร่วมของการมีส่วนร่วมกับยุคสมัย สร้างสรรค์ประสบการณ์ท่องเที่ยวที่เชื่อมศิลปะ เทคโนโลยี วัฒนธรรม และจินตนาการเข้าไว้ในพื้นที่เดียว ทั้งหมดนี้ทำให้การท่องเที่ยวไทย ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการเดินทางท่องเที่ยวในความหมายเดิม แต่คือการท่องเที่ยวที่ผ่านการออกแบบประสบการณ์ร่วมระดับโลก โดยมีรากอยู่ในวัฒนธรรมไทย

กองบรรณาธิการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ปี 2569 จะเป็นปีแห่งการยกระดับคุณค่าและความหมายของการเดินทาง ภาคการท่องเที่ยวไทย ต้องก้าวให้ไกลกว่าเดิม โดยยกระดับนำไปสู่ การท่องเที่ยวเพื่อการเปลี่ยนแปลง โดยรูปธรรมในสิ่งที่จะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง คือ การสร้างมาตรฐานประสบการณ์ท่องเที่ยวรุ่นใหม่ (Next-Gen Experience Standard) การออกแบบเมืองท่องเที่ยวทันสมัย เน้นการอนุรักษ์ (Green & Smart City for Tourism) และการเสริมพลังคนทำงานท่องเที่ยวให้เป็นผู้ออกแบบประสบการณ์ที่ล้ำหน้า กล้าคิดแตกต่าง ไม่จมกับอดีตที่รุ่งเรือง เลิกผลิตซ้ำกิจกรรมท่องเที่ยวแบบเดิม ท่องเที่ยวไทยเคยยืนหนึ่งด้วยรอยยิ้ม แต่ในโลกปัจจุบัน ไทยต้องยืนหนึ่งด้วยคุณค่า เพราะโลกไม่ต้องการเพียงสถานที่สวยงาม แต่ต้องการจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวที่มีหัวใจ มีความหมาย และมีพลังที่จะสร้างสันติภาพต่อมวลมนุษยชาติ (Peace Through Tourism)

กลุ่มนวัตกรรมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา

2568 การเตรียมพร้อมสำหรับสมรภูมิ การแข่งขันใหม่ของการท่องเที่ยวโลก

ปี 2568 องค์การท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UN Tourism) ประเมินว่าจะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศขยายตัวประมาณร้อยละ 3-5 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2567 ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวน 1,510 - 1,540 ล้านคน โดยได้รับปัจจัยหนุนจากความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่ยังมีอยู่ รวมถึงมาตรการของรัฐบาลในหลายประเทศที่ต้องการกระตุ้นภาคการท่องเที่ยว แต่สถานการณ์โลกยังคงเผชิญกับวิกฤตด้านภูมิรัฐศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจ และความผันผวนของสภาพภูมิอากาศ โดยในปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลกได้ก้าวเข้าสู่ภาวะสมดุลงใหม่ที่ต้องพึ่งพากลยุทธ์เชิงคุณภาพ และการปรับตัวอย่างยั่งยืน

สภาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Travel & Tourism Council : WTTC) ได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์จริงของปี 2568 ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับบทบาทของการท่องเที่ยวในระบบเศรษฐกิจโลก โดยชี้ว่า แม้การท่องเที่ยวยังคงเป็นแหล่งสร้างมูลค่าและแรงงานในวงกว้าง แต่การเติบโตนั้นกลับมีลักษณะ การกระจุกตัว (winners-take-most) ในขณะที่ยังเผชิญความท้าทาย เช่น อัตราแลกเปลี่ยนสถานะเศรษฐกิจโลก และความขัดแย้งระหว่างประเทศเริ่มแสดงอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น นอกจากนี้ การขนส่งทางอากาศซึ่งถือเป็นพาหนะหลักของการเดินทางระหว่าง

ประเทศ ก็แสดงถึงสัญญาณของจุดอิ่มตัวบางส่วน โดยข้อมูลจากสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association : IATA) รายงานว่าปริมาณผู้โดยสารแม้ยังเติบโต แต่การขยายตัวยังชะลอเมื่อเทียบกับการเดินทางในช่วงที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณารูปแบบการท่องเที่ยวที่โดดเด่น พบว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เปลี่ยนจุดโฟกัสไปยังคุณภาพมากกว่าเพียงปริมาณ (Quality Over Quantity) อย่างชัดเจน โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวมูลค่าสูง และรูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นประสบการณ์เชิงลึกได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันเทคโนโลยีดิจิทัล การชำระเงินผ่านมือถือ

และการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) กลายเป็นปัจจัยการแข่งขันหลัก ขณะที่ประเด็นเรื่องความยั่งยืน การจัดการผลกระทบเชิงสิ่งแวดล้อม และสังคม (Sustainable & Responsible Tourism) ได้กลายเป็นองค์ประกอบที่นักท่องเที่ยวและนักลงทุนให้ความสนใจมากขึ้น สิ่งเหล่านี้กำลังหล่อหลอมให้ตลาดท่องเที่ยวโลกในยุคถัดไปมีโครงสร้างที่แตกต่างจากอดีตอย่างชัดเจน

เมื่อเชื่อมโยงมาสู่ภาพของสถานการณ์ท่องเที่ยวไทย พบว่า ในปี 2568 ภาพรวมของการท่องเที่ยวไทยอยู่ในสถานะที่ยังไม่ฟื้นตัว ตามศักยภาพ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยมีจำนวน 33.5 ล้านคน ลดลงร้อยละ 5.76 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2567 ตัวเลขดังกล่าว นอกจากจะเกิดจากวิกฤตซ้อนทับ (Poly Crisis) ที่ไทยต้องเผชิญอยู่ การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ สะท้อนถึงปัญหาที่ฝังลึกของโครงสร้างการท่องเที่ยวไทย เช่น ภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัย การบริการภายในประเทศ โดยเฉพาะการเชื่อมต่อระหว่างจุดหมายปลายทาง การปรับตัวด้านดิจิทัลยังไม่เต็มศักยภาพ ซึ่งทำให้โอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High-Value Travelers) และการเพิ่มวันพัก (length of stay) ที่นานขึ้นไม่เป็นไปตามเป้า กล่าวได้ว่าประสิทธิภาพในด้านมูลค่าต่อผู้มาเยือน (Value Per Visitor) ยังคงต่ำกว่าศักยภาพที่ควรเป็น

ด้านการส่งเสริมการตลาด แม้มีความพยายามในการรุกตลาดแบบใหม่ เช่น การทดลองอนุญาตแปลงสกุลเงินคริปโตเป็นเงินบาทสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศไทย หรือการผลักดันประสบการณ์เฉพาะเจาะจง (Niche Experiences)

เช่น อาหาร สุขภาพ เมืองหนังสือ แต่ว่าโดยรวมแล้วการดำเนินการยังขาดการเล่าเรื่องเชิงกลยุทธ์ (Strategic Narrative) ที่สามารถเชื่อมโยงภาพใหญ่ของไทยในตลาดโลกอย่างชัดเจน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การส่งเสริมการตลาดบางส่วนยังดูเหมือนการผลิตซ้ำเนื้อหาเดิม ๆ ที่เคยใช้มา ไม่ได้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของโลกหรือของกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่อย่างจริงจัง

เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวไทยกำลังยืนอยู่บนจุดเปลี่ยนสำคัญระหว่างการดำเนินรอยตามโมเดลในอดีตกับการก้าวสู่การออกแบบรูปแบบใหม่ที่ตอบโจทย์เวทีการแข่งขันยุคถัดไป การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ในการบูรณาการเครื่องมือการตลาด นโยบาย และโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ จะเป็นปัจจัยชี้ขาดว่าประเทศไทยจะดำรงอยู่เพียงในฐานะจุดหมายปลายทางที่รอให้ผู้คนเดินทางมา หรือก้าวขึ้นเป็นจุดหมายปลายทางที่ขับเคลื่อนอนาคตของตนเองและนำการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคได้อย่างแท้จริง

ท้ายที่สุดแล้วหากไทยสามารถประสานการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล บริการเชื่อมโยง (Connectivity) และแผนการตลาดที่มีเรื่องเล่าเป็นหัวใจ ร่วมกับการกำกับดูแลที่ชัดเจนอย่างยั่งยืน ก็มีโอกาสสูงที่จะกลับมาเป็นจุดหมายปลายทางที่ครองใจนักท่องเที่ยวมูลค่าสูงและสร้างรายได้ต่อหัวที่เพิ่มขึ้นในระยะต่อไป

อย่างไรก็ตาม หากยังยึดติดกับโมเดลเดิมที่เน้นปริมาณเป็นหลัก และไม่มีกรปรับโฟกัสไปสู่ คุณภาพ + ประสบการณ์ + ความยั่งยืน ประเทศไทยอาจถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ในสมรภูมิการแข่งขันใหม่ของการท่องเที่ยวโลก

สถานการณ์ การท่องเที่ยวโลก ปี 2568

สถานการณ์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

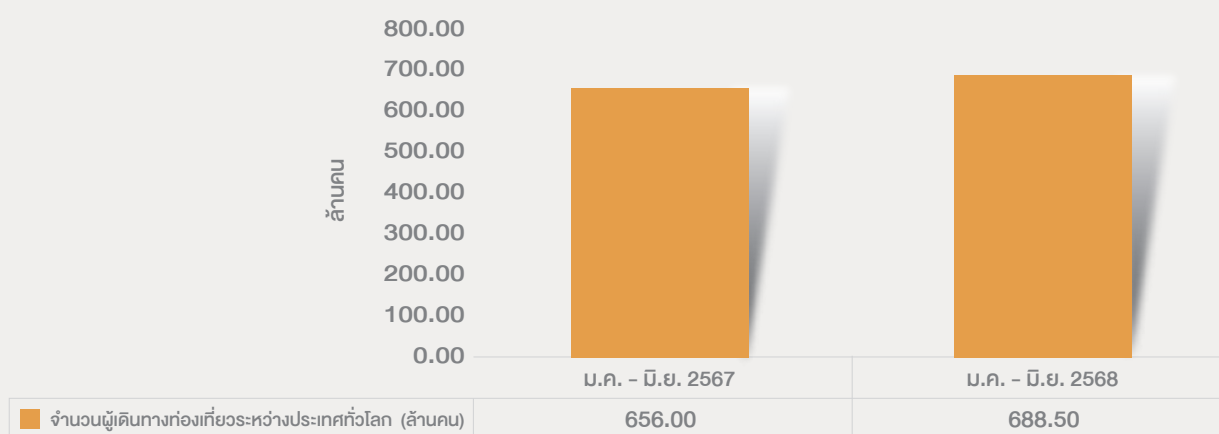
ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ภาพรวมของการท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกยังคงเติบโตดี แม้จะมีหลายปัจจัยลบจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศ อาทิ สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอินเดียและปากีสถาน ในช่วงปลายเดือนเมษายน 2568 ส่งผลกระทบทำให้มีการปิดน่านฟ้า ก่อนที่สถานการณ์จะคลี่คลายลงในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม 2568 และสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและอิหร่าน ในระหว่างวันที่ 13 - 24 มิถุนายน 2568 ได้สร้างความกังวลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกกลาง รวมถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจในหลายประเทศชะลอตัวและเหตุการณ์ภัยธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ

แต่จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UN Tourism) ระบุว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกมีจำนวน 688.50 ล้านคน เติบโตร้อยละ 4.95 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกยังได้รับปัจจัยหนุนจากความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่ยังมีอยู่ รวมถึงมาตรการของรัฐบาลในหลายประเทศที่ต้องการกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวในประเทศอย่างมาตรการวีซ่าฟรีแบบชั่วคราวและถาวร อาทิ จีนดำเนินนโยบายมาตรการวีซ่าฟรีชั่วคราวหลายรูปแบบสำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวโดยไม่ต้องขอวีซ่าได้วันดำเนินมาตรการวีซ่าฟรีชั่วคราวสำหรับนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียใต้สำหรับนักท่องเที่ยวจากไทย บรูไน และฟิลิปปินส์โดยที่เวียดนามดำเนินมาตรการวีซ่าฟรีชั่วคราวสำหรับนักท่องเที่ยวจากยุโรป

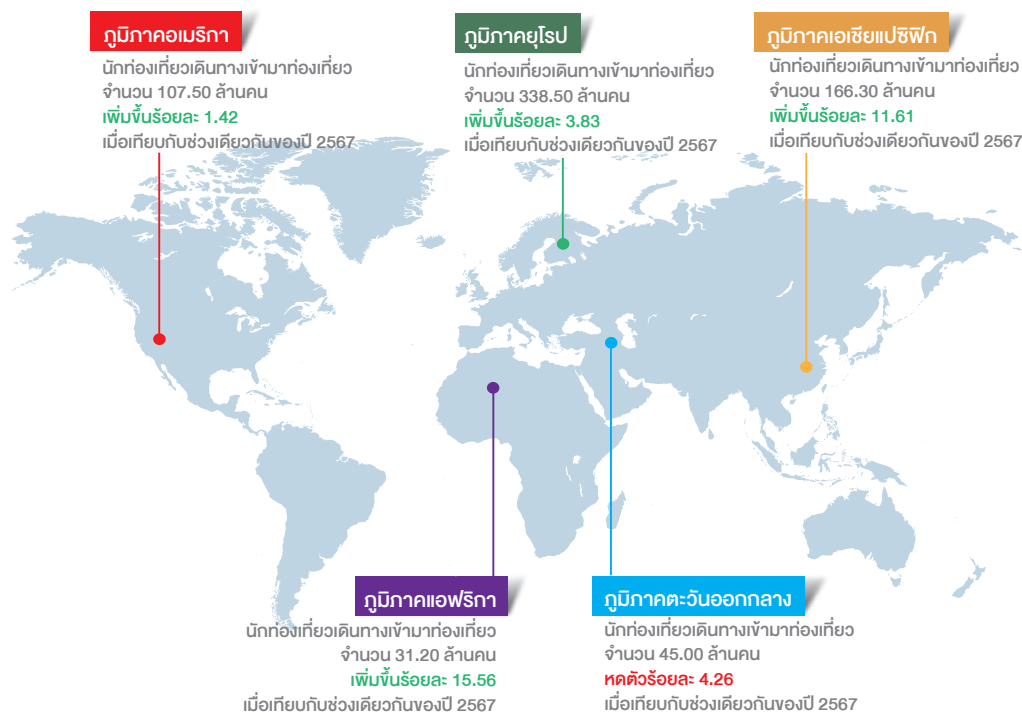
ทั้งนี้ การเติบโตของการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีความแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค โดยเมื่อพิจารณาสถานการณ์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศเป็นรายภูมิภาคในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 พบว่า

จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 และ 2568

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ณ เดือน กันยายน 2568

จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 จำแนกตามภูมิภาค

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ณ เดือน กันยายน 2568

ทั้งนี้ สถานการณ์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะของแต่ละประเทศที่เกิดขึ้นในภูมิภาคนั้น โดยเมื่อพิจารณาการท่องเที่ยวเป็นรายภูมิภาค พบว่า

ภูมิภาคยุโรป

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 การท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคยุโรปสะท้อนภาพที่เติบโตเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ภูมิภาคยุโรปมีจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงกว่าภูมิภาคอื่น โดยส่วนใหญ่เป็นการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาค เนื่องจากหลายประเทศในภูมิภาคยุโรปมีการจัดงานอีเว้นท์และการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในภูมิภาคยุโรปหลายรายการ

ทั้งนี้ ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 หลายประเทศในยุโรปได้มีการปรับระเบียบการเดินทางเข้าประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวและความปลอดภัย อาทิ

สหภาพยุโรปได้ประกาศปรับระบบการเดินทางเข้าประเทศเมื่อเดือนมีนาคม 2568

โดยในวันที่ 12 ตุลาคม 2568 ทางสหภาพยุโรปประกาศใช้ระบบใหม่ที่เรียกว่า EES (Entry/Exit System) เข้ามาแทนที่การประทับตราบนพาสปอร์ตแบบเดิม โดยระบบดังกล่าวเป็นดิจิทัลจะบันทึกข้อมูลการเดินทางเข้า - ออกของนักท่องเที่ยวจากนอกเขต EU/Schengen โดยอัตโนมัติโดยรวมข้อมูล อาทิ วันเวลาที่เดินทางเข้า - ออก ประเทศที่ใช้ผ่านแดน ข้อมูลทางชีวมิติ (Biometrics) อย่างลายนิ้วมือ และรูปถ่ายใบหน้า ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะถูกจัดเก็บไว้ใช้ได้เป็นเวลา 3 ปี ทำให้การเดินทางครั้งต่อไปสะดวกสำหรับประเทศที่ใช้ระบบ EES ครอบคลุม

กลุ่มประเทศทางแถบยุโรปตะวันออกและกลางเติบโตดี โดยพบว่าผู้เดินทางเข้ามาเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเติบโต 9.30%

ประเทศสมาชิกเซกกัน 29 ประเทศ ได้แก่ 25 ประเทศสมาชิก EU (ยกเว้นไอร์แลนด์ และไอร์แลนด์) และ 4 ประเทศนอก EU คือ ไอซ์แลนด์ ลิกเตนสไตน์ นอร์เวย์ และสวิตเซอร์แลนด์ โดยจะเริ่มใช้ในบางสนามบินในวันที่ 12 ตุลาคม 2568 คาดว่าจะใช้งานเต็มรูปแบบในทุกจุดผ่านแดนภายในเดือนเมษายน 2569

นอกจากนี้ทางสหภาพยุโรปจะนำระบบ ETIAS (European Travel Information and Authorisation System) ซึ่งเป็นระบบการลงทะเบียนออนไลน์ก่อนการเดินทางเข้าเขตเซกกัน (Pre-travel Authorisation) เพื่อการคัดกรองผู้เดินทางเข้ามาในยุโรป สำหรับพลเมืองจากประเทศที่ได้รับการยกเว้นวีซ่าการตรวจลงตราให้สามารถเดินทางเข้าเขตเซกกันได้สะดวกขึ้น โดยให้กรอกข้อมูลออนไลน์ คาดว่าระบบดังกล่าวจะนำมาใช้ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2569

สหราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2568 รัฐบาลสหราชอาณาจักรได้ประกาศปรับขึ้นค่าธรรมเนียมวีซ่าและบริการด้านสัญชาติหลายประเภท

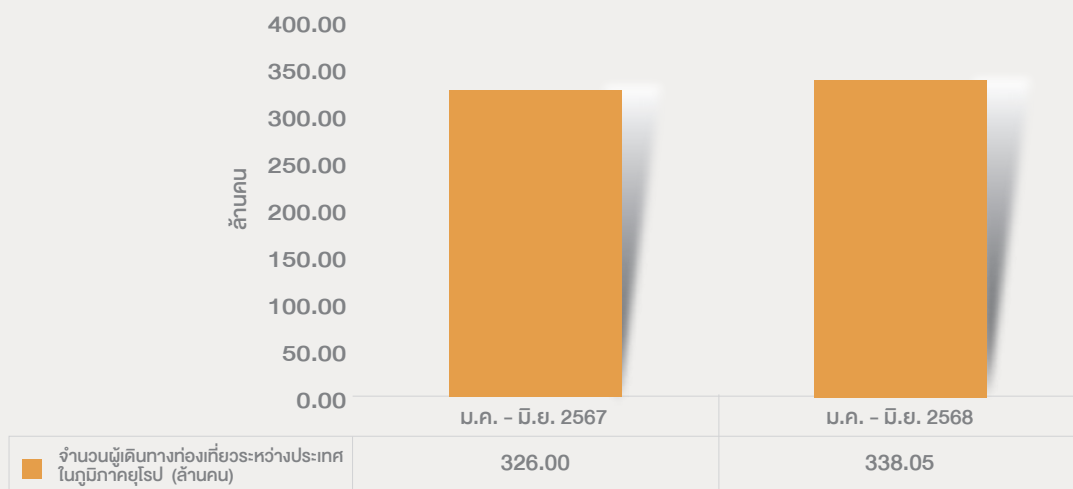
ซึ่งรวมถึงวีซ่าท่องเที่ยว โดยวีซ่าระยะสั้น (ไม่เกิน 6 เดือน) จากเดิมอยู่ที่ 115 ปอนด์ ปรับขึ้นเป็น 127 ปอนด์ สำหรับวีซ่าระยะยาว (สูงสุด 2 ปี) จากเดิมอยู่ที่ 432 ปอนด์ ปรับขึ้นเป็น 475 ขณะที่วีซ่าระยะยาว (สูงสุด 5 ปี) จากเดิมอยู่ที่ 771 ปอนด์ ปรับขึ้นเป็น 848 ปอนด์ และวีซ่าระยะยาว (สูงสุด 10 ปี) จากเดิมอยู่ที่ 963 ปอนด์ ปรับขึ้นเป็น 1,059 ปอนด์ นอกจากนี้ยังมีการปรับขึ้นค่าธรรมเนียมวีซ่าประเภทอื่น เช่น วีซ่าทำงานและนักเรียน เป็นต้น

สหพันธรัฐรัสเซีย ได้ยกเว้นการตรวจลงตรา (Visa-Free)

สำหรับชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว โดยสามารถพำนักรในรัสเซียสูงสุดได้ไม่เกิน 90 วันต่อปี (จากเดิมไม่เกิน 90 วัน ภายในระยะเวลา 180 วัน) ตั้งแต่ 1 มกราคม 2568 และตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2568 โดยผู้เดินทางจะต้องลงทะเบียนผ่านแอปพลิเคชัน “Gosuslugi RuID” และได้รับ QR Code ก่อนเดินทาง เพื่อใช้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ระบุว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภูมิภาคยุโรปมีจำนวน 338.50 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.83 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคยุโรปในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 และ 2568

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ณ เดือน กันยายน 2568

เมื่อพิจารณาการท่องเที่ยวรายภูมิภาคยุโรป พบว่า กลุ่มประเทศทางแถบยุโรปตะวันออกและกลางเติบโตดี โดยพบว่าผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเติบโตร้อยละ 9.30 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยพบว่าประเทศที่มีผู้เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเติบโตจากช่วงเดียวกันของปีก่อน อาทิ ลิทัวเนีย เอสโตเนีย ลัตเวีย และบัลแกเรีย

สำหรับกลุ่มประเทศทางแถบยุโรปใต้และเมดิเตอร์เรเนียนขยายตัวดี โดยผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเติบโตเฉลี่ยประมาณร้อยละ 3.30 เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยประเทศที่มีผู้เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อาทิ สเปน อิตาลี โมลตา ตุรกีและกรีซ

ขณะที่ประเทศทางแถบยุโรปเหนือ พบว่า มีผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยยังเติบโตที่ร้อยละ 2.60 เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยพบว่าประเทศที่มีผู้เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเติบโตจากช่วงเดียวกันของปีก่อน อาทิ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก นอร์เวย์ และสวีเดน

และประเทศทางแถบยุโรปตะวันตกพบว่า มีผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยเติบโตร้อยละ 2.60 เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2567 สำหรับประเทศที่มีผู้เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวและเติบโตเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เช่น เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ และฝรั่งเศส เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การท่องเที่ยวในประเทศเยอรมันลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่สูงจากการที่เยอรมนีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยุโรป 2024 ในปีที่ผ่านมา

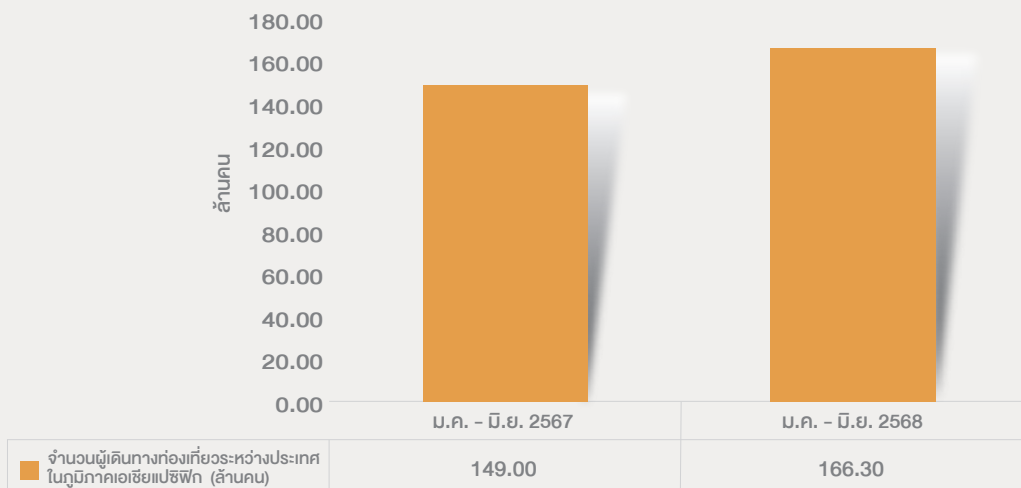
ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 การท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกยังเติบโตดี ซึ่งได้รับปัจจัยบวกจากฤดูกาลท่องเที่ยว โดยนอกจากเป็นการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคเดียวกันแล้วนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปและอเมริกานิยมเดินทางมาท่องเที่ยวทางภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก สำหรับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 2 รองจากภูมิภาคยุโรป

จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ พบว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 มีผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจำนวน 166.30 ล้านคน เติบโตร้อยละ 11.61 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นปีก่อนที่จะเกิดการระบาดของโรคโควิด-19 จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกยังต่ำกว่าช่วงเวลาดังกล่าว ขณะที่การท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่นเติบโตกว่าช่วงเดียวกันของปี 2562

จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 และ 2568

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ณ เดือน กันยายน 2568

โดยเมื่อพิจารณาการท่องเที่ยว ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พบว่า

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 การท่องเที่ยวในประเทศทางแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากและเติบโตสูงถึงร้อยละ 20.10 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยหลายประเทศมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อาทิ จีน จากข้อมูลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแห่งชาติจีน (NIA) ระบุว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ชาวต่างชาติเดินทางข้ามพรมแดนไปและกลับจากจีนจำนวน 38.05 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.2 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแบบไม่ต้องขอวีซ่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีจำนวน 13.64 ล้านคน หรือเติบโตร้อยละ 53.90 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.2 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศจีน

ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 2 รองจากภูมิภาคยุโรป

ทั้งนี้ ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศจีน ทางรัฐบาลจีนได้ดำเนินนโยบายวีซ่าฟรีทั้งแบบชั่วคราวและถาวรให้กับชาวต่างชาติที่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศ โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ทางรัฐบาลจีนได้ดำเนินนโยบายวีซ่าฟรีกับหลายประเทศ อาทิ

รัฐบาลจีนได้ประกาศนโยบายยกเว้นวีซ่า

สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียนที่เดินทางมาเยือนสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียนตั้งแต่สองคนขึ้นไปถือหนังสือเดินทางธรรมดาและจัดโดยบริษัทนำเที่ยวจีน สามารถเข้าและออกประเทศผ่านท่าอากาศยานนานาชาติกาซา สถานีรถไฟโหม่หนาน และท่าเรือโหม่หนานไฮเวย์ นโยบายนี้อนุญาตให้พำนังกอาศัยในเขตปกครองตนเองชนชาติไทสิบสองปันนาได้สูงสุด 6 วัน

รัฐบาลจีนได้ทำความตกลงกับรัฐบาลรัฐเอกราชชาวมัวว่าด้วยการยกเว้นวีซ่าร่วมกัน

โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 2 เมษายน 2568 ภายใต้ความตกลงนี้ พลเมืองชาวมัวที่ถือหนังสือเดินทางทูต หนังสือเดินทางราชการ หรือหนังสือเดินทางธรรมดาที่ยังไม่หมดอายุ จะได้รับการยกเว้นวีซ่า พำนังกไม่เกิน 30 วันต่อครั้ง โดยระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน 90 วัน ภายในระยะเวลา 180 วัน

รัฐบาลจีนได้ทำความตกลงกับรัฐบาลสาธารณรัฐอุซเบกิสถานว่าด้วยการยกเว้นวีซ่าร่วมกัน

โดยมีผลบังคับใช้วันที่ 1 มิถุนายน 2568 ภายใต้ข้อตกลงนี้ พลเมืองอุซเบกิสถาน จะได้รับการยกเว้นวีซ่าสำหรับการพำนักระยะสั้น สามารถพำนังกได้ครั้งเดียวสูงสุด 30 วัน โดยมีระยะเวลารวมสูงสุด 90 วันต่อระยะเวลา 180 วัน

รัฐบาลจีนขยายนโยบายยกเว้นวีซ่าสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติจากบราซิล อาร์เจนตินา ชิลี เปรู และอุรุกวัย

ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2568 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2569 สำหรับผู้ที่ถือหนังสือเดินทางธรรมดา จะมีสิทธิ์เดินทางเข้าประเทศจีนโดยไม่ต้องขอวีซ่าเป็นเวลา 30 วัน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชนกับ 5 ประเทศในอเมริกาใต้

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแห่งชาติจีน (NIA) ระบุว่า พลเมืองอินโดนีเซียจะมีสิทธิ์เข้าร่วมนโยบายการเดินทางผ่านแดนโดยไม่ต้องขอวีซ่า 240 ชั่วโมงของจีน

ตั้งแต่วันที่ 12 มิถุนายน 2568 เป็นต้นไป ซึ่งจะทำให้รายชื่อประเทศที่มีสิทธิ์เข้าร่วมเพิ่มขึ้นเป็น 55 ประเทศ

รัฐบาลจีนดำเนินนโยบายยกเว้นวีซ่าชั่วคราวสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทั่วไปจากซาอุดีอาระเบีย โอมาน คูเวต และบาห์เรน

ตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2568 ถึง 8 มิถุนายน 2569 โดยผู้ถือหนังสือเดินทางจากประเทศเหล่านี้ที่เดินทางผ่านแดนไม่เกิน 30 วัน

นอกจากนี้ ยังพบว่าการท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นมีการเติบโตดี เนื่องจากญี่ปุ่นเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวของชาวต่างชาติจากหลายประเทศ จากข้อมูลองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น ระบุว่าในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในญี่ปุ่นเติบโตร้อยละ 21.01 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือมีจำนวน 21.52 ล้านคน เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวของเกาหลีใต้ฮ่องกงและไต้หวันเติบโตดี

สำหรับการท่องเที่ยวในประเทศทางแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากและเติบโตร้อยละ 5.50 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการท่องเที่ยวในหลายประเทศยังมีการเติบโตดี อาทิ เวียดนามมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมีอัตราการเติบโตสูงถึงร้อยละ 20.70 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยรัฐบาลเวียดนามได้ดำเนินมาตรการวีซ่าชั่วคราวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศ อาทิ ขยายระยะเวลาการยกเว้นวีซ่าชั่วคราวให้กับ 8 ประเทศ ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี สเปน เดนมาร์ก สวีเดน นอร์เวย์ และฟินแลนด์ โดยให้ผู้ถือหนังสือเดินทางสามารถเข้าเวียดนามได้โดยไม่ต้องมีวีซ่าจนถึงวันที่ 14 มีนาคม 2571 รวมถึงยกเว้นวีซ่าให้กับพลเมืองจากประเทศสวิตเซอร์แลนด์ สาธารณรัฐเช็ก และโปแลนด์ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2568 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2568

นอกจากนี้ ประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซียมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเติบโตเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม พบว่าการท่องเที่ยวหลายประเทศมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางท่องเที่ยวลดลง อาทิ ไทย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์

สำหรับสถานการณ์ท่องเที่ยวประเทศแถบภูมิภาคโอเชียเนียมีจำนวนชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยเติบโตเล็กน้อยร้อยละ 1.60 เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยประเทศที่การท่องเที่ยวยังเติบโตได้ดี อาทิ ออสเตรเลีย มีชาวต่างชาติเดินทางเขาไปท่องเที่ยวเติบโตร้อยละ 3.30 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่นิวซีแลนด์เติบโตร้อยละ 3.80 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวในประเทศฟิจิ และกวมปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำหรับสถานการณ์ท่องเที่ยวแถบภูมิภาคเอเชียใต้ พบว่า จำนวนชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 5.40 เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยการหดตัวของ การท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้มาจากการท่องเที่ยวในอินเดียที่ปรับลดลง ซึ่งจากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ พบว่าชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวที่อินเดียหดตัวร้อยละ 6.60 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตาม ประเทศที่การท่องเที่ยวยังเติบโตได้ดี อาทิ ภูฏาน โดยชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเติบโตสูงถึงร้อยละ 24.80 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เช่นเดียวกับมัลดีฟส์ มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเติบโตสูงถึงร้อยละ 9.10 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภูมิภาคอเมริกา

ภูมิภาคอเมริกามีจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 3 รองจากภูมิภาคยุโรปและภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ พบว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภูมิภาคอเมริกามีจำนวน 107.50 ล้านคน เติบโตร้อยละ 1.42 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

เมื่อพิจารณาสถานการณ์การท่องเที่ยวในภูมิภาคอเมริการายภูมิภาคพบว่า การท่องเที่ยวในภูมิภาคอเมริกาเหนือเติบโตเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยสหรัฐอเมริกา มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวลดลง ซึ่งมาจากหลายปัจจัย โดยส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยเศรษฐกิจกระทบการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระยะไกลอย่างนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชีย นอกจากนี้ ปัญหาเรื่องกรีนแลนด์ส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวจากสแกนดิเนเวียเดินทางมาท่องเที่ยวลดลง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศเดนมาร์กปรับตัวลดลง จากข้อมูลของทางรัฐบาลสหรัฐอเมริการะบุว่า ในเดือนมิถุนายน 2568 นักท่องเที่ยวจากเดนมาร์กลดลง

ประเทศที่มีอัตราการเติบโตที่โดดเด่น ได้แก่ ชิลี นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวเติบโตสูงถึงร้อยละ 32.60 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

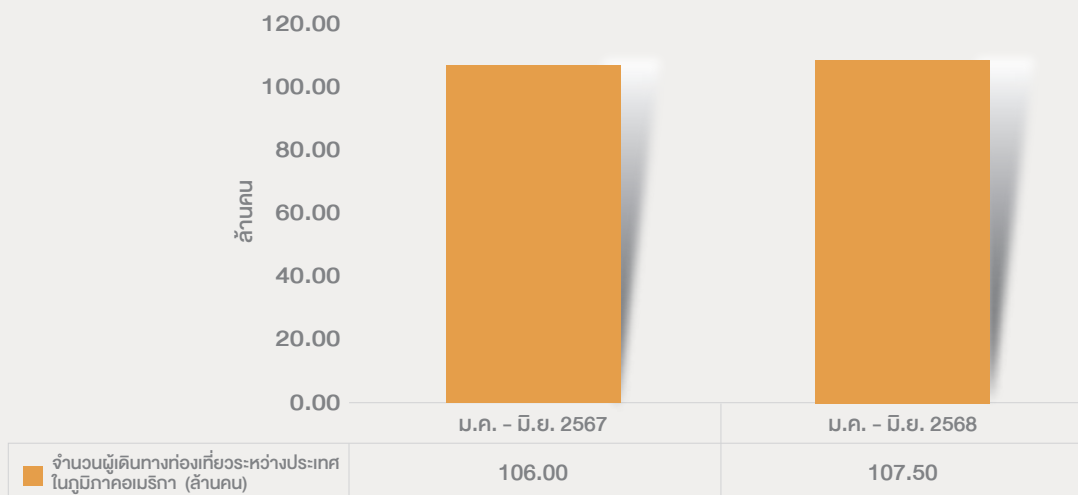
ร้อยละ 17.80 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้การท่องเที่ยวในประเทศแคนาดาพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวปรับตัวลดลง อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวในประเทศเม็กซิโกพบว่า ชาวต่างชาติเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเติบโตกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำหรับการท่องเที่ยวในประเทศทางแถบแคริบเบียนเติบโตเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ส่วนใหญ่ยังเติบโตดี อาทิ โดมินีกาน เกรนาดา อาร์บาส อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติพบว่า ประเทศคิวบาและจาไมกา มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวลดลง นอกจากนี้การท่องเที่ยวของประเทศทางแถบภูมิภาคอเมริกากลางเติบโตร้อยละ 2.40 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวอย่างเอลซาวาดอร์ กัวเตมาลา และปานามา

สำหรับการท่องเที่ยวในประเทศทางแถบอเมริกาใต้เติบโตโดดเด่นกว่าภูมิภาคอื่น จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติพบว่า การท่องเที่ยวของประเทศในแถบอเมริกาใต้เร่งขึ้นร้อยละ 13.90 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยพบว่าการท่องเที่ยวในหลายประเทศเติบโตดี โดยเฉพาะประเทศบราซิล ซึ่งจากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวเติบโตสูงถึงร้อยละ 48.20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมาจากภูมิภาคเดียวกัน อาทิ อาร์เจนตินา ชิลี ปารากวัย และอุรุกวัย

นอกจากนี้ประเทศที่มีอัตราการเติบโตที่โดดเด่น ได้แก่ ชิลี นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวเติบโตสูงถึงร้อยละ 32.60 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมาจากภูมิภาคเดียวกัน อาทิ อาร์เจนตินา โบลิเวีย บราซิล และเปรู นอกจากนี้ ประเทศโบลิเวีย เอกวาดอร์ และเปรู พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวยังขยายตัวดี

จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคอเมริกา ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 และ 2568

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวโลกสหประชาชาติ ณ เดือน กันยายน 2568

ภูมิภาคตะวันออกกลาง

ภูมิภาคตะวันออกกลางมีจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 4 จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ พบว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกกลางหดตัวร้อยละ 4.26 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือมีจำนวน 45.00 ล้านคน

ทั้งนี้ การปรับลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกกลาง สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งมาจากปัญหาสงครามในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยังอยู่ และสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและอิหร่าน ในระหว่างวันที่ 13 - 24 มิถุนายน 2568 แม้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นช่วงระยะสั้น แต่ได้สร้างความกังวลต่อการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกกลาง

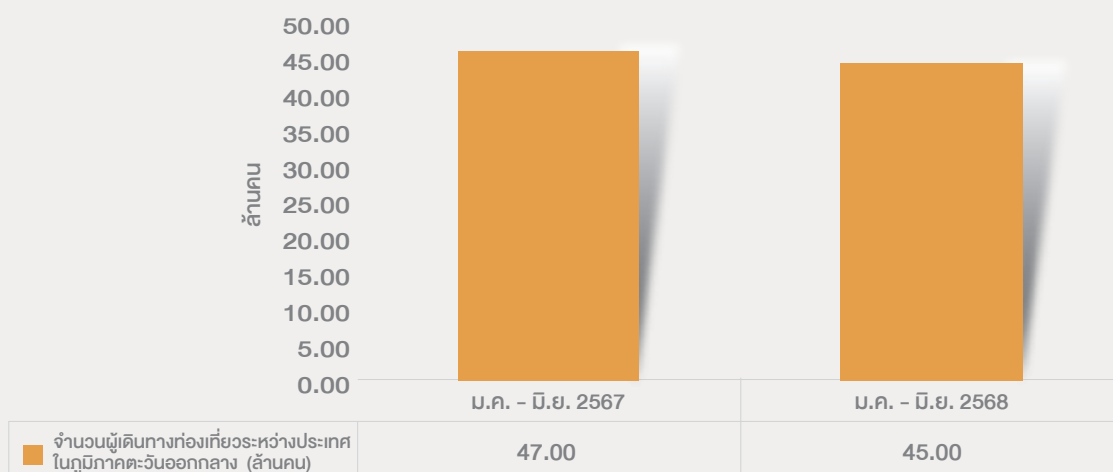
นอกจากนี้ ยังมาจากปัจจัยเรื่องของการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว โดยจากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ พบว่า

ผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว
ในภูมิภาคตะวันออกกลาง
หดตัวร้อยละ 4.26 เมื่อเทียบกับ
ช่วงเดียวกันของปีก่อน

ประเทศที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางท่องเที่ยวปรับตัวลดลง อาทิ ซาอุดีอาระเบีย กาตาร์ โอมาน และเลบานอน อย่างไรก็ตาม ประเทศที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวยังเติบโต อาทิ อียิปต์ จอร์แดน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลาง ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 และ 2568

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ณ เดือน กันยายน 2568

ภูมิภาคแอฟริกา

ภูมิภาคแอฟริกามีจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 5 จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติพบว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้เติบโตแรงขึ้นโดยมีจำนวน 31.20 ล้านคน เติบโตร้อยละ 15.56 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

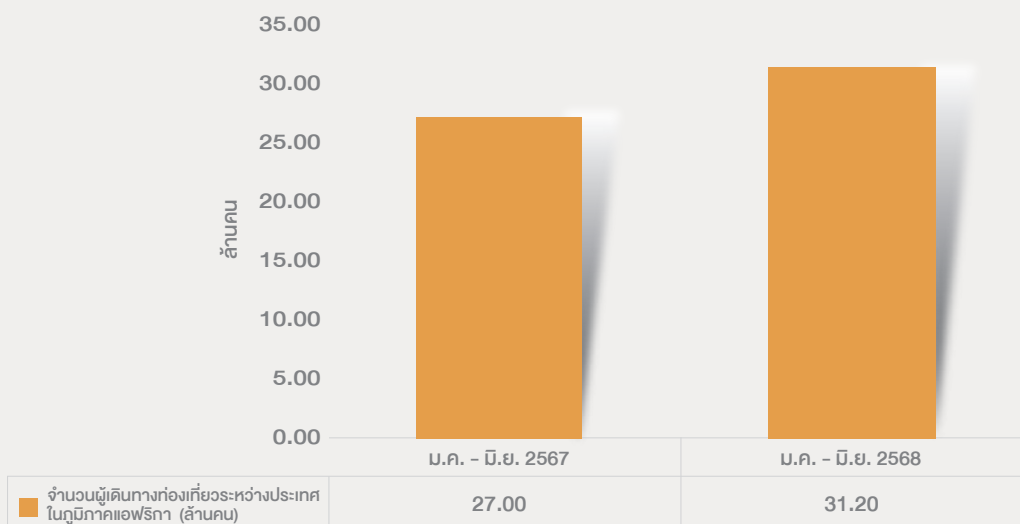
ทั้งนี้ ปัจจัยสนับสนุนการเติบโต ได้แก่ นโยบายวีซ่าที่ผ่อนคลาย อาทิ รัฐบาลแซมเบีย ดำเนินนโยบายวีซ่าฟรี 53 ประเทศใหม่ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวและกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศ โดยมีผลบังคับใช้วันที่ 1 มกราคม 2568 ทางรัฐบาลแซมเบียคาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในแต่ละปีจะเพิ่มขึ้นเป็น 3 ล้านคน ภายในปี 2569 และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือน นอกจากนี้สายการบินต่าง ๆ ได้เพิ่มเส้นทางบินตรงไปยังจุดหมายปลายทางในแอฟริกามากขึ้น ซึ่งช่วยลดระยะเวลาการเดินทาง

ผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว
ในภูมิภาคแอฟริกา
เติบโตร้อยละ 15.56 เมื่อเทียบกับ
ช่วงเดียวกันของปีก่อน

และทำให้นักท่องเที่ยวจากยุโรป ตะวันออกกลาง และเอเชีย เดินทางไปยังทวีปแอฟริกาได้ง่ายขึ้น รวมถึงการเติบโตของการท่องเที่ยวยังได้รับแรงหนุนจากการเดินทางในภูมิภาคต่าง ๆ ภายในแอฟริกาที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากประชาชนจำนวนมากเลือกท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการพักผ่อนและธุรกิจ

จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในภูมิภาคแอฟริกา
ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 และ 2568

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ณ เดือน กันยายน 2568

สำหรับสถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศทางแถบแอฟริกาเหนือพบว่า ผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยเติบโตร้อยละ 14.20 เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยพบว่าประเทศที่มีผู้เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากกว่า โมร็อกโก และตูนิเซีย ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวยอดนิยมของนักท่องเที่ยวจากหลายประเทศ ขณะที่การท่องเที่ยวในประเทศทางแถบแอฟริกาใต้สะฮารา (Sub-Saharan Africa) ปรับตัวดีขึ้น โดยจำนวนผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเติบโตร้อยละ 10.90 เมื่อเทียบกับในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยประเทศที่มีอัตราการเติบโตที่ดี อาทิ แอฟริกาใต้ เคนยา และแทนซาเนีย ซึ่งจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวคือชมสัตว์ป่าที่อยู่ธรรมชาติ หรือซาฟารี

สถานการณ์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลก ในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568

สำหรับสถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 สะท้อนจากผลสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยวของสหประชาชาติฉบับเดือนกันยายน 2568 แสดงให้เห็นถึงระดับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงเดือนกันยายน - ธันวาคม 2568 อยู่ที่ 120 คะแนน เพิ่มขึ้นจาก 114 คะแนนในเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม

โดยผู้เชี่ยวชาญของคณะกรรมการการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติประมาณร้อยละ 50 ระบุว่าแนวโน้มในเดือนกันยายน - ธันวาคม 2568 จะดีขึ้น (ร้อยละ 44) หรือดีขึ้นมาก (ร้อยละ 6) ขณะที่ร้อยละ 33 คาดการณ์ว่าทิศทางการท่องเที่ยวจะใกล้เคียงกับปี 2567 และร้อยละ 16 คาดว่าทิศทางการท่องเที่ยวจะแย่ลง อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ดี แนวโน้มเชิงบวกนี้แม้จะยังคงระมัดระวังอยู่ สะท้อนให้เห็นในแนวโน้มโดยรวมที่สูงขึ้นของแนวโน้ม “ดีขึ้น” และ “ดีขึ้นมาก” ในปี 2568 (60% ในการสำรวจเดือนกันยายน เทียบกับ 49% ในเดือนพฤษภาคม) ตามข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญของคณะกรรมการองค์การท่องเที่ยวโลก

แห่งสหประชาชาติ แม้จะมีความไม่แน่นอนทั่วโลกจาก ความไม่แน่นอนที่เกิดจากความตึงเครียดทางเศรษฐกิจและภูมิรัฐศาสตร์อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการเดินทาง และความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ แต่คาดว่าความต้องการเดินทางจะยังคงแข็งแกร่งตลอดช่วงเวลาที่เหลือของปี ดังนั้น การท่องเที่ยวแห่งสหประชาชาติ หรือ UN Tourism คาดการณ์ว่าในปี 2568 แม้ปัจจัยแวดล้อมการท่องเที่ยวจะมีความไม่แน่นอน แต่การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกน่าจะเติบโตที่ประมาณร้อยละ 3 - 5 จากปี 2567 หรือมีจำนวน 1,510 - 1,540 ล้านคน

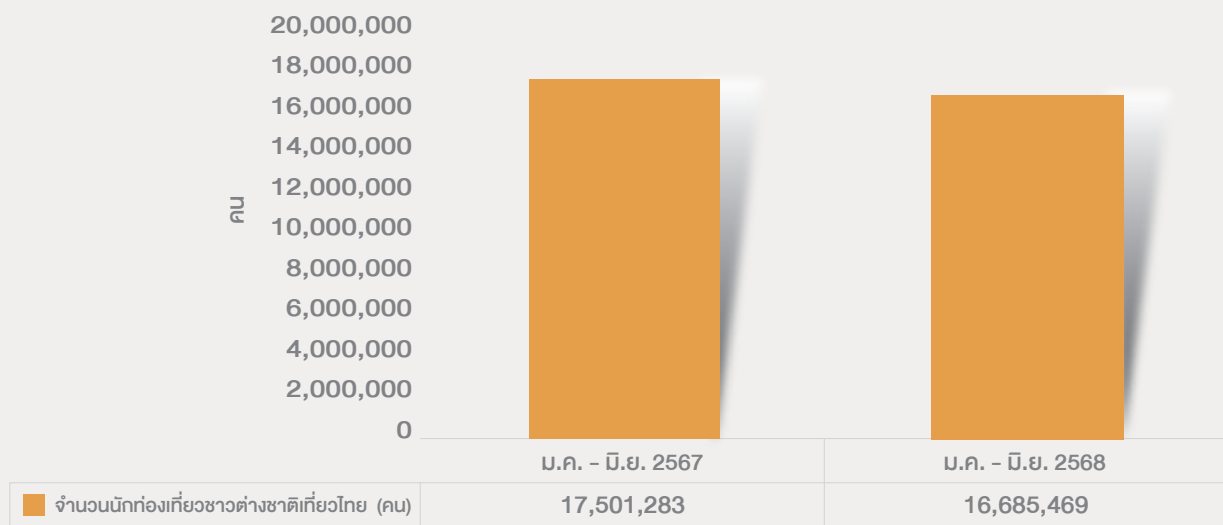

สถานการณ์ การท่องเที่ยวไทยปี 2568

สถานการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทย ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ปี 2568 สถานการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยเผชิญกับหลายปัจจัยลบ กระทั่งการเติบโตจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยมีจำนวน 16,685,469 คน หดตัวร้อยละ 4.66 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

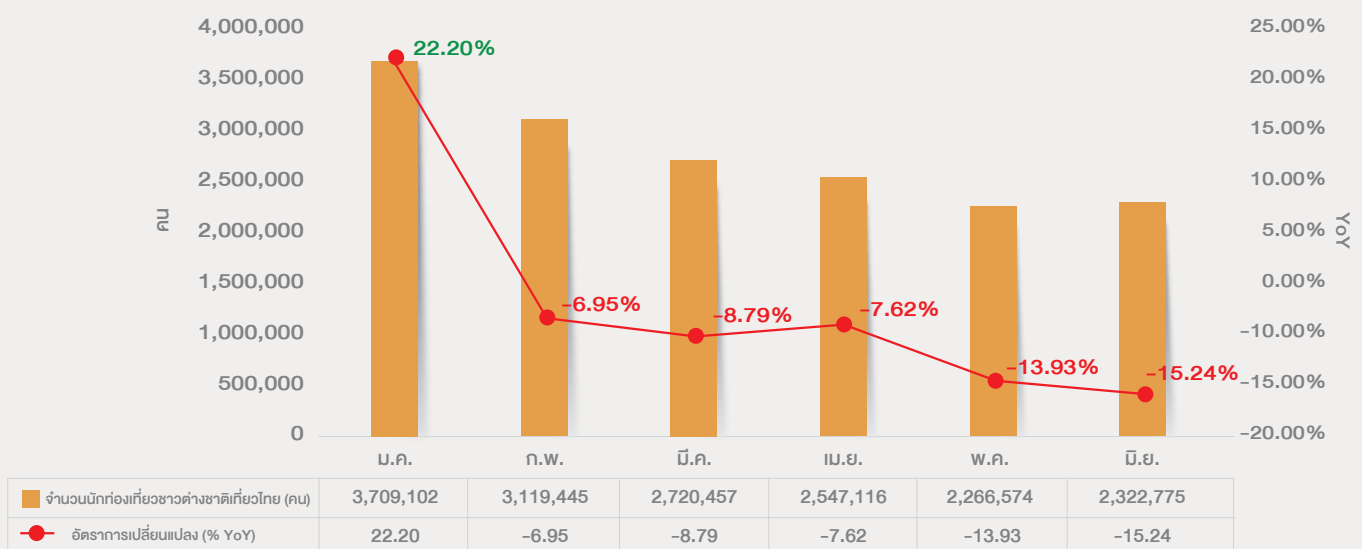
ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวไทย มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยเริ่มมีภาพที่ลดลงตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2568 และเป็นเทรนด์ที่ลดลงต่อเนื่อง

นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวไทย เดือนมกราคม - มิถุนายน 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

สำหรับปัจจัยลบที่ส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยลดลง ได้แก่

ภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวไทย

สะท้อนได้จากกรณีที่เกิดขึ้นกับตารวจใน ช่วงต้นเดือนมกราคม 2568 ทำให้คนจีนมีการยกเลิกการเดินทางมาเที่ยวไทย หรือมองหาจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวใหม่

สถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย

ทำให้ทางการมาเลเซียออกประกาศเตือนชาวมาเลเซียในการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ของไทย โดยเมื่อเดือนมีนาคม 2568 ทางกระทรวงการต่างประเทศของมาเลเซียได้แนะนำให้พลเมืองหลีกเลี่ยงการเดินทางที่ไม่จำเป็นไปยังภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส หลังจากเกิดเหตุการณ์ด้านความปลอดภัย

สถานการณ์แผ่นดินไหวในเมียนมาและไทย

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2568 ได้เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหว แม้ว่าศูนย์กลางแผ่นดินไหวจะอยู่ที่เมียนมา แต่ได้ส่งผลกระทบมายังประเทศไทย ทำให้นักท่องเที่ยวบางกลุ่มเลื่อนการเดินทางมาไทย

สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอินเดียและปากีสถาน

โดยในช่วงปลายเดือนเมษายน 2568 ส่งผลกระทบโดยตรงต่อตลาดนักท่องเที่ยวทั้ง 2 ชาติที่มีแผนเดินทางมาเที่ยวไทย และประเทศใกล้เคียง เนื่องจากทางการปากีสถานมีการประกาศปิดน่านฟ้า ก่อนที่สถานการณ์จะคลี่คลายลงในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม 2568

สถานการณ์ระหว่างไทยและกัมพูชา

ที่มีความสับสนวุ่นวายทำให้เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2568 ทางของไทยได้เริ่มใช้มาตรการปิดด่านชายแดนไทย-กัมพูชา ซึ่งส่งผลกระทบต่อเส้นทางของพลเมืองทั้ง 2 ประเทศ ซึ่งรวมถึงการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว

สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและอิหร่าน

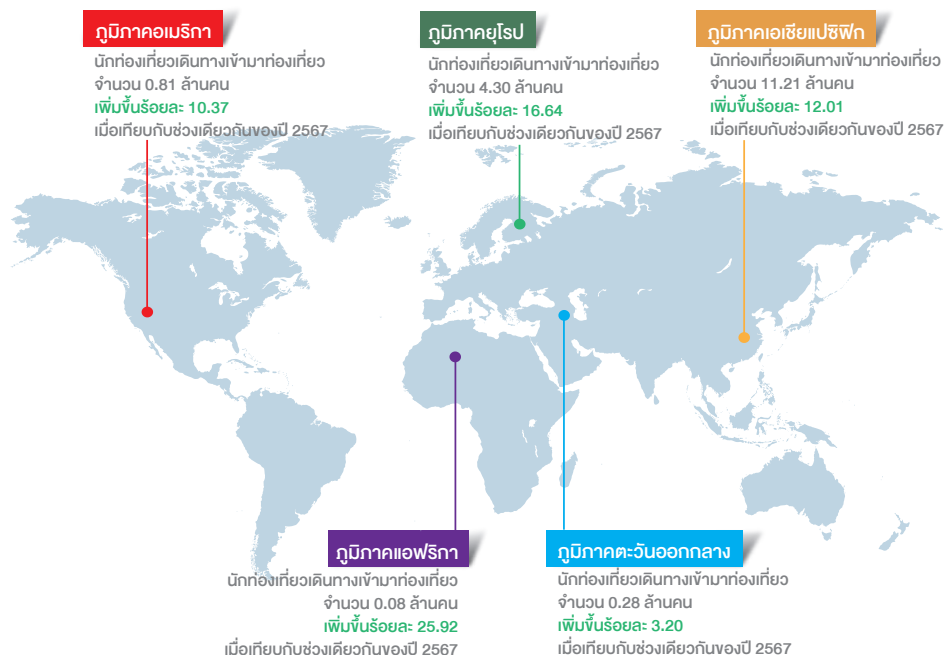
ในช่วงเดือนมิถุนายน 2568 ส่งผลกระทบโดยตรงต่อตลาดนักท่องเที่ยวทั้ง 2 ชาติที่มีแผนเดินทางมาเที่ยวไทย และประเทศใกล้เคียง เนื่องจากความกังวลต่อสถานการณ์

นอกจากปัจจัยลบดังกล่าว ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยเศรษฐกิจหลายประเทศที่ชะลอตัว ส่งผลกระทบต่อแผนการเดินทางท่องเที่ยว รวมถึงการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้มข้น โดยหลายประเทศใช้มาตรการวีซ่าฟรีเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศ อาทิ ทางรัฐบาลจีนได้ใช้นโยบายวีซ่าฟรีชั่วคราวหลากหลายรูปแบบ เช่น การยกเว้นวีซ่าชั่วคราวสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางธรรมดาจาก 38 ประเทศ (เช่น เยอรมนี ฝรั่งเศส และมาเลเซีย) จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2568 การผ่านแดนโดยตรง (Direct Transit) ชาวต่างชาติจากทุกประเทศที่เดินทางผ่านประเทศจีนไปยังประเทศอื่น โดยเครื่องบิน เรือ หรือรถไฟระหว่างประเทศ และจะไม่พำนักอยู่ในจีนนานเกิน 24 ชั่วโมง จะได้รับการยกเว้นวีซ่า การผ่านแดนโดยไม่ต้องขอวีซ่า 72 หรือ 144 ชั่วโมง สำหรับชาวต่างชาติจาก 54 ประเทศ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายมาตรการวีซ่าฟรีถาวร (ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา) เพื่อการท่องเที่ยว ทำงานหรือการติดต่อธุรกิจระยะสั้น รวมถึงการจัดงานเทศกาลและกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยกิจกรรมท่องเที่ยวสำคัญที่มีส่วนช่วยหนุนการท่องเที่ยว อาทิ การจัดงานเทศกาล และการจัดงานไพรด์ (Pride Month)

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสถานการณ์ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยรายภูมิภาค พบว่า การหดตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ขณะที่นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่น ๆ เดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณานักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยเป็นรายภูมิภาค พบว่า

ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีจำนวน 11,211,776 คน หดตัวร้อยละ 12.01 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เดินทางมาเที่ยวไทยลดลงมาจากภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคเอเชียตะวันออก

เมื่อพิจารณาสถานการณ์นักท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พบว่า ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 สถานการณ์นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยมีจำนวน 4,970,441 คน หดตัวร้อยละ 5.91 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยปรับตัวลดลงหลายประเทศ อาทิ นักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย ซึ่งเป็นตลาดสำคัญของไทย และในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากมาเลเซียเดินทางมาเที่ยวไทยลดลงร้อยละ 5.59 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือมีจำนวน 2,299,897 คน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวจาก สปป.ลาว มีจำนวน 498,939 คน หดตัวร้อยละ 19.37 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 นักท่องเที่ยวจากอินโดนีเซียมีจำนวน 437,256 คน หดตัวลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.93 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 นักท่องเที่ยวจากเวียดนามมีจำนวน 374,396 คน หดตัวร้อยละ 25.40 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 และนักท่องเที่ยวจากกัมพูชามีจำนวน 217,652 คน หดตัวร้อยละ 21.17 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

สำหรับนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ยังเติบโต อาทิ นักท่องเที่ยวจากสิงคโปร์ 469,017 คน เติบโตเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.77 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 นักท่องเที่ยวจากฟิลิปปินส์ 336,791 คน เติบโตร้อยละ 28.82 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 และนักท่องเที่ยวจากเมียนมา 329,512 คน เติบโตร้อยละ 19.85 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

ภูมิภาคเอเชียตะวันออก

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยมีจำนวน 4,381,087 คน หดตัวร้อยละ 24.69 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศลดลงเกือบทุกประเทศยกเว้น นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่น โดยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นมีจำนวน 509,263 คน เติบโตร้อยละ 8.17 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

สำหรับนักท่องเที่ยวสำคัญจากภูมิภาคนี้หลายประเทศปรับตัวลดลง อาทิ นักท่องเที่ยวจีนมีจำนวน 2,265,556 คน หดตัวถึงร้อยละ 34.13 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตาราจีน ขณะที่นักท่องเที่ยวจากเกาหลีใต้มีจำนวน 772,107 คน หดตัวถึงร้อยละ 17.42 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 และนักท่องเที่ยวจากฮ่องกงมีจำนวน 295,989 คน หดตัวถึงร้อยละ 25.92 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

ภูมิภาคเอเชียใต้

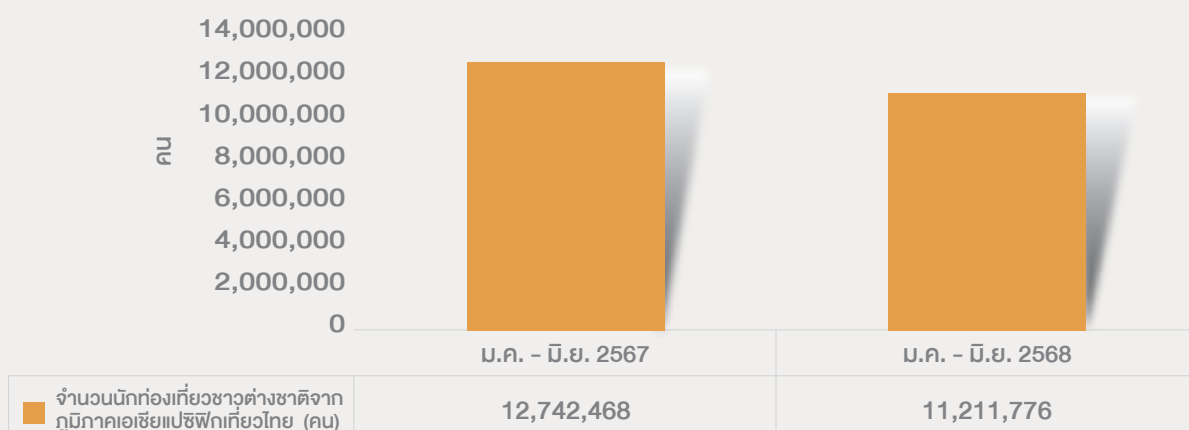
ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียใต้มีจำนวน 1,413,160 คน เติบโตร้อยละ 13.71 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียใต้หลายประเทศยังเติบโต อาทิ นักท่องเที่ยวจากอินเดียเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยมีจำนวน 1,183,899 คน เติบโตร้อยละ 13.83 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 นักท่องเที่ยวจากศรีลังกามีจำนวน 43,681 คน เติบโตร้อยละ 82.90 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 และนักท่องเที่ยวจากปากีสถานมีจำนวน 40,066 คน เติบโตร้อยละ 26.36 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

สำหรับนักท่องเที่ยวสำคัญจากภูมิภาคนี้ที่ปรับตัวลดลง อาทิ นักท่องเที่ยวจากภูฏาน มีจำนวน 65,897 คน หดตัวร้อยละ 7.75 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 นักท่องเที่ยวจากอิหร่าน มีจำนวน 30,680 คน หดตัวร้อยละ 5.55 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 และนักท่องเที่ยวจากมัลดีฟส์ มีจำนวน 11,065 คน หดตัวร้อยละ 22.98 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

ภูมิภาคโอเชียเนีย

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคโอเชียเนียมีจำนวน 446,045 คน เติบโตร้อยละ 11.92 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคโอเชียเนียเดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวขึ้น โดยตลาดสำคัญจากภูมิภาคนี้ คือ นักท่องเที่ยวจากออสเตรเลียมีจำนวน 395,192 คน เติบโตร้อยละ 12.00 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 และนักท่องเที่ยวจากนิวซีแลนด์ 48,292 คน เติบโตร้อยละ 11.89 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเดินทางมาเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ภูมิภาคยุโรป

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปมีจำนวน 11,211,776 คน เติบโตร้อยละ 12.01 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปเดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวเพิ่มขึ้นเกือบทุกประเทศยกเว้นนักท่องเที่ยวจากคาซัคสถานที่ลดลง

เมื่อพิจารณาสถานการณ์นักท่องเที่ยวในภูมิภาคยุโรป พบว่า

ภูมิภาคยุโรปกลางและตะวันออก

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปกลางและตะวันออกมีจำนวน 1,506,212 คน เติบโตร้อยละ 14.40 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ปรับตัวดีขึ้นเกือบทุกประเทศ โดยตลาดนักท่องเที่ยวที่สำคัญ อาทิ นักท่องเที่ยวจากรัสเซียมีจำนวนกว่า 1,034,759 คน เติบโตร้อยละ 12.35 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นักท่องเที่ยวจากโปแลนด์มีจำนวนกว่า 125,091 คน เติบโตร้อยละ 30.52 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากสาธารณรัฐเช็กมีจำนวนกว่า 39,547 คน เติบโตร้อยละ 11.67 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวจากฮังการีและโรมาเนียยังเป็นตลาดสำคัญของภูมิภาคนี้ แต่พบว่านักท่องเที่ยวจากคาซัคสถานหดตัวร้อยละ 5.93 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือมีจำนวน 103,214 คน

ภูมิภาคยุโรปตะวันตก

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปตะวันตกมีจำนวน 1,296,530 คน เติบโตร้อยละ 13.76 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ปรับตัวดีขึ้นทุกประเทศ อาทิ นักท่องเที่ยวจากเยอรมนีมีจำนวน 497,231 คน เติบโตร้อยละ 11.39 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นักท่องเที่ยวจากฝรั่งเศสมีจำนวน 450,695 คน เติบโตร้อยละ 18.60 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากเนเธอร์แลนด์มีจำนวน 128,298 คน เติบโตร้อยละ 12.23 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวจากสวิตเซอร์แลนด์และออสเตรียเป็นตลาดที่สำคัญที่เติบโตต่อเนื่อง

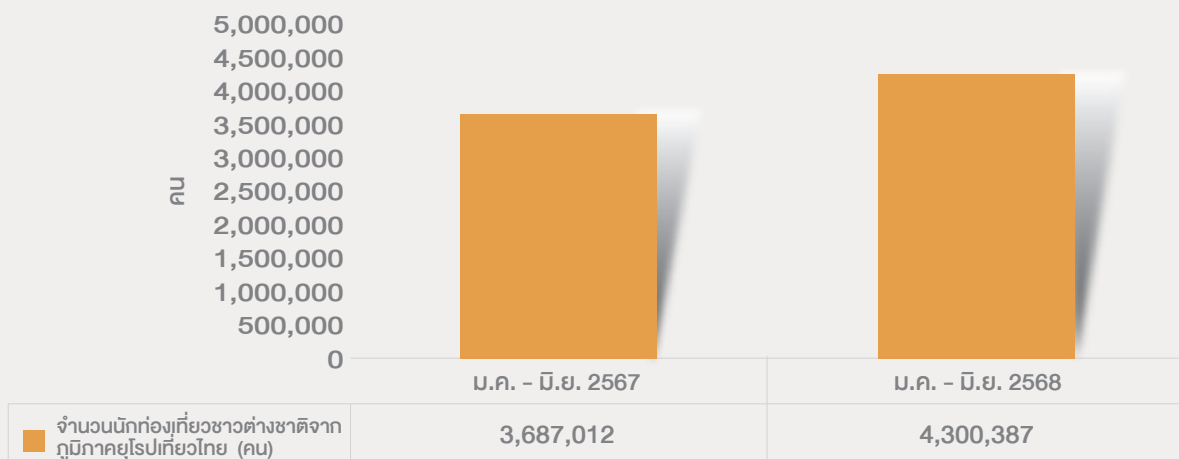
ภูมิภาคยุโรปเหนือ

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปเหนือมีจำนวน 951,220 คน เติบโตร้อยละ 15.44 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ปรับตัวดีขึ้นทุกประเทศ อาทิ นักท่องเที่ยวจากสหราชอาณาจักรมีจำนวน 572,061 คน เติบโตร้อยละ 17.93 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากสวีเดนมีจำนวน 124,886 คน เติบโตร้อยละ 10.09 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยังมีนักท่องเที่ยวจากเดนมาร์กและนอร์เวย์เป็นตลาดที่สำคัญที่เติบโตต่อเนื่อง

ภูมิภาคยุโรปใต้

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอเมริกาใต้มีจำนวน 528,655 คน เติบโตร้อยละ 33.47 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ปรับตัวดีขึ้นทุกประเทศ อาทิ นักท่องเที่ยวจากอิสราเอลเดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 175,121 คน เติบโตร้อยละ 62.36 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (เปรียบเทียบกับฐานที่ต่ำ เนื่องจากสถานการณ์สงครามในตะวันออกกลาง) นักท่องเที่ยวจากอิตาลีมีจำนวน 144,772 คน เติบโตร้อยละ 27.31 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากสเปนมีจำนวน 82,813 คน เติบโตร้อยละ 17.20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยังมีนักท่องเที่ยวจากตุรกีและโปรตุเกสเป็นตลาดที่สำคัญที่เติบโตต่อเนื่อง

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากภูมิภาคยุโรปเดินทางมาเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ภูมิภาคอเมริกา

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอเมริกามีจำนวน 808,990 คน เติบโตร้อยละ 10.37 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

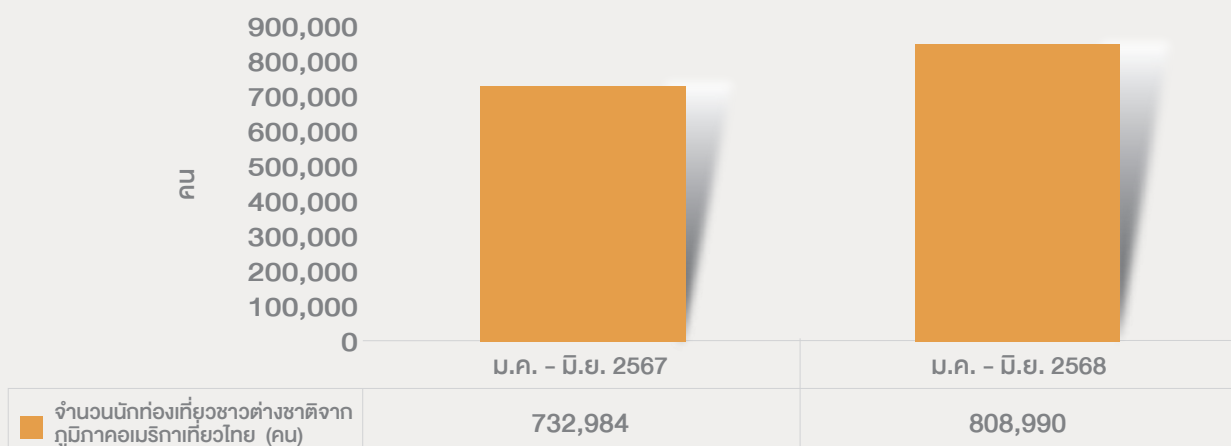

โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้เดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวเพิ่มขึ้นทุกประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวที่สำคัญจากภูมิภาคนี้ได้แก่นักท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกา เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจำนวน 551,105 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.65 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นักท่องเที่ยวจากแคนาดา มีจำนวน 142,372 คน เติบโตร้อยละ 6.08 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นักท่องเที่ยวจากบราซิลมีจำนวน 33,661 คน เติบโต ร้อยละ 10.28 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวจากเม็กซิโก และอาร์เจนตินาเป็นตลาดสำคัญและมีการเติบโตดี

**นักท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกา
เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจำนวน
551,105 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.65
เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน**

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากภูมิภาคอเมริกา เดินทางมาเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ภูมิภาคตะวันออกกลาง

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคตะวันออกกลางเดินทางมาท่องเที่ยวในไทยมีจำนวน 283,051 คน เติบโตร้อยละ 3.20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

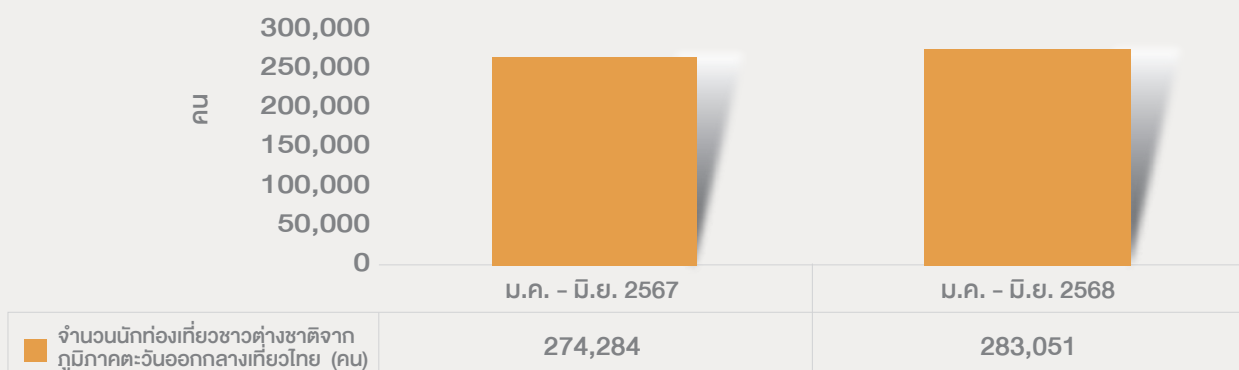

นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคตะวันออกกลางเดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวลดลงหลายประเทศ โดยเฉพาะตลาดสำคัญซาอุดีอาระเบีย มีจำนวน 89,491 คน

อย่างไรก็ดี นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคตะวันออกกลางเดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวลดลงหลายประเทศ โดยเฉพาะตลาดสำคัญอาทิ นักท่องเที่ยวจากซาอุดีอาระเบียมีจำนวน 89,491 คน ลดลงร้อยละ 1.46 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นักท่องเที่ยวจากสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์มีจำนวน 52,744 คน ลดลงร้อยละ 4.57 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากคูเวตจำนวน 33,410 คน ลดลงร้อยละ 7.13 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำหรับนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ที่ยังเติบโต อาทิ นักท่องเที่ยวจากโอมานมีจำนวน 44,251 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.28 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากจอร์แดนมีจำนวน 10,000 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.38 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากภูมิภาคตะวันออกกลางเดินทางมาเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ภูมิภาคแอฟริกา

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคแอฟริกาที่มีจำนวน 81,265 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.92 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

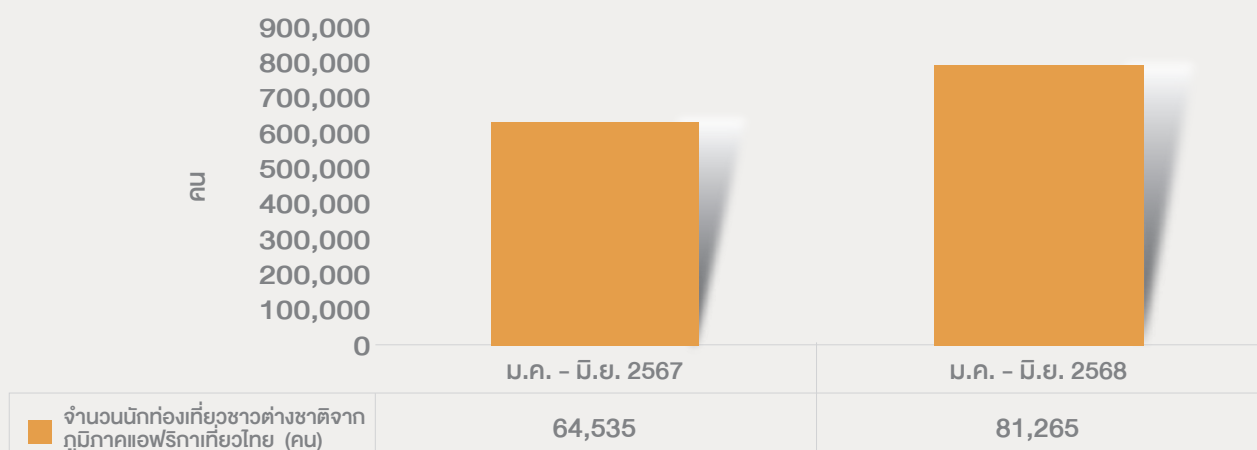
โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ที่ยังเติบโต อาทิ นักท่องเที่ยวจากโมร็อกโกมีจำนวน 12,647 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 179.24 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากมอริเชียสมีจำนวน 9,575 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.68 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

อย่างไรก็ดี นักท่องเที่ยวหลายประเทศเดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวลง อาทิ นักท่องเที่ยวจากสาธารณรัฐแอฟริกใต้ มีจำนวน 30,163 คน ลดลงร้อยละ 1.67 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน นักท่องเที่ยวจากเอธิโอเปียจำนวน 7,308 คน ลดลงร้อยละ 7.69 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และนักท่องเที่ยวจากเคนยา มีจำนวน 2,021 คน ลดลงร้อยละ 9.53 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

นักท่องเที่ยวหลายประเทศเดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวลง อาทิ นักท่องเที่ยวจากสาธารณรัฐแอฟริกใต้ มีจำนวน 30,163 คน

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากภูมิภาคแอฟริกาเดินทางมาเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวสูงสุด 10 อันดับแรก ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

1. นักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 2,299,897 คน ลดลงร้อยละ 5.59 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยการปรับลดลงส่วนหนึ่งมาจากสถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งทำให้ทางการมาเลเซียได้ประกาศเตือนพลเรือนมาเลเซียในการเดินทางมาท่องเที่ยวใน 3 จังหวัด ได้แก่ นราธิวาส ยะลาและปัตตานี

2. นักท่องเที่ยวจากจีน

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 2,265,556 คน ลดลงร้อยละ 34.13 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ปัจจัยสำคัญมาจากเหตุการณ์ลักพาตัวที่เกิดขึ้นกับคาร์จิ้นในช่วงเดือนมกราคม 2568 ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ความปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยวในไทย ทำให้นักท่องเที่ยวจีนเดินทางมาเที่ยวไทยปรับตัวลดลงต่อเนื่องมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2568

3. นักท่องเที่ยวจากอินเดีย

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 1,183,899 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.83 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แม้จะได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความขัดแย้งระหว่างอินเดียและปากีสถานในช่วงปลายเดือนเมษายน ต่อเนื่องมายังต้นเดือนพฤษภาคม 2568 แต่ภายหลังจากสถานการณ์คลี่คลาย นักท่องเที่ยวอินเดียทยอยเดินทางกลับมาเที่ยวไทย

4. นักท่องเที่ยวจากรัสเซีย

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 1,034,759 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.35 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยประเทศไทยยังเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวรัสเซีย

5. นักท่องเที่ยวจากเกาหลีใต้

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 777,107 คน หดตัวร้อยละ 17.42 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวจากเกาหลีใต้ลดลงปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากเศรษฐกิจเกาหลีใต้ที่ชะลอตัว

6. นักท่องเที่ยวจากสหราชอาณาจักร

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 572,061 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.93 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยประเทศไทยยังเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากสหราชอาณาจักร ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่นักท่องเที่ยวทำคลิปท่องเที่ยวในไทยระหว่างการเดินทางในประเทศไทย

7. นักท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกา

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 551,105 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.42 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยประเทศไทยยังเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกา

8. นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่น

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 509,263 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.17 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นเดินทางมาเที่ยวไทยยังคงเติบโตได้ดี อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นยังต่ำกว่าปี 2562

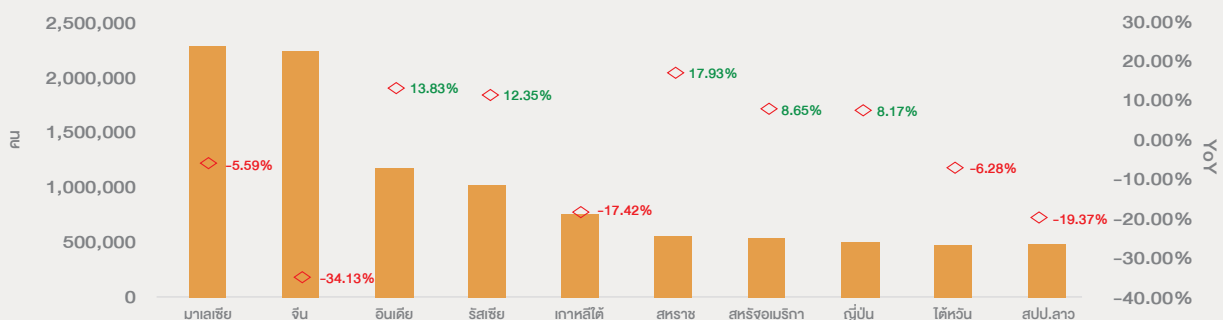
9. นักท่องเที่ยวจากไต้หวัน

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 499,806 คน หดตัวร้อยละ 6.28 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวจากไต้หวันลดลงปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากความกังวลเรื่องความปลอดภัย

10. นักท่องเที่ยวจาก สปป.ลาว

เดินทางมาเที่ยวไทยมีจำนวน 498,939 คน หดตัวร้อยละ 19.37 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยนักท่องเที่ยวจาก สปป.ลาวลดลงปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากเศรษฐกิจที่ชะลอตัว

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวไทยสูงสุด 10 อันดับแรก ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (คน)	2,299,897	2,265,556	1,183,899	1,034,759	777,107	572,061	551,105	509,263	499,806	498,939
อัตราการเปลี่ยนแปลง (%) YoY	-5.59%	-34.13%	13.83%	12.35%	-17.42%	17.93%	17.42%	8.17%	-6.28%	-19.37%

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

สถานการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทย ในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568

สำหรับสถานการณ์ชาวต่างชาติเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 ปัจจัยแวดล้อมภาคการท่องเที่ยวยังมีหลายปัจจัยลบไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจหลายประเทศชะลอตัว ความเสี่ยงจากปัญหามลพิษทางอากาศระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงสถานการณ์ชายแดนไทย และกับพม่า นอกจากนี้ การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเติบโตของการท่องเที่ยว

แม้ว่าทางการไทยจะมีนโยบายสร้างความเชื่อมั่น และนโยบายกระตุ้นตลาดชาวต่างชาติเที่ยวไทย อาทิ โครงการ "สวีสวี หนีหนาว" เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวจีน และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีหลังมีข้อกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัย เช่น การเชิญผู้ประกอบการทัวร์ สื่อมวลชน และผู้นำทางความคิด (KOL) จากประเทศจีนมาร่วมสำรวจเส้นทางและสินค้าท่องเที่ยวไทย การสนับสนุนงบประมาณ 350,000 บาท ต่อเที่ยวบิน สำหรับเที่ยวบินเช่าเหมาลำ (Charter Flight) จากตลาดจีนไปยังเมืองรองต่าง ๆ ของไทย การร่วมมือกับสายการบิน

และแพลตฟอร์มท่องเที่ยวออนไลน์ (OTA) เพื่อจัดโปรโมชั่นร่วม และการจัดงานเทรดโชว์ "ไทยแลนด์ ทราเวล มาร์ท พลัส 2025" เพื่อยกระดับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของไทย เป็นต้น

จากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยมีจำนวน 5,194,007 คน หดตัวร้อยละ 14.38 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

สถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวในประเทศปี 2568

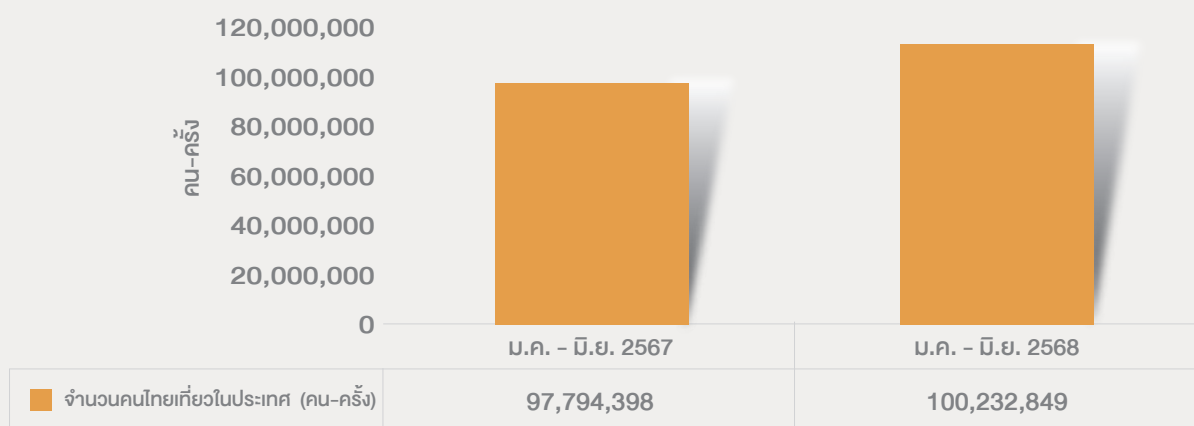
ปี 2568 สถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวในประเทศยังเติบโตได้เล็กน้อย แม้จะเผชิญกับปัจจัยเศรษฐกิจชะลอตัว แต่เนื่องจากสถานการณ์ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประเมินว่า ทั้งปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวในประเทศคาดว่าจะมีจำนวน 33,500,000 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.76 จากปี 2567

สถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวไทยในช่วงครึ่งปีแรกปี 2568

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 การเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยในประเทศเติบโตต่อเนื่องแต่เป็นเทรนด์ที่เติบโตชะลอตัว จากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศมีจำนวน 100.23 ล้านคน - ครั้ง

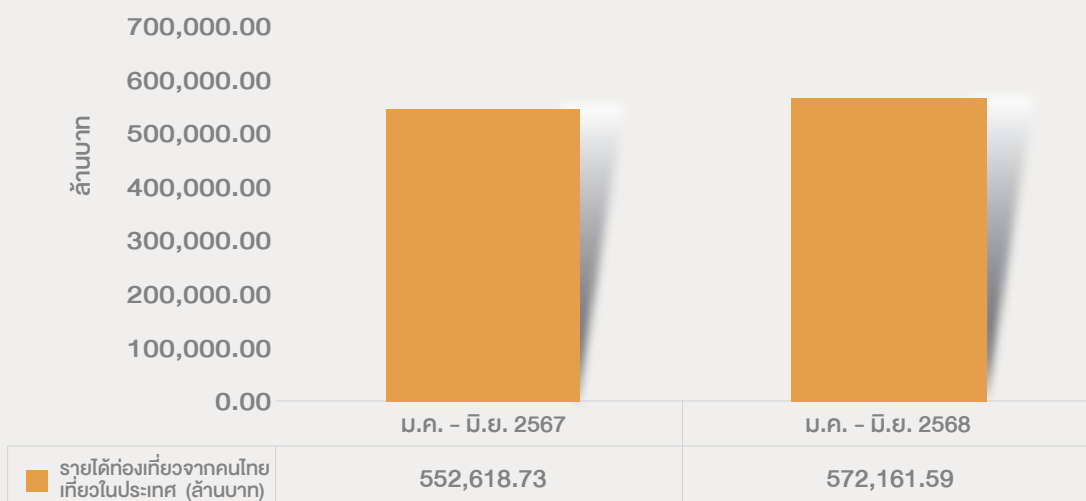
เติบโตร้อยละ 2.49 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ในขณะที่รายได้การท่องเที่ยวมีมูลค่า 572,161.59 ล้านบาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

โดยการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของคนไทยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการลดหย่อนภาษีโครงการ Easy E-Receipt ที่ส่งเสริมให้คนไทยใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว โดยสามารถนำค่าอาหารในโรงแรม ค่าซื้อแพ็คเกจทัวร์ในประเทศ ค่าที่พัก โรงแรม และค่าบริการนำเที่ยวในช่วงวันที่ 15 มกราคม - วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2567 มาหักลดหย่อนภาษี ในปีภาษี 2568 ได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวในประเทศไทยยังได้ปัจจัยสนับสนุนจากการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศอย่างต่อเนื่องของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยเทศกาลที่สำคัญในช่วงครึ่งแรกของปี อาทิ กิจกรรมไหว้พระในช่วงปีใหม่ การจัดงานเทศกาลสงกรานต์ และการจัดกิจกรรมไฟร์

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของคนไทยจำแนกตามภูมิภาค ในช่วงครึ่งปีแรก พบว่า

กรุงเทพมหานคร

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีจำนวน 14.32 ล้านคน - ครั้ง ลดลงร้อยละ 3.42 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 การปรับลดลงของคนไทยเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มาจากหลายปัจจัย อาทิ สถานการณ์แผ่นดินไหวในช่วงปลายเดือนมีนาคม 2568 ที่ผ่านมา ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาคารสูงหลายแห่งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ส่งผลทำให้คนไทยชะลอการเดินทางมาเที่ยวในพื้นที่ นอกจากนี้ คนไทยปรับพฤติกรรมการท่องเที่ยวไปยังจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

สำหรับในด้านรายได้ของการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่ามีมูลค่า 122,492.25 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 1.58 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ซึ่งสอดคล้องไปกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ลดลง อย่างไรก็ตาม อัตราการหดตัวของรายได้ท่องเที่ยว้น้อยกว่าการหดตัวของของจำนวนนักท่องเที่ยว เนื่องจากในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีหลากหลายกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการใช้จ่าย อาทิ การจัดงานเทศกาลสงกรานต์ การจัดงานคอนเสิร์ตศิลปินจากต่างประเทศ รวมถึงห้างสรรพสินค้า ร้านค้าแบรนด์ดัง และร้านอาหาร เครื่องดื่มและเบเกอรี่ที่มีชื่อเสียง

รวมถึงการจัดงานประเพณีในแต่ละท้องถิ่น และการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ช่วยหนุนการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่เช่นกัน

อย่างไรก็ดี เนื่องจากภาคการท่องเที่ยวมีหลายปัจจัยลบกระทบคนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ อาทิ ปัจจัยเศรษฐกิจในประเทศที่ชะลอตัว เหตุการณ์แผ่นดินไหวในช่วงปลายเดือนมีนาคม 2568 ที่ผ่านมา ทำให้คนไทยเลื่อนการเดินทางท่องเที่ยว รวมถึงสถานการณ์ระหว่างไทยทำให้เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2568 ทางกรมไทยได้เริ่มใช้มาตรการปิดด่านชายแดน ไทย-กัมพูชา ส่งผลทำให้คนไทยหลีกเลี่ยงการเดินทางไปท่องเที่ยวยังจังหวัดที่มีแนวเขตติดต่อกับไทย-กัมพูชา ได้แก่ จันทบุรี ตราด สระแก้ว อุบลราชธานี ศรีสะเกษ บุรีรัมย์และสุรินทร์ ส่งผลทำให้สถานการณ์คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 เติบโตชะลอลง

ภาคกลาง

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคกลางมีจำนวน 32.73 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.64 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 แม้ภาพรวมการท่องเที่ยวในภาคกลางจะยังเติบโตเป็นบวก แต่พบว่าหลายจังหวัดมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน อาทิ กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี เพชรบุรี และสมุทรสงคราม ซึ่งน่าจะมาจากคนไทยมีการปรับเปลี่ยนจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวไปยังจังหวัดอื่น ๆ โดยจังหวัดที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวยังคงเติบโตดี อาทิ ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรีและนครปฐม

สำหรับจังหวัดที่มีคนไทยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก 5 อันดับ ได้แก่ กาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ พระนครศรีอยุธยา และสุพรรณบุรี ในขณะที่การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคกลางมีมูลค่า 106,101.16 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.09 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยจังหวัดที่รายได้ท่องเที่ยวลดลง ได้แก่ พระนครศรีอยุธยาและสมุทรสงคราม สำหรับจังหวัดที่มีรายได้การท่องเที่ยวสูงสุด 5 จังหวัดในพื้นที่ภาคกลาง ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยาและสุพรรณบุรี

ภาคเหนือ

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคเหนือมีจำนวน 12.94 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.18 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 สำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคเหนือปีนี้ เติบโตดีขึ้น เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้อต่อการท่องเที่ยว โดยภูมิอากาศทางภาคเหนือในช่วงต้นปี 2568 มีอากาศหนาวเย็นกว่าปีที่ผ่านมา และสถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก หรือ PM2.5 ในปีนี้ดีกว่าปีที่ผ่านมา สำหรับจังหวัดที่มีคนไทยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก 5 อันดับ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา เพชรบูรณ์ และนครสวรรค์

โดยการท่องเที่ยวของคนไทยก่อให้เกิดรายได้ท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคเหนือมีมูลค่า 88,755.17 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.32 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับจังหวัดที่มีรายได้การท่องเที่ยวสูงสุด 5 จังหวัดในพื้นที่ภาคกลาง ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย เพชรบูรณ์ พะเยา และตาก

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวน 15.49 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.72 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายจังหวัด เติบโตดีขึ้นต่อเนื่อง สำหรับสถานการณ์ความตึงเครียดตามแนวชายแดนระหว่างไทยและกัมพูชาที่เกิดขึ้น ส่งกระทบต่อการท่องเที่ยวใน 4 จังหวัดชายแดน ได้แก่ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์และบุรีรัมย์ จำกัด เนื่องจากทางการใช้มาตรการควบคุมการปิดและเปิดด่านชายแดนในช่วงกลางเดือนมิถุนายน 2568 ขณะที่ในจังหวัดสุรินทร์พบว่ามีคนไทยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเยี่ยมชมปราสาทตาเมือนธม และปราสาทตาควายเป็นจำนวนมาก

สำหรับจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นจำนวนมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี อุดรธานี และบุรีรัมย์ แต่พบว่าจังหวัดชัยภูมิมีคนไทยเดินทางไปท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมูลค่า 53,275.87 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.12 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 สำหรับจังหวัดที่มีรายได้การท่องเที่ยวสูงสุด 5 จังหวัดในพื้นที่ ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี และบุรีรัมย์ แต่พบว่าจังหวัดกาฬสินธุ์มีรายได้ท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาคตะวันออก

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคตะวันออกมีจำนวน 13.32 ล้านคน - ครึ่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.74 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 แม้ภาพรวมจำนวนคนไทยเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกจะเติบโต แต่เป็นการเติบโตเฉพาะจังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง และตราด ขณะที่จังหวัดจันทบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว และนครนายก สำหรับสถานการณ์ความตึงเครียดตามแนวชายแดนระหว่างไทยและกัมพูชาที่เกิดขึ้น ทำให้ทางการไทยเริ่มใช้มาตรการควบคุมการปิดและเปิดด่านชายแดนในช่วงต้นเดือนมิถุนายน 2568 กระทั่งต่อการท่องเที่ยวใน 3 จังหวัดชายแดน ได้แก่ จันทบุรี ตราด และสระแก้ว ในระดับที่ต่างกัน โดยจังหวัดที่ได้รับผลกระทบค่อนข้าง คือ สระแก้ว โดยจำนวนคนไทยเดินทางไปเที่ยวยังจังหวัดสระแก้วในเดือนมิถุนายน 2568 ลดลงเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน

สำหรับจังหวัดที่มีคนไทยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเป็นจำนวนมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรี และนครนายก ขณะที่การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกมีมูลค่า 95,946.49 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.89 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 อย่างไรก็ดี พบว่าจังหวัดที่รายได้ท่องเที่ยวลดลง ได้แก่ จันทบุรีและสระแก้ว สำหรับจังหวัดที่มีรายได้การท่องเที่ยวสูงสุด 5 จังหวัดในพื้นที่ ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และฉะเชิงเทรา

ภาคใต้

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคใต้มีจำนวน 11.42 ล้านคน - ครึ่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.95 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้หลายจังหวัดเติบโตขึ้นต่อเนื่อง ยกเว้นจังหวัดกระบี่ที่มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับจังหวัดที่มีคนไทยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก 5 อันดับ ได้แก่ กาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ พระนครศรีอยุธยา และสุพรรณบุรี

ในขณะที่การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้มีมูลค่า 105,590.65 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.11 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 สำหรับจังหวัดที่มีรายได้การท่องเที่ยวสูงสุด 5 จังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ ได้แก่ สุราษฎร์ธานี กระบี่ ภูเก็ต สงขลา และนครศรีธรรมราช แต่พบว่าจังหวัดที่มีรายได้ท่องเที่ยวลดลง ได้แก่ กระบี่ ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและรายได้จากการท่องเที่ยวของคนไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ภูมิภาค	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและรายได้จากการท่องเที่ยวของคนไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568			
	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	อัตราการเปลี่ยนแปลง ร้อยละ (YoY)	รายได้ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง ร้อยละ (YoY)
กรุงเทพมหานคร	14,320,789	-3.42	122,492.25	-1.58
ภาคกลาง	32,733,508	+1.64	106,101.16	+3.09
ภาคเหนือ	12,942,165	+5.18	88,755.17	+7.32
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	15,489,750	+5.72	53,275.87	+6.12
ภาคตะวันออก	13,322,711	+5.74	95,946.49	+7.89
ภาคใต้	11,423,926	+1.95	105,590.65	+2.11
รวมทั้งประเทศ	100,232,849	+2.49	572,161.59	+3.54

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวสูงสุด 10 อันดับแรก ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

1. กรุงเทพมหานคร

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 14,320,789 คน ลดลงร้อยละ 2.30 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

2. ชลบุรี

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 8,334,577 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.59 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

3. กาญจนบุรี

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 7,118,135 คน ลดลงร้อยละ 0.10 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

4. ประจวบคีรีขันธ์

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 5,506,499 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.79 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

5. เพชรบุรี

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 5,492,671 คน ลดลงร้อยละ 0.05 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

6. พระนครศรีอยุธยา

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 4,447,145 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.68 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

7. นครราชสีมา

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 4,417,255 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.53 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

8. เชียงใหม่

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 4,343,765 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.55 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

9. สุพรรณบุรี

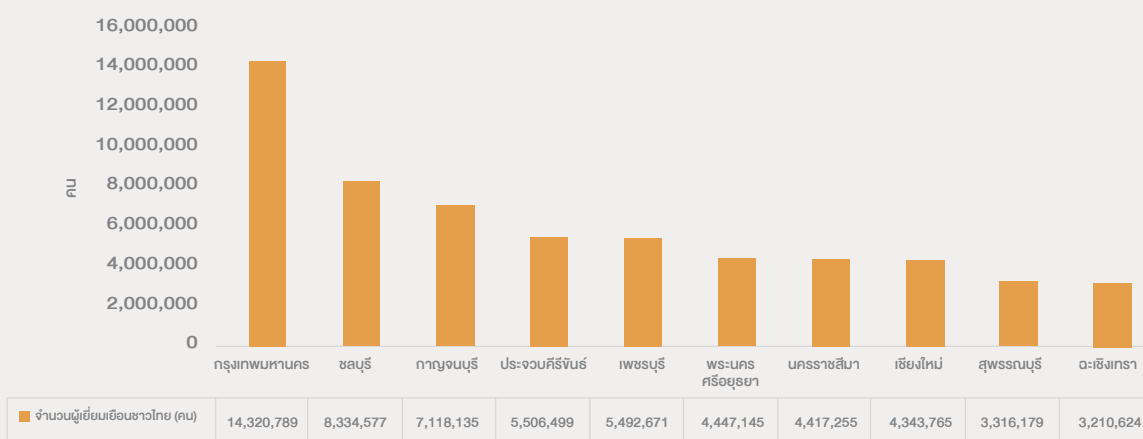
นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 3,316,179 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.63 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

10. ฉะเชิงเทรา

นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนกว่า 3,210,624 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.16 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวใน 10 จังหวัดดังกล่าว มีจำนวนรวมกัน 60,507,639 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.41 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในไทยทั้งหมดในช่วงครึ่งแรกของปี 2568

จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวสูงสุด 10 จังหวัดในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

จังหวัดที่มีรายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าป่ท่องเที่ยว สูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่

1. กรุงเทพมหานคร

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 122,492.25 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 1.58 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

2. ชลบุรี

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 54,496.63 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.40 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

3. เชียงใหม่

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 33,524.38 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.94 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

4. ประจวบคีรีขันธ์

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 23,255.33 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.67 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

5. เชียงราย

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 22,413.83 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.04 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

6. สุราษฎร์ธานี

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 20,299.86 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.44 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

7. กระบี่

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 19,622.49 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 13.23 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

8.ภูเก็ต

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 19,103.47 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.58 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

9. กาญจนบุรี

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 17,798.88 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.97 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

10. เพชรบุรี

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่า 17,179.94 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.65 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

โดยรายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวใน 10 จังหวัดดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 333,007.12 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 58.22 ของรายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในไทยทั้งหมดในช่วงครึ่งแรกของปี 2568

จังหวัดที่มีรายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวสูงสุด 10 จังหวัด ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

สถานการณ์นักท่องเที่ยวไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ ในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568

สำหรับสถานการณ์คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 ได้รับปัจจัยหนุนจากโครงการเที่ยวไทยคนละครั้ง จำนวน 500,000 สิทธิ์

โดยรัฐบาลสนับสนุนค่าที่พักในอัตราร้อยละ 50 ของราคาที่พัก สูงสุด 3,000 บาทต่อคนต่อคืน โดยจำกัดไม่เกิน 5 สิทธิ์ต่อคน แบ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก 3 สิทธิ์ และเมืองนำเที่ยว 2 สิทธิ์ และเมื่อเช็คอินเข้าที่พัก ผู้ใช้สิทธิ์จะได้รับ E-Coupon มูลค่า 500 บาทต่อสิทธิ์ สำหรับเป็นส่วนลดค่าอาหารและกิจกรรมท่องเที่ยว โดยโครงการดังกล่าวเริ่มระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 31 ตุลาคม 2568

อย่างไรก็ดี การเติบโตของคนไทยเที่ยวในประเทศยังมีความท้าทายจากปัจจัยเศรษฐกิจในประเทศที่ชะลอตัวกระทบกำลังซื้อของผู้บริโภค บางกลุ่ม สถานการณ์ชายแดนไทยและกัมพูชา รวมถึงปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่

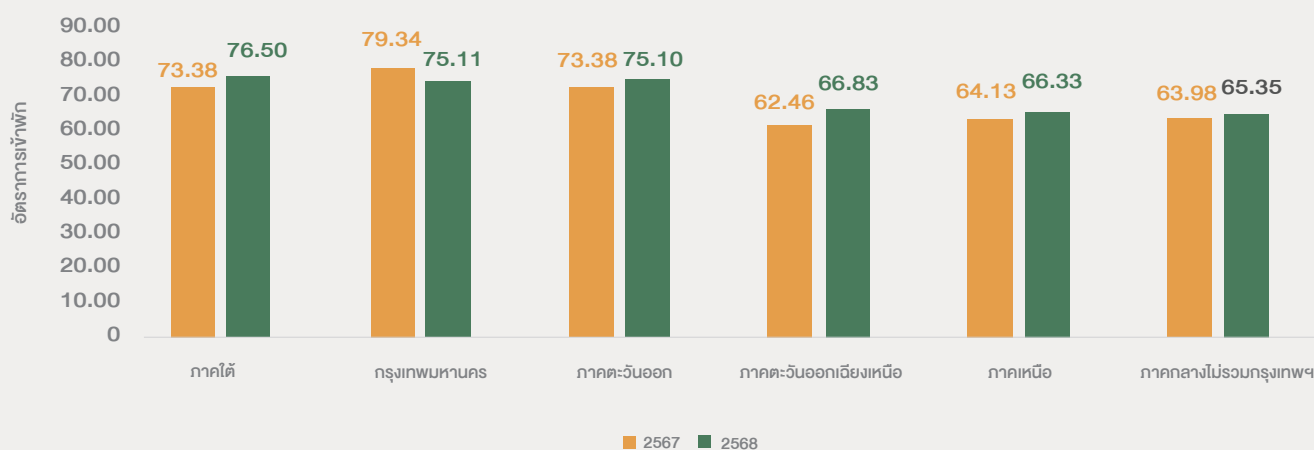
สถานการณ์การเข้าพักในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

สถานการณ์อัตราการเข้าพักของสถานพักแรมในประเทศ ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 พบว่า อัตราการเข้าพักขยับตัวเล็กน้อย เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากชาวต่างชาติเดินทาง มาท่องเที่ยวในประเทศไทยลดลง ขณะที่คนไทยเดินทางท่องเที่ยว ในประเทศเติบโตในอัตราที่ชะลอตัว โดยพบว่า ในช่วงครึ่งปีแรก ของปี 2568 สถานพักแรมในประเทศมีอัตราการเข้าพักโดยรวมเท่ากับ ร้อยละ 72.36 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.04 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน ของปี 2567 โดยอัตราการเข้าพักเติบโตชะลอลงสอดคล้องกับจำนวน นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยปรับลดลง และแม้ภาพรวมอัตรา การเข้าพักจะเติบโตเป็นบวก แต่พบว่าในหลายจังหวัดอัตราการเข้าพัก ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อาทิ กรุงเทพมหานคร ราชบุรี สมุทรสงคราม สระแก้ว สุราษฎร์ธานี สงขลา และตาก

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราการเข้าพักรายภูมิภาค พบว่า พื้นที่ ที่มีอัตราการเข้าพักสูงสุด คือ ภาคใต้ มีอัตราการเข้าพักเท่ากับร้อยละ 76.50 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.71 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 รองลงมา คือ กรุงเทพมหานคร มีอัตราการเข้าพักเท่ากับร้อยละ 75.11 แต่ลดลงร้อยละ 4.23 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ขณะที่ ภาคตะวันออกมีอัตราการเข้าพักเท่ากับร้อยละ 75.10 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.72 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

เปรียบเทียบอัตราการเข้าพักจำแนกตามภูมิภาคในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 และ 2568

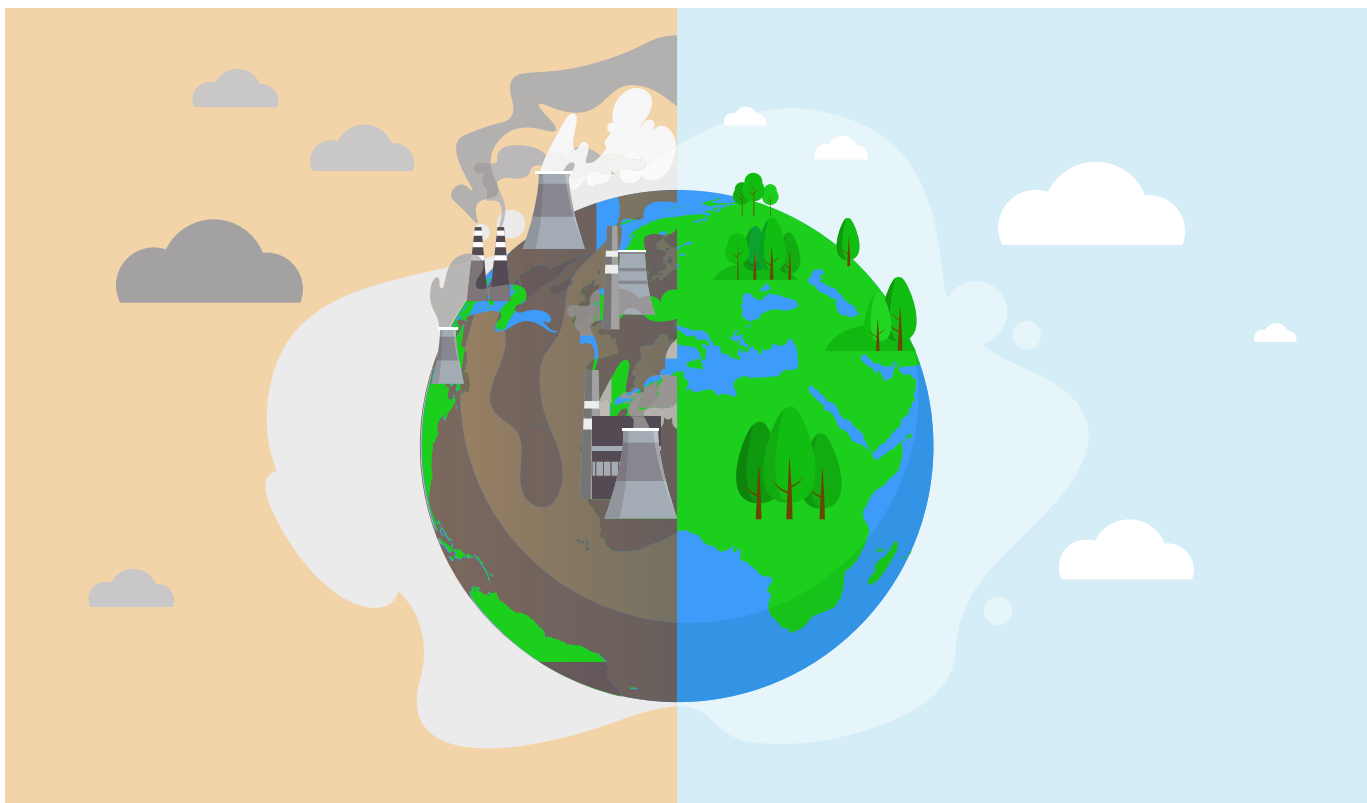

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

นอกจากนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเข้าพักเท่ากับร้อยละ 66.83 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.36 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567 ภาคเหนือมีอัตราการเข้าพักเท่ากับร้อยละ 66.33 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.21 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567 และภาคกลางมีอัตราการเข้าพักเท่ากับร้อยละ 65.35 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.37 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2567

Re-Balance การท่องเที่ยว? **เมื่อการท่องเที่ยว อยู่ในยุควิกฤตสิ่งแวดล้อม**

ในยุคที่วิกฤตสภาพภูมิอากาศกำลังทวีความรุนแรง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโลกกลับเติบโตสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดย UN Tourism รายงานว่าปี พ.ศ. 2567 มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศทะลุ 1.4 พันล้านคน ด้วยกระแสการท่องเที่ยวตามสังคมออนไลน์ที่กำลังพลักดันให้ผู้คนเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่ได้รับความนิยมจากแพลตฟอร์มสังคมออนไลน์ต่าง ๆ จนหลายพื้นที่ประสบปัญหาจำนวนนักท่องเที่ยวที่ล้นเกินขีดความสามารถการรองรับ ก่อให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างความต้องการเดินทางที่เพิ่มสูงกับผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่กำลังทวีความรุนแรง

การศึกษาล่าสุดที่เผยแพร่ในวารสาร Nature Communications ประจำปี พ.ศ. 2567 ได้เปิดเผยภาพรวมเกี่ยวกับผลกระทบของสิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโลก ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2562 ภาคการท่องเที่ยวมีส่วนรับผิดชอบต่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสะสมทั่วโลกสูงถึงร้อยละ 8.8

ข้อค้นพบสำคัญประการหนึ่ง คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกมิได้เกิดจากเพียงการเผาไหม้เชื้อเพลิงของยานพาหนะและเครื่องบิน หากแต่ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในระบบการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม

ในขณะเดียวกัน สภาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Travel & Tourism Council) ได้เสนอผลการศึกษาในปี พ.ศ. 2566 ที่ระบุว่า การท่องเที่ยวมีส่วนในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโลกร้อยละ 6.5 ซึ่งลดลงจากร้อยละ 7.8 ในปี พ.ศ. 2562 แม้ว่าความแตกต่างร้อยละ 2.3 ระหว่างผลการศึกษาทั้งสอง (จากร้อยละ 6.5 สู่ร้อยละ 8.8) อาจดูไม่มีนัยสำคัญในเชิงสัดส่วน แต่เมื่อแปลงเป็นปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์จริง ตัวเลขดังกล่าวมีค่าเทียบเท่ากับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศหลายประเทศรวมกัน

ทั้งนี้ การศึกษาทั้งสองมีจุดร่วมที่น่าสนใจในประเด็นสำคัญหลายด้าน ได้แก่ การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เหนือกว่าเศรษฐกิจโลกเกือบสองเท่าในช่วง พ.ศ. 2563 – 2567 การขนส่งทางอากาศยังคงเป็นภาคส่วนที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการท่องเที่ยวปริมาณมากอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเรื่องความล่าช้าของการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อลดการปล่อยก๊าซ ยังไม่สามารถพัฒนาได้ทันกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วได้ ซึ่งเป็นการสร้างช่องว่างที่กว้างขึ้นระหว่างการเจริญเติบโตและความสามารถในการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จากบทสรุปข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม และมีผลสืบเนื่องต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จึงเป็นที่มาของคำถามที่ว่า “ถึงเวลาที่เรามาจะ ‘RE-BALANCE’ การท่องเที่ยวหรือไม่?”

คำว่า “RE-BALANCE” ในบริบทของการท่องเที่ยวไม่ได้หมายถึงการหยุดเดินทาง แต่หมายถึงการ “ปรับสมดุล” การเดินทางที่ไม่สร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม การ “ปรับสมดุล” วิธีการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

บทความนี้จึงตั้งคำถามและวิเคราะห์ว่า การ RE-BALANCE การท่องเที่ยว คือทางออกที่เราต้องการจริงหรือไม่ และหากใช่ เราจะเริ่มต้นได้อย่างไร ?

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง "Overtourism" กับการทำลายระบบนิเวศและผลกระทบต่อชุมชน ท้องถิ่น

ปรากฏการณ์ "Overtourism" หรือการท่องเที่ยวที่มากเกินไป ได้กลายเป็นปัญหาสำคัญในหลายจุดหมายปลายทางทั่วโลก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความไม่สมดุลระหว่างการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับขีดจำกัดการรองรับของระบบนิเวศและชุมชนท้องถิ่น

แม้ว่าจะมีตัวอย่างของปัญหา Overtourism มากมายนับไม่ถ้วนกระจายอยู่ทุกทวีป ตั้งแต่เมืองประวัติศาสตร์ในยุโรป ไปจนถึงเกาะเขตร้อนในแปซิฟิก และแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในเอเชีย แต่ตัวอย่างที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้จะได้รับการคัดเลือกมาเป็นพิเศษเนื่องจากเป็นกรณีศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบเชิงลบที่รุนแรงและมีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม

การเลือกมุ่งเน้นไปที่มิดิลันด์ลอมมีใช้เป็นกรณีศึกษาที่สำคัญของผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจ แต่เป็นการตระหนักว่าในยุคของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยวได้กลายเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องการการแก้ไขโดยทันที เนื่องจากเมื่อระบบนิเวศถูกทำลายแล้ว การฟื้นฟูมักใช้เวลานานหรือบางครั้งอาจเป็นไปได้เลย

ตัวอย่างที่จะนำเสนอต่อไปจึงเป็นเสมือนกระจกสะท้อนที่ชี้ให้เห็นว่าการท่องเที่ยวที่ขาดการควบคุมและการวางแผนอย่างยั่งยืน สามารถกลายเป็นภัยคุกคามต่อสิ่งที่เราต้องการอนุรักษ์และเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบและยั่งยืนมากขึ้น

ปรากฏการณ์การท่องเที่ยวล้นขีดจำกัด : กรณีศึกษาจากอัลสส์ตัทท์ (Hallstatt)

กรณีของอัลสส์ตัทท์ (Hallstatt) ประเทศออสเตรีย เป็นตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่สมดุลระหว่างจำนวนประชากรท้องถิ่นกับปริมาณนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน หมู่บ้านเล็กๆ แห่งนี้มีชาวบ้านอาศัยอยู่เพียง 800 คน กลับต้องเผชิญกับการหลั่งไหลเข้ามาของนักท่องเที่ยวจำนวนมหาศาล คือ วันละ 10,000 คน ซึ่งหมายความว่าจำนวนผู้มาเยือนสูงกว่าจำนวนประชากรถึง 12.5 เท่า หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นของประชากรชั่วคราวมากกว่า 1,000 เปอร์เซ็นต์ต่อวัน ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาวะดังกล่าวมีไม่เพียงตัวเลขทางสถิติเท่านั้น แต่ส่งผลต่อการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานและน้ำที่มากเกินไป รวมถึงคุณภาพชีวิตของชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้ชาวบ้านอัลสส์ตัทท์ (Hallstatt) ยังต้องเผชิญกับปัญหาการจราจรติดขัดเป็นประจำ พื้นที่สาธารณะถูกครอบงำด้วยฝูงชนนักท่องเที่ยว และการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขาถูกรบกวนอย่างต่อเนื่อง จนแทบไม่สามารถใช้ชีวิตตามปกติได้อีกต่อไป

ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างได้พยายามหาทางออกจากปัญหาการท่องเที่ยวล้นเกินขีดจำกัดมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีทั้งมาตรการที่ดำเนินการไปแล้วและข้อเสนอที่ยังรอการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับสูง ดังสรุปได้ดังนี้

มาตรการที่ดำเนินการแล้ว

มาตรการแรกที่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง คือ การจัดการรถโค้ชผ่านระบบการจองล่วงหน้า โดยผู้ประกอบการต้องจองช่วงเวลาและพักอย่างน้อย 2 ชั่วโมง 20 นาที ผลลัพธ์ค่อนข้างเป็นที่น่าพอใจเนื่องจากจำนวนรถโค้ชลดลงจาก 90 คันต่อวันในปี พ.ศ. 2562 เหลือเพียง 30 - 35 คันต่อวัน แสดงให้เห็นว่ามาตรการนี้สามารถลดจำนวนรถโค้ชลงได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง

ข้อเสนอเพื่อการดำเนินการ

ข้อเสนอสำคัญข้อเสนองานหนึ่ง คือ การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวไว้ที่ 5,000 - 5,500 คนต่อวัน ซึ่งจะช่วยลดจำนวนผู้เข้าชมในช่วงเวลาที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่นลงเกือบครึ่งหนึ่ง ข้อเสนอนี้มีความสำคัญมากเนื่องจากในช่วงฤดูการท่องเที่ยว Hallstatt ต้องรองรับนักท่องเที่ยวถึง 10,000 คนต่อวัน ซึ่งมากเกินไปสำหรับหมู่บ้านที่มีประชากรเพียง 750 - 800 คน อย่างไรก็ตามหากข้อเสนอนี้ถูกนำไปปฏิบัติจริงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐอย่างจริงจัง

นอกจากนี้อัลสส์ตัทท์ (Hallstatt) ยังมีแนวทางเชิงรุกในการจัดการนักท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวนอกช่วงฤดูการท่องเที่ยวผ่านแคมเปญการตลาดและสิ่งจูงใจต่างๆ เพื่อกระจายการมาเยือนตลอดทั้งปี รวมถึงการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียงอื่น ๆ

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่สุดในระยะยาวคือการปรับเปลี่ยนมุมมองโดยหยุดทำให้ อัลสส์ตัทท์ (Hallstatt) ถูกมองเป็นเพียง "จุดถ่ายรูป" และส่งเสริมให้เป็นจุดหมายปลายทางเชิงวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวควรใช้เวลาเรียนรู้อย่างแท้จริง

อ่าวมาหยา (Maya Bay)

บทเรียนแห่งการฟื้นฟูจากวิกฤตการณ์การท่องเที่ยวเกินขีดจำกัด

ปรากฏการณ์การท่องเที่ยวล้นเหลือมีได้จำกัดอยู่เพียงในทวีปยุโรปเท่านั้น แต่ได้แผ่ขยายไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งอ่าวมาหยา ในจังหวัดกระบี่ ประเทศไทย นับเป็นกรณีศึกษาสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบรุนแรงของการท่องเที่ยวมวลชนต่อระบบนิเวศทางทะเล และแนวทางการจัดการเชิงนิเวศวิทยาที่จำเป็น

การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของอ่าวมาหยาเริ่มต้นขึ้นเมื่อภาพยนตร์ฮอลลีวูด "The Beach" เข้าฉายในปี พ.ศ. 2543 ด้วยความมั่งคั่งของทิวทัศน์ธรรมชาติที่ปรากฏในภาพยนตร์ อ่าวเล็กๆ แห่งนี้จึงกลายเป็นจุดหมายปลายทางในฝันของนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก ในช่วงข้ามคืนเมื่อความนิยมที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนำมาซึ่งการล้นหลามของนักท่องเที่ยวจำนวนมหาศาล ณ จุดสูงสุด อ่าวมาหยาต้องรองรับนักท่องเที่ยวได้ถึงวันละ 6,000 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เกินกว่าขีดจำกัดการรองรับของระบบนิเวศธรรมชาติอย่างมาก

ผลที่ตามมาเป็นหายนะทางสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถย้อนกลับได้ง่าย ระบบนิเวศใต้ทะเลที่เคยอุดมสมบูรณ์ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะแนวปะการังที่เป็นรากฐานของความหลากหลายทางชีวภาพ

ทางทะเล ปะการังถึงร้อยละ 80 ได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง เมื่อสภาพความเสียหายมีแนวโน้มแย่ลงอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลไทยจึงตัดสินใจดำเนินมาตรการอนุรักษ์เชิงรุกโดยประกาศปิดอ่าวมาหยาเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึง พ.ศ. 2565 เป็นเวลา 4 ปีเต็ม เมื่อเปิดให้เข้าชมอีกครั้งในปี พ.ศ. 2565 อ่าวมาหยาได้นำเอาแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง โดยกำหนดระบบการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว การควบคุมเวลาการเข้าชม และการจัดการเส้นทางการเดินทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีการกำหนดให้ปิดอ่าวเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนสิงหาคม - กันยายน เพื่อให้ระบบนิเวศได้มีโอกาสพักฟื้นตัว อ่าวมาหยาจึงไม่เพียงเป็นตัวอย่างที่เตือนใจเกี่ยวกับผลกระทบทำลายล้างของการท่องเที่ยวที่ไร้การควบคุม แต่ยังเป็นแบบอย่างของความมุ่งมั่นในการฟื้นฟูและการจัดการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ธรรมชาติกับการท่องเที่ยวนั้นเป็นไปได้ หากมีเจตจำนงทางการเมืองและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง

ซานโตรินี่ (Santorini)

เกาะแห่งความงามที่กำลังแบกรับภาระหนักเกินขีดจำกัด

เมื่อเหลียวมองไปยังทะเลเอเจียนของกรีซ เกาะซานโตรินี่ (Santorini) นับเป็นอีกหนึ่งกรณีศึกษาสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายของการจัดการการท่องเที่ยวมวลชนในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ เกาะภูเขาไฟโบราณแห่งนี้ ซึ่งโด่งดังไปทั่วโลกด้วยหมู่บ้านสีขาวบนหน้าผาสูง และพระอาทิตย์ตกที่งดงามติดอันดับโลก กำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์การท่องเที่ยวเกินขีดจำกัดที่รุนแรงไม่แพ้แห่งใดในโลก โดยเฉพาะในด้านความไม่สมดุลระหว่างจำนวนประชากรท้องถิ่นกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่หลั่งไหลเข้ามา

ซานโตรินี่ (Santorini) มีประชากรถาวรเพียง 15,000 คน แต่ในช่วงฤดูการท่องเที่ยวสูงสุด เกาะแห่งนี้ต้องรองรับนักท่องเที่ยวจากเรือสำราญขนาดใหญ่ได้ถึง 18,000 คนต่อวัน หมายความว่าจำนวนผู้มาเยือนมีมากกว่าจำนวนคนที่อาศัยอยู่จริงถึง 1.2 เท่า ในช่วงเวลาเดียวกัน ความแตกต่างที่สะท้อนใจคือนักท่องเที่ยวเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวแบบ "วันเดียว" จากเรือสำราญ ซึ่งไม่ได้มีส่วนช่วยสร้างรายได้ระยะยาวให้กับชุมชนท้องถิ่น แต่กลับสร้างความกดดันต่อโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติอย่างมหาศาล

ผลกระทบที่รุนแรงที่สุดคือการขาดแคลนน้ำจืดซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีจำกัดอยู่แล้วบนเกาะภูเขาไฟ ในช่วงฤดูการท่องเที่ยว ความต้องการใช้น้ำของเกาะเพิ่มขึ้นอย่างกะทันหันจาก 15,000 คน เป็น 33,000 คน หรือเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่าตัวในช่วงเวลาสั้น ๆ การขาดแคลนน้ำดังกล่าวไม่ใช่เพียงปัญหาชั่วคราว แต่เป็นวิกฤตเรื้อรังที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกฤดูกาล นอกจากนี้ปัญหาระบบการขนส่ง ระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดการขยะ และแม้แต่วัสดุไฟฟ้าที่ต้องรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างกะทันหัน สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนที่ท้องถิ่นและยังคุกคามต่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวในระยะยาว

สถานการณ์ของซานโตรินี่ (Santorini) จึงเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนว่าความงามของธรรมชาติเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะรับประกันความยั่งยืนของการท่องเที่ยว หากปราศจากการวางแผนการจัดการที่คำนึงถึงขีดจำกัดของระบบนิเวศและชุมชนท้องถิ่น การท่องเที่ยวที่ไร้การควบคุมอาจกลายเป็นภัยคุกคามต่อสิ่งที่เราต้องการอนุรักษ์ไว้มากที่สุด

มาตรการที่กำลังดำเนินการ

1. Digital Berth Allocation System ระบบจัดการเรือสำราญด้วยเทคโนโลยีหัวใจสำคัญของการจัดการปัญหาคือระบบการจัดสรรท่าเรือแบบดิจิทัล ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการศึกษาของ University of the Aegean ในปี พ.ศ. 2561 ระบบนวัตกรรมนี้เริ่มใช้งานครั้งแรกในปี พ.ศ. 2561 และถูกหยุดใช้ชั่วคราวในปี พ.ศ. 2562 จนกระทั่งนำกลับมาใช้ใหม่ในปี พ.ศ. 2567-2568 พร้อมปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ระบบนี้ไม่ได้แค่จำกัดจำนวนเรือ แต่ยังพิจารณาปัจจัยอีกหลากหลายปัจจัย เช่น ขนาดของเรือ จำนวนผู้โดยสาร การเป็นเรือที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Ship) ระยะเวลาการจอด โดยให้ความสำคัญกับเรือที่จอดพักเป็นเวลานานเนื่องจากผู้โดยสารจะไม่เร่งรีบและใช้เวลาในพื้นที่อย่างมีคุณภาพมากขึ้น รวมถึงความน่าเชื่อถือและฐานะทางการเงินของบริษัทเรือสำราญ ผลลัพธ์ของการใช้ระบบนี้ปรากฏชัดเจนในช่วงฤดูร้อนปี พ.ศ. 2567 จากที่คาดว่าจะมี 63 วันที่มีนักท่องเที่ยวมากเกินไป

ขีดความสามารถการรองรับของเกาะ แต่กลับสามารถลดจำนวนวันดังกล่าวลงได้ครึ่งหนึ่ง

2. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่ 8,000 คนต่อวัน จากการศึกษาของ University of the Aegean ซานโตรินี่กำหนดจำนวนผู้เข้าชมจากเรือสำราญไว้ที่ 8,000 คนต่อวัน นโยบายนี้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเริ่มใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2568 สิ่งสำคัญ คือ การกระจายช่วงเวลา queuing ที่เรือสำราญเทียบท่าให้เหมาะสม ผลลัพธ์เบื้องต้นในปี พ.ศ. 2568 ประสบความสำเร็จอย่างมากเนื่องจากเรือสำราญสามารถกระจายการเข้ามได้อย่างสมดุลตลอดสัปดาห์ ความแออัดในจุดท่องเที่ยวยอดนิยมลดลงอย่างชัดเจน

3. การจัดเก็บภาษีนักท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน ภาครัฐประกาศนโยบายเรียกเก็บภาษีนักท่องเที่ยวเรือสำราญ ตั้งแต่ 1-20 ยูโร สำหรับผู้โดยสารเรือสำราญทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุและไม่ว่าทำเรือนั้นจะเป็นจุดขึ้นเรือหรือจุดแวะพัก ค่าธรรมเนียมนี้จะปรับเปลี่ยนตามฤดูกาลและแตกต่างกันไปตามจุดหมายปลายทาง ดังนี้

- ช่วงวันที่ 1 มิถุนายน ถึง 30 กันยายน ภาษีสำหรับการขึ้นฝั่งที่เกาะมีโคนอสและซานโตรินี่ถูกกำหนดไว้ที่ 20 ยูโร ต่อคน สำหรับทำเรืออื่นๆ อยู่ที่ 5 ยูโร ต่อคน

- ช่วงวันที่ 1 ถึง 31 ตุลาคม และ 1 เมษายน ถึง 31 พฤษภาคม ราคาสำหรับสองเกาะดังกล่าวจะอยู่ที่ 12 ยูโร ในขณะที่พื้นที่ส่วนที่เหลือของประเทศอยู่ที่ 3 ยูโร ต่อคน

- ช่วงวันที่ 1 พฤศจิกายน ถึง 31 มีนาคม ราคาสำหรับสองเกาะนี้จะอยู่ที่ 4 ยูโร ส่วนพื้นที่อื่นๆ ในประเทศอยู่ที่ 1 ยูโร ต่อคน ทั้งนี้รายได้ส่วนหนึ่งจากการจัดเก็บจะถูกส่งคืนให้กับชุมชนท้องถิ่นในการนำไปพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่อไป

4. การควบคุมการก่อสร้างเพื่ออนุรักษ์ภูมิทัศน์รัฐบาลร่างกฎหมายอย่างเข้มงวดโดยมีข้อห้ามในการก่อสร้างเพิ่มเติมในเขต Caldera ซึ่งเป็นพื้นที่สวยงามและมีคุณค่าที่สุดของเกาะ กฎหมายฉบับนี้มีข้อห้ามใน 3 เรื่องหลัก คือ ห้ามสร้างโรงแรมใหม่ ห้ามขยายอาคารเดิม และห้ามสร้างสระว่ายน้ำใหม่ รวมถึงจำกัดการให้เช่าระยะสั้นในพื้นที่ที่แออัด โดยมีเป้าหมายเพื่อหยุดการขยายตัวแบบก้าวกระโดดด้วยเหตุผลที่ว่า "โรงแรมและที่พักมีมากพอแล้ว ไม่ต้องสร้างเพิ่ม เพราะสิ่งที่ต้องทำ คือ การปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น มีคุณภาพขึ้น" แนวคิดนี้แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงจาก "เน้นปริมาณ" เป็น "เน้นคุณภาพและความยั่งยืน"

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงรากเหง้าที่แท้จริงของปัญหาการท่องเที่ยวเกินขีดจำกัดที่เกิดขึ้นในหลายจุดหมายปลายทางทั่วโลก การกระจุกตัวอย่างไม่สมดุลดังกล่าวเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้เกิดความแออัดในจุดหมายปลายทางยอดนิยม ซึ่งแต่ละแห่งต้องรองรับนักท่องเที่ยวในปริมาณที่เกินกว่าขีดจำกัดการรองรับของระบบนิเวศ โครงสร้างพื้นฐาน และชุมชนท้องถิ่นอย่างมาก ในขณะเดียวกัน การค้นพบที่สำคัญไม่แพ้กัน คือการที่สถานที่ท่องเที่ยวจำนวนมากกลับประสบกับปัญหาตรงข้าม นั่นคือ "การท่องเที่ยวต่ำกว่าศักยภาพ" (Undertourism) ซึ่งหมายถึงจุดหมายปลายทางที่มีศักยภาพและคุณค่าทางการท่องเที่ยวสูง แต่กลับไม่ได้รับการเยี่ยมชมในสัดส่วนที่เหมาะสม

การจัดการสมดุลใหม่กลไกกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองรอง

จาก Overtourism สู่ Balanced Tourism

การนำเสนอปัญหา Overtourism ในเมืองหลักอย่าง Hallstatt, Maya Bay และ Santorini ที่ต้องแบกรับภาระหนักเกินขีดจำกัด ซึ่งการแก้ปัญหานี้จะไม่สมบูรณ์หากมองเพียงด้านเดียว ดังนั้นการ RE-BALANCE การท่องเที่ยวที่แท้จริง ต้องดำเนินการแบบองค์รวม คือ การลดความแออัดในเมืองหลักควบคู่ไปกับการส่งเสริมเมืองรองที่มีศักยภาพสูงแต่ยังไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร

การกระจายนักท่องเที่ยว (Travel Decentralization) จึงไม่ใช่เพียงการ "ผลักภาระ" แต่เป็นการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการ "RE-BALANCE" ทั้งระบบนิเวศและเศรษฐกิจของประเทศอย่างแท้จริง

กลไกหลักในการ RE-BALANCE สู่เมืองรอง

1. การใช้เทคโนโลยีเพื่อการกระจายตัวอย่างชาญฉลาดสอดคล้องกับ "เครื่องมือ RE-BALANCE สำหรับนักท่องเที่ยวยุคใหม่"

- ระบบ AI แนะนำเส้นทางทางเลือก พัฒนาแอปพลิเคชันที่ไม่เพียงแต่คำนวณ carbon footprint แต่ยังช่วยค้นพบ "Hidden Gems" ในเมืองรองที่น่าสนใจ เช่นเดียวกับที่ Google Travel สามารถแนะนำตัวเลือกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การสื่อสารเชิงบวกผ่าน Social Media สำหรับการท่องเที่ยวที่สร้างคุณค่าทางจิตใจ "Mindful Tourism" ในเมืองรอง โดยเน้นประสบการณ์ที่ลึกซึ้งตามหลัก "Quality over Quantity"

2. นโยบายจูงใจและโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวเชื่อมโยงกับแนวคิด Slow Travel Movement

- มาตรการจูงใจเชิงเศรษฐกิจ สร้างแรงจูงใจผ่านการลดหย่อนภาษีหรือส่วนลดพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยวที่เลือก "Local Tourism" ในเมืองรอง ซึ่งสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนโดยตรง

3. การเสริมสร้างพลังชุมชนท้องถิ่น สานต่อแนวคิด Community-Based Tourism

- การอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือปกป้องทรัพยากร มุ่งเน้นการดำเนินงานตามรูปแบบ "High Value, Low Impact" เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการท่องเที่ยวกับการอนุรักษ์

ผลลัพธ์ของการ RE-BALANCE ที่สมบูรณ์

เมื่อกลไกการกระจายตัวนี้ทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงแบบองค์รวมจะเกิดขึ้นทั้งในระดับบุคคล นักท่องเที่ยวค้นพบประสบการณ์ใหม่ที่มีคุณค่าในเมืองรอง ระดับชุมชน เมืองรองได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนพร้อมรักษาอัตลักษณ์ และในเชิงระบบ เกิดการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม ดังนั้นการ RE-BALANCE การท่องเที่ยว จึงไม่ใช่แค่การแก้ปัญหาเมืองที่แออัด แต่เป็นการสร้างอนาคตใหม่ของการท่องเที่ยวที่ทุกพื้นที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืน

Travel RE-BALANCE

ไม่ใช่การหยุดเที่ยว แต่เป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและความสมดุล

ท่ามกลางวิกฤตการณ์การท่องเที่ยวเกินขีดจำกัดและผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศที่เราได้เห็นมาแล้ว แนวคิด "Travel RE-BALANCE" ได้กลายเป็นแสงสว่างแห่งความหวังและทิศทางใหม่สำหรับอนาคตของการท่องเที่ยวโลก

การนิยามใหม่ของการ "ปรับสมดุล" ในการเดินทาง

Travel RE-BALANCE มิใช่การประกาศสงครามต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหรือการเรียกร้องให้หยุดเดินทางไปตลอดกาล แต่เป็นการปรับเปลี่ยนวิธีคิดและแนวทางการเดินทางในเชิงลึก แนวคิดนี้เป็นการ "ปรับสมดุล" ในแง่ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติการเดินทางที่ส่งผลในทางลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งสร้างสมดุลใหม่ในวิถีการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อมากขึ้น

มากกว่าแค่ภาพถ่าย : จากการเดินทางเพื่อ "รูปภาพ" สู่การเดินทางเพื่อ "ประสบการณ์"

ปรากฏการณ์การท่องเที่ยวในยุคสื่อสังคมออนไลน์ คือ การเดินทางที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อสร้างเนื้อหาสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ มากกว่าการแสวงหาประสบการณ์ที่แท้จริง นักท่องเที่ยวหลายคนเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางยอดนิยมเพื่อถ่ายรูปในมุมมองที่เหมือนกับที่เคยเห็นในอินเทอร์เน็ต โดยอาจไม่ได้มีการเรียนรู้หรือเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

Travel RE-BALANCE มุ่งเน้นการยกระดับการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าด้วยการเดินทางอย่างมีวัตถุประสงค์และจิตสำนึก เปลี่ยนกระบวนทัศน์จากเพียงการแสวงหาสถานที่ท่องเที่ยว (ฉันไปไหนได้บ้าง) สู่การแสวงหาความหมายและการเรียนรู้ (ฉันได้รับอะไรจากการเดินทาง)

การฟื้นฟูความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจากผู้บริโภคสู่ผู้พิทักษ์

ในแนวคิดการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม นักท่องเที่ยวมักมองตนเองเป็น "ผู้บริโภค" ประสบการณ์และทรัพยากรธรรมชาติ ในทางกลับกัน Travel RE-BALANCE เปลี่ยนมุมมองนี้โดยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมองตนเองเป็น "ผู้พิทักษ์สถานที่ท่องเที่ยว (ชั่วคราว)" ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้หมายถึงการตระหนักว่าการกระทำระหว่างการเดินทาง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้ที่พัก การเลือกรับประทานอาหาร การเลือกกิจกรรม หรือแม้แต่การเลือกซื้อของที่ระลึก ล้วนมีผลกระทบต่อระบบนิเวศและชุมชนท้องถิ่น

Slow Travel Movement

Slow Travel Movement เป็นหลักการเดินทางที่เน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงที่ลึกซึ้งระหว่างนักเดินทาง ชุมชนท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมการปฏิบัติที่ยั่งยืน กระตุ้นให้นักเดินทางลดผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการเลือกใช้รูปแบบการเดินทางที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ดังตัวอย่างของ Cittaslow Movement เป็นตัวอย่างที่โดดเด่น

ของการนำหลักการ Slow Travel มาใช้ในระดับเมือง เครือข่ายนี้เริ่มขึ้นในอิตาลี และปัจจุบันมีเมืองสมาชิก 276 เมืองทั่วโลก เมืองเหล่านี้ส่งเสริมการใช้จักรยานและการเดินเท้าเป็นหลัก พร้อมดำเนินโครงการด้านการปกป้องสิ่งแวดล้อมและการลดการใช้พลังงาน เส้นทางเดิน และปั่นจักรยานในเมืองต่าง ๆ เช่น Amsterdam Copenhagen และ Kyoto กลายเป็นแบบอย่างของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวหลักผ่านเครือข่ายการขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การผลักดัน Slow Travel ให้สำเร็จ ต้องเริ่มจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งรถไฟฟ้า ทางเท้า และทางจักรยานที่ปลอดภัย ควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยี AI ช่วยกระจายนักท่องเที่ยว แม้จะมีความท้าทายเรื่องสภาพอากาศหรือความไม่คุ้นชินกับการเดินทางที่ต้องใช้พลังกำลัง แต่หากภาครัฐ เอกชน และนักท่องเที่ยวร่วมมือกัน ก็จะสามารถก้าวข้ามอุปสรรคเหล่านี้ได้

Local และ Mindful Tourism

ท่ามกลางความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงขึ้น แนวคิด "Local Tourism" และ "Mindful Tourism" จึงเป็นที่จับตามองในฐานะทางเลือกที่ยั่งยืนสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้เขียนมุ่งเน้นการวิเคราะห์แนวคิดทั้งสองในมุมมองด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำเสนอความสำคัญกรณีศึกษา และแนวทางการนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างอนาคตที่ยั่งยืนสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวท้องถิ่น หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นและลดการพึ่งพาระบบการท่องเที่ยวแบบมวลชนตามคำจำกัดความของ การท่องเที่ยวแบบชุมชนเป็นพื้นฐาน (Community-Based Tourism) คือ "การท่องเที่ยวที่ชุมชนท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของ และควบคุมการเสนอบริการการท่องเที่ยวของตน ซึ่งช่วยให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม" การท่องเที่ยวท้องถิ่นสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อมในหลายด้าน ประการแรก การท่องเที่ยวแบบนี้ช่วยลดการปล่อยคาร์บอนผ่านการใช้ทรัพยากรและบริการในพื้นที่ ประการที่สอง การท่องเที่ยวท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรณีศึกษาจากโครงการคัคคาคคอลลอ (Caccaccollo) ในเปรู แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวชุมชนสามารถเป็นเครื่องมือในการปกป้องและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมสำหรับการท่องเที่ยวที่สร้างคุณค่าทางจิตใจ (Mindful Tourism) เป็นแนวคิดที่เน้นการตระหนักรู้และความรับผิดชอบต่อของนักท่องเที่ยวต่อผลกระทบของการเดินทาง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการตัดสินใจที่เราควรทำเมื่อเดินทาง ซึ่งเกี่ยวข้องกับความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การเคารพวัฒนธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

การท่องเที่ยวที่สร้างคุณค่าทางจิตใจ (Mindful Tourism) มีเป้าหมายหลักในการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมผ่านการเลือกใช้บริการ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สังเกตได้จากนักท่องเที่ยวที่มีจิตสำนึกสิ่งแวดล้อมมักเลือกใช้การขนส่งคาร์บอนต่ำ เช่น การปั่นจักรยาน การเดิน หรือการขนส่งสาธารณะ ซึ่งไม่เพียงแต่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่ยังสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นและให้ประสบการณ์ "ท้องถิ่น" มากขึ้น

กรณีศึกษา : ตัวอย่างความสำเร็จในการนำแนวคิดไปปฏิบัติ

ประเทศภูฏาน แบบจำลอง "High Value, Low Impact"

ประเทศภูฏานนำแนวคิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมาปฏิบัติผ่านโมเดล "High Value, Low Impact" ที่จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อปกป้องวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวต้องชำระค่าธรรมเนียมต่อบุคคลเพื่อสนับสนุนการพัฒนา การอนุรักษ์ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสภาพการทำงานที่เหมาะสม ประเทศนี้มีชื่อเสียงในดัชนีความสุขแห่งชาติ (Gross National Happiness) ซึ่งเป็นการทดแทนตัวชี้วัด GDP แบบดั้งเดิม

โมเดลภูฏาน เมื่อ "ของแพง" คือกฎแห่งความสุขยั่งยืน (High Value, Low Impact) ภูฏานดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวที่สวนกระแสโลกด้วยหลักการ "High Value, Low Impact" (มูลค่าสูง ผลกระทบต่ำ) ซึ่งไม่ได้หมายถึงการปิดกั้นนักท่องเที่ยว แต่เป็นการ "คัดกรอง" เพื่อให้ได้นักท่องเที่ยวคุณภาพที่เคารพในวิถีชีวิตและธรรมชาติผ่านกลไกทางภาษีที่เรียกว่า "ค่าธรรมเนียมการพัฒนาที่ยั่งยืน" (Sustainable Development Fee - SDF)

หัวใจสำคัญของโมเดลนี้คือการเก็บค่าธรรมเนียมรายวันในอัตราที่สูง (ปัจจุบันอยู่ที่ 100 ดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 3,400 บาทต่อคน ต่อคืน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ) ซึ่งนับเป็นมาตรการคัดกรองที่ทรงประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อระบบนิเวศการท่องเที่ยวใน 3 มิติหลัก ดังนี้

1. สร้างหลักประกันทางเศรษฐกิจสังคม

รายได้จากค่าธรรมเนียม SDF ถูกส่งตรงเข้ารัฐเพื่อเป็นทุนสำหรับ

สวัสดิการสังคมฟรีให้แก่ชาวภูฏานทุกคน ซึ่งพบว่า เงินของนักท่องเที่ยวถูกแปลงเป็น การรักษาพยาบาลฟรีและการเรียนฟรี ให้กับคนในชาติ ช่วยลดความเหลื่อมล้ำและสนับสนุนดัชนีความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross National Happiness - GNH) ให้เป็นรูปธรรม รายได้ที่มีนัยนี้ช่วยให้รัฐมีงบประมาณในการซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานและอนุรักษ์โบราณสถานโดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณส่วนกลางเพียงอย่างเดียว

2. ป้องกันภาวะนักท่องเที่ยวล้นเมือง

การตั้งกำแพงราคาทำให้ภูฏานไม่เคยประสบปัญหา "Overtourism" ซึ่งพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับที่ทรัพยากรธรรมชาติและสาธารณูปโภครองรับได้ ไม่เกิดขยะล้นเมือง หรือความแออัดที่ทำลายวิถีชีวิตดั้งเดิม ส่งผลให้ธรรมชาติมีเวลาฟื้นตัว ชาวบ้านไม่รู้สึกว่าถูกรุกราน ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าง "เจ้าบ้าน" และ "ผู้มาเยือน" เป็นไปอย่างเกื้อกูลและเป็นมิตร

3.ยกระดับประสบการณ์ท่องเที่ยว

เมื่อนักท่องเที่ยวจ่ายแพง สิ่งที่เขาได้รับกลับคืนคือประสบการณ์ที่ "หาไม่ได้จากที่อื่น" (Exclusivity) ซึ่งพบว่า นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสวัฒนธรรมที่ยังคงความแท้จริง (Authenticity) โดยไม่ต้องเบียดเสียดกับฝูงชน ได้รับการบริการที่มีคุณภาพสูง และรู้สึกภาคภูมิใจว่าเงินที่จ่ายไปมีส่วนช่วยโลกและชุมชนโดยตรงนำไปสู่การสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ให้ภูฏานเป็นจุดหมายปลายทางที่ยั่งยืนดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงและมีจิตสำนึกรักษ์โลก

โครงการชุมชนในอเมซอน : การท่องเที่ยวที่เสริมพลังชุมชน

กรณีศึกษาจาก Foundation for Amazon Sustainability (FAS) แสดงให้เห็นผลประโยชน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับชนเผ่าพื้นเมือง Garrido's Lodge ในอเมซอนของบราซิล สร้างตำแหน่งงานในท้องถิ่น และรายได้หลายพันเหรียญต่อปีจากการขายงานฝีมือ โครงการนี้ไม่เพียงแต่นำทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่สำคัญมาสร้างงานและโครงสร้างพื้นฐาน แต่ยังให้ความสำคัญกับการปฏิบัติแบบดั้งเดิมและเคารพความรู้และประเพณีท้องถิ่นที่รักษาชุมชนให้คงอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดูแลความหลากหลายทางชีวภาพในภูมิภาค

การพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการท่องเที่ยวที่สร้างคุณค่าทางจิตใจ ให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาวต้องอาศัยแนวทางการดำเนินงานที่หลากหลายและครอบคลุม โดยเริ่มต้นจากการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการเปลี่ยนแปลง แม้ว่าในปัจจุบันจะพบว่าการใช้พลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิลของภาคการท่องเที่ยวได้ลดลงจาก 90% ในปี พ.ศ. 2562 เหลือ 88.2% ในปี พ.ศ. 2566 และมีการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานคาร์บอนต่ำจาก 5.1% เป็น 5.9% ในช่วงเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม อัตราการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับเป้าหมายที่ต้องการตามข้อตกลงปารีส ทำให้จำเป็นต้องมีการเร่งรัดการลงทุนในเทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียนและระบบพลังงานสะอาดอย่างเร่งด่วนและจริงจังในภาคการท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงด้านพลังงาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวมีบทบาทสำคัญในการวางรากฐานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การลงทุนในระบบขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การสร้างเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงกัน การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมการใช้รถโดยสารไฟฟ้าที่มีแนวโน้มจะขยายตัวเป็น 40% ของระบบขนส่งสาธารณะทั่วโลกภายในปี พ.ศ. 2583 จะสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกในการลดการปล่อยมลพิษในพื้นที่เมืองได้มากถึง 50% ซึ่งจะส่งผล

ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสภาพแวดล้อมโดยรวม

นอกจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานแล้ว การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ถือเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ความสำเร็จของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หากขาดการประสานงานระหว่างรัฐบาลในการกำหนดนโยบายและกรอบการทำงาน ภาคเอกชนในการนำไปปฏิบัติและพัฒนานวัตกรรม รวมถึงชุมชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว ในการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกระบวนการ ตัวอย่างที่ชัดเจนของการทำงานแบบบูรณาการนี้สามารถพบได้จากประเทศไทย ซึ่งมีการประสานงานอย่างเป็นระบบระหว่างหน่วยงานพัฒนาของสหประชาชาติ หน่วยงานนโยบายของรัฐ องค์กรบริหารพื้นที่ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และองค์กรชุมชนภาคประชาสังคม การทำงานร่วมกันในลักษณะนี้ไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกัน แต่ยังสามารถระดมทรัพยากรและความเชี่ยวชาญจากหลายด้าน มาใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างครอบคลุม

สุดท้าย การศึกษาและการสร้างความตระหนักรู้ถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของการเปลี่ยนแปลงในระยะยาว เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติของผู้คนเป็นปัจจัยกำหนดความสำเร็จของนโยบายและมาตรการต่างๆ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แท้จริงจึงต้องมุ่งเน้น "การเดินทางอย่างรับผิดชอบที่ไม่เพียงแต่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนท้องถิ่น แต่ยังต้องสร้างความรู้และความเข้าใจผ่านกระบวนการศึกษาและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง" รวมถึงการลงทุนในด้านการศึกษา การสื่อสาร และการสร้างความตระหนักรู้จะช่วยปลูกฝังค่านิยมและพฤติกรรมที่เอื้อต่อความยั่งยืนต่อทุกภาคส่วน ทำให้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมีความคงทนและสามารถส่งต่อไปยังคนรุ่นต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือ RE-BALANCE สำหรับนักท่องเที่ยวยุคใหม่

การวางแผนเดินทางด้วยจิตสำนึกแห่งความรับผิดชอบต่อ

ในยุคที่โลกเผชิญกับวิกฤตสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงจิตสำนึกจึงกลายเป็นหน้าที่สำคัญของนักเดินทางยุคใหม่ การวางแผนการเดินทางที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่ยังเสริมสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าและมีความหมายอย่างแท้จริง

การเลือกจุดหมายปลายทางใกล้บ้าน เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการเดินทางระยะสั้น นอกจากจะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ค้นพบเสน่ห์ที่ซ่อนอยู่ในพื้นที่ใกล้ตัว

การเลือกใช้รถไฟแทนการบินสำหรับระยะทางปานกลางในทวีปเดียวกัน ไม่เพียงแต่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แต่ยังมอบประสบการณ์การเดินทางที่เต็มไปด้วยความชื่นชมธรรมชาติและวัฒนธรรมระหว่างทาง อย่างไรก็ตามหากมีความจำเป็นต้องเดินทางด้วยการบิน ปัจจุบันการคำนวณ carbon emission จากการบิน ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจเดินทางอย่างมีความรับผิดชอบต่อ ผู้เดินทางสามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้เพื่อเลือกเส้นทาง และสายการบินที่ปล่อยคาร์บอนน้อยที่สุด

การเดินทางในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยวช่วยบรรเทาปัญหาการท่องเที่ยวล้นเหลือ แต่ยังมอบโอกาสสัมผัสเอกลักษณ์ที่แท้จริงของสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเงียบสงบและลึกซึ้ง

การเลือกที่พักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การเลือกที่พักที่ได้รับการรับรองด้านสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องยืนยันถึงจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการ การรับรองเหล่านี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน

การสนับสนุนที่พักที่บริหารโดยคนท้องถิ่น เป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนอย่างตรงไปตรงมา รายได้จากการท่องเที่ยวจะหมุนเวียนภายในชุมชน สร้างงาน สร้างรายได้ และส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การเลือก eco-lodge หรือ guesthouse ที่เป็นของครอบครัว มอบประสบการณ์ที่เป็นธรรมชาติและแท้จริง ผู้เข้าพักจะได้สัมผัสวิถีชีวิต ประเพณี และความเป็นอยู่ของคนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด

เทคโนโลยีเพื่อการท่องเที่ยวแห่งอนาคต

ปัจจุบัน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์กำลังปฏิวัติวิธีการโต้ตอบระหว่างจุดหมายปลายทางกับนักเดินทาง การพัฒนาเหล่านี้ทำให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวเป็นส่วนตัวมากขึ้น เข้าถึงได้ง่ายขึ้น และที่สำคัญคือมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

เครื่องมือสมัยใหม่อย่าง Google Travel สามารถปรับเส้นทางให้เหมาะสมที่สุด แนะนำตัวเลือกเที่ยวบินที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับต่ำ และเสนอโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายในเวลาเพียงไม่กี่วินาที นวัตกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่อำนวยความสะดวก แต่ยังช่วยให้นักเดินทางสามารถตัดสินใจอย่างรอบรู้และรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การท่องเที่ยวแห่งอนาคตไม่ได้วัดกันที่จำนวนสถานที่ที่เราไปเยือน แต่วัดกันที่ความลึกซึ้งของประสบการณ์และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เราสร้างให้กับโลกใบนี้

บทสรุป

ถึงเวลา "RE-BALANCE" เพื่ออนาคตของการท่องเที่ยว

วิกฤตการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปรากฏการณ์ "Overtourism" ในเมืองท่องเที่ยวสำคัญอย่างฮัลล์สตัดท์ (Hallstatt) อ่าวมาหยา และซานโตรินิ (Santorini) ได้ส่งสัญญาณเตือนที่ชัดเจนว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นปริมาณแบบในอดีตกำลังเดินทางมาถึงทางตัน การเติบโตของตัวเลขนักท่องเที่ยวที่สวนทางกับความสามารถในการรองรับของธรรมชาติและชุมชน ไม่เพียงแต่ทำลายระบบนิเวศ แต่ยังลดทอนคุณภาพชีวิตของเจ้าบ้านและประสบการณ์ของผู้มาเยือนลง แนวคิด "Travel RE-BALANCE" จึงไม่ใช่ทางเลือก แต่เป็น "ทางรอด" ที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างการท่องเที่ยวใหม่ทั้งหมด จากการมุ่งเน้นตัวเลข GDP หรือยอดผู้เข้าชม (Quantity) ไปสู่การวัดผลด้วยความยั่งยืนและความสุขมวลรวม (Quality & Value) ดังเช่น โมเดลความสำเร็จของภูฏาน

หัวใจสำคัญของการปรับสมดุลนี้ คือการเปลี่ยนกระบวนทัศน์จาก "ผู้บริโภค" (Consumer) ที่ดักดวงความสุขจากธรรมชาติ มาเป็น "ผู้พิทักษ์" (Guardian) ที่ร่วมรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยว การใช้เทคโนโลยีเพื่อกระจายการเดินทางสู่เมืองรอง การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น และการท่องเที่ยวที่สร้างคุณค่าทางจิตใจ (Mindful Tourism) จะเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้มนุษย์และธรรมชาติอยู่ร่วมกันได้อย่างเกื้อกูล การท่องเที่ยวในอนาคตจึงไม่ได้วัดกันที่ว่า "เราไปมาแล้วกี่ที่" แต่วัดกันที่ "เราสร้างและรักษาอะไรไว้บ้างในระหว่างการเดินทาง"

คู่มือปฏิบัติ เริ่มต้น RE-BALANCE ได้ง่าย ๆ ด้วยตัวคุณเอง เพื่อให้การปรับสมดุลทางการท่องเที่ยวเกิดขึ้นได้จริง นักท่องเที่ยวทุกคนสามารถเริ่มต้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ทันทีผ่านแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. การวางแผนและการเดินทาง (Planning & Transport)

- เลือกสายการบินรักษ์โลก ใช้เครื่องมือค้นหา (เช่น Google Flights) เปรียบเทียบและเลือกเที่ยวบินที่ระบุว่าจะปล่อยก๊าซคาร์บอนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย หรือเลือกสายการบินที่มีนโยบายชดเชยคาร์บอน (Carbon Offset)
- เที่ยวเมืองรองและนอกฤดูกาล วางแผนเที่ยวในช่วง Off-season หรือเลือกเมืองรอง (Hidden Gems) เพื่อลดความแออัด ช่วยกระจายรายได้ และลดภาระของแหล่งท่องเที่ยวหลัก

2. การเลือกที่พัก (Accommodation)

- มองหาหลักสิ่งแวดล้อม เลือกจองโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (Green Hotel / Eco-label) ที่มีการจัดการขยะและพลังงานอย่างเป็นระบบ
- สนับสนุนที่พักท้องถิ่น เลือกพัก Homestay Guest House หรือ Eco-lodge ที่บริหารโดยคนในชุมชน เพื่อให้เม็ดเงินหมุนเวียนไปสู่ชาวบ้านโดยตรง
- ปฏิบัติตัวเหมือนอยู่บ้าน
- ใช้ซ้ำ (Reuse) แจ้งพนักงานว่าไม่ต้องเปลี่ยนผ้าปูที่นอนและผ้าเช็ดตัวทุกวันหากพักหลายคืน
- ประหยัดพลังงาน ปิดไฟ เครื่องปรับอากาศ และถอดปลั๊กอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกครั้งเมื่อออกจากห้องพัก

3. พฤติกรรมระหว่างการท่องเที่ยว (Daily Habits)

- Say No to Single-Use Plastic พกขวดน้ำส่วนตัว (Refillable bottle) ถูผ้า และชุดช้อนส้อมพกพา เพื่อลดขยะพลาสติกที่ใช้ครั้งเดียวทิ้ง
- จัดการขยะคืนถิ่น หากไปเที่ยวแหล่งธรรมชาติและไม่มีถังขยะ ให้เก็บขยะของตนเองกลับออกมาทิ้งในจุดที่ถูกต้อง (Leave No Trace)
- กิน-ดื่ม แบบ Local เลือกรับประทานอาหารท้องถิ่นที่ใช้วัตถุดิบในพื้นที่ (Food Miles ต่ำ) แทนอาหารนำเข้า และเลือกร้านค้าที่เป็นของคนในชุมชน

4. การสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่า (Mindful Experience)

- ท่องเที่ยวแบบเนิบช้า ๆ (Slow Travel) มุ่งเน้นการใช้เวลา กับสถานที่แต่ละแห่งให้เพิ่มขึ้น เพื่อซึมซับบรรยากาศและเรียนรู้วิถีชีวิตวัฒนธรรมของพื้นที่นั้น ๆ โดยส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การเดินเท้าหรือการปั่นจักรยาน เพื่อให้ได้สัมผัสรายละเอียดของเมืองในมุมมองที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น
- เคารพกฎและวัฒนธรรม ศึกษากฎระเบียบของสถานที่ ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที และเคารพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น
- เปลี่ยนมุม มองโลก ใช้เวลาพูดคุยกับผู้คน เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และเชื่อมโยงกับธรรมชาติผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 (รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส)

"การ RE-BALANCE เริ่มต้นที่ก้าวเล็ก ๆ ของเราทุกคน เพื่อส่งต่อโลกที่งดงามให้ยังคงอยู่สืบต่อไป"

บรรณานุกรม

- Balkan Insight. (2025, July 21). Greece introduces cruise tax to curb overtourism. <https://balkaninsight.com/2025/07/21/greece-introduces-cruise-tax-%CF%84%CE%BF-curb-overtourism/>
- Euronews. (2023, April 21). Post-COVID 'revenge travel' has gone big. And the revenge is sweet. Euronews. <https://www.euronews.com/2023/04/21/post-covid-revenge-travel-has-gone-big-and-the-revenge-is-sweet>
- Francis, J. (2023, September 11). Is overtourism a problem? National Geographic. <https://www.nationalgeographic.com/travel/article/what-is-overtourism>
- Good Tourism Institute. (2024, July 31). The impact of overtourism and how to combat. Good Tourism Institute. <https://goodtourisminstitute.com/library/overtourism/>
- Hajmásy, G. S. (2024). "On the way to becoming one of the most sustainable tourism destinations in the world"—The Austrian way. *Journal of Sustainability Research*, 6(3), e240062. <https://doi.org/10.20900/jsr20240062>
- InsideHook. (2024, November 27). How social media is ruining travel—and why we should all care. InsideHook. <https://www.insidehook.com/travel/social-media-ruining-travel>
- Mohanan, M., & Shekhar, S. K. (2021). A study on the mediating effect of FoMO on social media (Instagram) induced travel addiction and risk taking travel behavioral intention in youth. *Journal of Content, Community & Communication*, 14(7), 57-67. <https://doi.org/10.31620/JCCC.12.21/06>
- McElroy, M. (2024, March 28). Liked to death: Is Instagram & social media ruining travel? Expert Vagabond Travel Blog & Living Abroad. <https://expertvagabond.com/instagram-tourism-impact/>
- Mindful Ecotourism. (2025, March 9). 10 sustainable travel trends driving the future of tourism. Mindful Ecotourism. <https://www.mindfulecotourism.com/sustainable-travel-trends/>
- Mize Tech. (2025, July 3). Slow tourism case studies: Examples to truly understand slow tourism. Mize. <https://mize.tech/blog/slow-tourism-case-studies-examples-to-truly-understand-slow-tourism/>
- NPR. (2022, June 16). 'Revenge travel' surges as people make up for vacations lost during the pandemic. NPR. <https://www.npr.org/2022/06/16/1105323610/flight-tickets-inflation-pandemic-revenge-travel-vacation-europe-recession>
- NSS Magazine. (2024). Overtourism solutions: Barcelona, Amsterdam and Venice entry pass. NSS Magazine. <https://www.nssmag.com/en/fashion/36581/overtourism-solutions-barcelona-amsterdam-venice-pass>
- One Planet Journey. (2025, May 12). What is sustainable travel and tourism. One Planet Journey. <https://oneplanetjourney.com/what-is-sustainable-travel/>
- Pretty Slow Life. (2021, April 30). Cittaslow movement: What is a slow city and can I live in one? Pretty Slow Life. <https://perryslow.life/cittaslow-movement-slow-city-sustainable-living/>
- Richards, P. (2022, August 1). Maya Bay: How conservationists saved Thailand's most famous beach from ruin. CNN. <https://www.cnn.com/travel/article/maya-bay-thailand-recovery-c2e-spc-intl/index.html>
- Road Genius. (2024). What is overtourism? Statistics & news 2024. Road Genius. <https://roadgenius.com/statistics/tourism/global-overtourism/>
- Smart Guide. (2025, January 14). Silent tourism, slow tourism, and 7 other emerging sustainable tourism trends. Smart Guide Blog. <https://blog.smart-guide.org/en/silent-tourism-slow-tourism-and-7-other-emerging-sustainable-tourism-trends>
- Sun, Y.-Y., Faturay, F., Lenzen, M., Gössling, S., & Higham, J. (2024). Drivers of global tourism carbon emissions. *Nature Communications*, 15, Article 10384. <https://doi.org/10.1038/s41467-024-54582-7>
- Thailand Business News. (2024, June 17). Is Thailand facing an overtourism crisis? Thailand Business News. <https://www.thailand-business-news.com/environment/146424-is-thailand-facing-an-overtourism-crisis>
- World Economic Forum. (2023, October). This is how to leverage community-led sustainable tourism for people and biodiversity. World Economic Forum. <https://www.weforum.org/stories/2023/10/this-is-how-to-leverage-community-led-sustainable-tourism-for-people-and-biodiversity/>
- World Travel & Tourism Council. (2024, October 8). WTTC reveals significant decrease in travel & tourism's climate footprint emissions. World Travel & Tourism Council. <https://wtcc.org/news/wtcc-reveals-significant-decrease-in-travel-and-tourisms-climate-footprint-emissions>

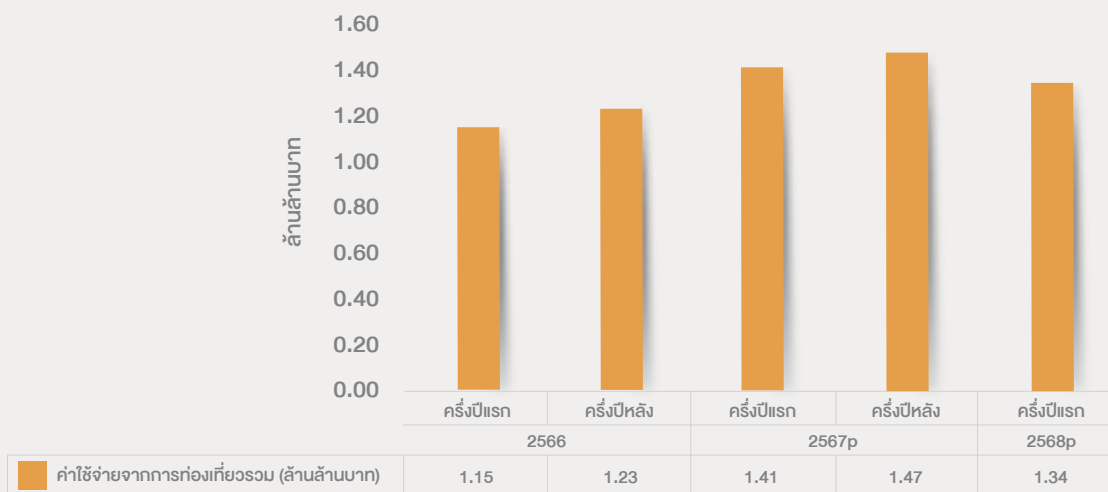

ผลกระทบของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ในช่วงครึ่งปีแรกปี 2568

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ภาคการท่องเที่ยวของไทยเผชิญกับหลายปัจจัยลบส่งผลกระทบท่ร้ายได้การท่องเที่ยวที่ลดลง จากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระบุว่า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติและไทยลดลงร้อยละ 4.58 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา หรือมีมูลค่า 1,343,716.57 ล้านบาท

มูลค่าค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ (Tourism Expenditure) รายครึ่งปีในช่วงปี 2566 - 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ทั้งนี้ รายได้การท่องเที่ยวที่ปรับลดลงมีสาเหตุสำคัญมาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวไทยลดลง โดยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมีจำนวน 16,685,469 คน หดตัวร้อยละ 4.66 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ส่งผลทำให้รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยลดลงร้อยละ 10.34 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา หรือมีมูลค่า 771,554.98 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.42 ของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด)

อย่างไรก็ดี แม้ว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 คนไทยเที่ยวในประเทศยังเติบโตดีทั้งจำนวนและรายได้ท่องเที่ยว โดยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศมีจำนวน 100.23 ล้านคน - ครึ่ง เดิมโตร้อยละ 2.49 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ในขณะที่รายได้การท่องเที่ยวของคนไทยเที่ยวในประเทศมีมูลค่า 572,161.59 เดิมโตร้อยละ 4.46 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 แต่รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวในประเทศยังไม่สามารถชดเชยรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่หายไป

รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ (Tourism Expenditure) รายครึ่งปีในช่วงปี 2566 - 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ภาคการท่องเที่ยวยังคงเป็นเครื่องจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 มูลค่าผลผลิตมวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.52 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

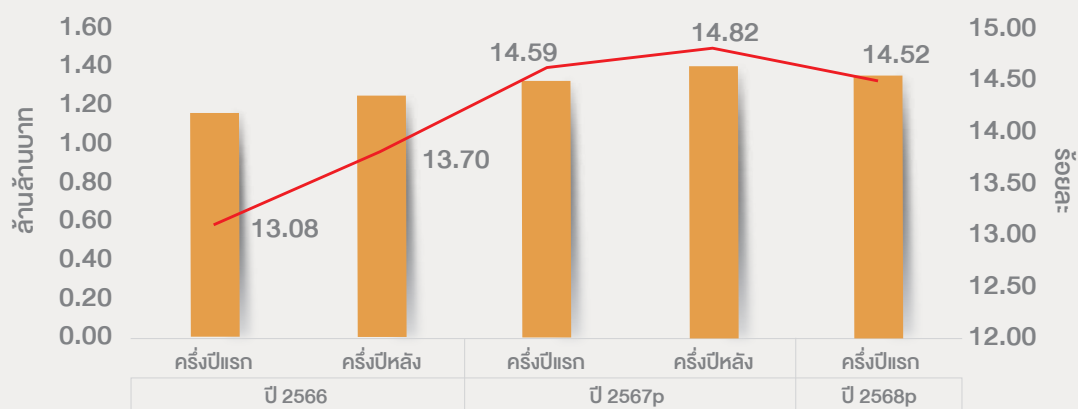
สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของชาวต่างชาติและชาวไทยได้ก่อให้เกิดเม็ดเงินกระจายลงสู่ธุรกิจท่องเที่ยวทางตรง

และทางอ้อม รวมถึงก่อให้เกิดการจ้างงานและภาษีที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ทั้งนี้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำข้อมูลบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Account หรือ TSA) เพื่อสะท้อนให้เห็นความสำคัญของกิจกรรมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

โดยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทั้งทางตรงรวมกับทางอ้อม (Tourism direct and indirect Gross Domestic Product) คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,356,156.70 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.67 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 และมูลค่าผลผลิตมวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.52 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Tourism GDP/Total GDP) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง แต่ยังคงสะท้อนให้เห็นได้ว่าภาคการท่องเที่ยวยังคงเป็นเครื่องจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

นอกจากนี้ ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ภาคการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวน 4.63 ล้านคน ลดลงร้อยละ 2.43 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ตามนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับสัดส่วนการจ้างงานทั้งหมด พบว่าการจ้างงานในภาคการท่องเที่ยวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.68 ของการจ้างงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อการจ้างงานทั้งหมด ขณะที่ภาษีทางตรงที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวทั้งปี 2568 มีมูลค่า 39,745.00 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.53 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศ (Tourism direct and indirect Gross Domestic Product) และเทียบสัดส่วนต่อ GDP ประเทศ รายครึ่งปี 2566 - 2568

■ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยว (Tourism GDP) (ล้านบาท)

— สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยว/ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Tourism GDP/ Total GDP)

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน กันยายน 2568

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม (Tourism direct and indirect Gross Domestic Product) พบว่า

ผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรง (Tourism direct Gross Domestic Product)

รายได้จากการท่องเที่ยวก่อให้เกิดเม็ดเงินหมุนเวียนกระจายลงสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยวโดยตรง อาทิ ธุรกิจโรงแรมและที่พัก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจขนส่ง อาทิ สายการบิน รถไฟ รถโดยสารสาธารณะ และธุรกิจเช่ารถ ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น สปา สวนสนุก และพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น รวมไปถึงร้านค้าสินค้าของที่ระลึกและกิจกรรมท่องเที่ยวในชุมชน

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงมีมูลค่า 519,552.68 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.50 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.56 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

โดยการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทยที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรง (Tourism direct Gross Domestic Product) ในสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีมูลค่าผลผลิตมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ที่พักแรมสำหรับผู้เยี่ยมเยือน อุตสาหกรรมการบริการอาหารและเครื่องดื่ม การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ การจำหน่ายปลีกสินค้าท่องเที่ยวของประเทศ และอุตสาหกรรมการบริการเพื่อการท่องเที่ยวอื่น ๆ ของประเทศ ซึ่งมีมูลค่ารวมประมาณ 368,039.55 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 70.84 ของมูลค่าผลผลิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงทั้งหมด โดยมีรายละเอียดดังนี้

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรง (Tourism direct Gross Domestic Product) ในสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีมูลค่าผลผลิตมากที่สุด 5 อันดับแรก ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน ตุลาคม 2568

ที่พักสำหรับผู้เยี่ยมเยือน

มีมูลค่า 167,931.09 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.12 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยมูลค่าผลผลิตในที่พักสำหรับผู้เยี่ยมเยือนมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 32.32 ของมูลค่าผลผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงทั้งหมด

อุตสาหกรรมบริการอาหารและเครื่องดื่ม

มีมูลค่า 109,073.58 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.69 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยมูลค่าผลผลิตในอุตสาหกรรมบริการอาหารและเครื่องดื่มมีสัดส่วนร้อยละ 20.99 ของมูลค่าผลผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงทั้งหมด

การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ

มีมูลค่า 36,571.20 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.83 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยมูลค่าผลผลิตในการขนส่งผู้โดยสารทางอากาศมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 7.04 ของมูลค่าผลผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงทั้งหมด

ผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางอ้อม (Tourism indirect Gross Domestic Product)

ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากผลของการเชื่อมโยงการผลิตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อเนื่องในห่วงโซ่ การผลิตร่วมกันไปยังอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาทิ ภาคเกษตรกรรม ผู้ผลิตวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร ผู้ผลิตวัตถุดิบที่ใช้ในการทำของที่ระลึก ผู้ผลิตอุปกรณ์และของใช้ที่ใช้ภายในโรงแรมและที่พัก การก่อสร้างจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและอาคารที่พัก ผู้ขายรถยนต์ เรือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

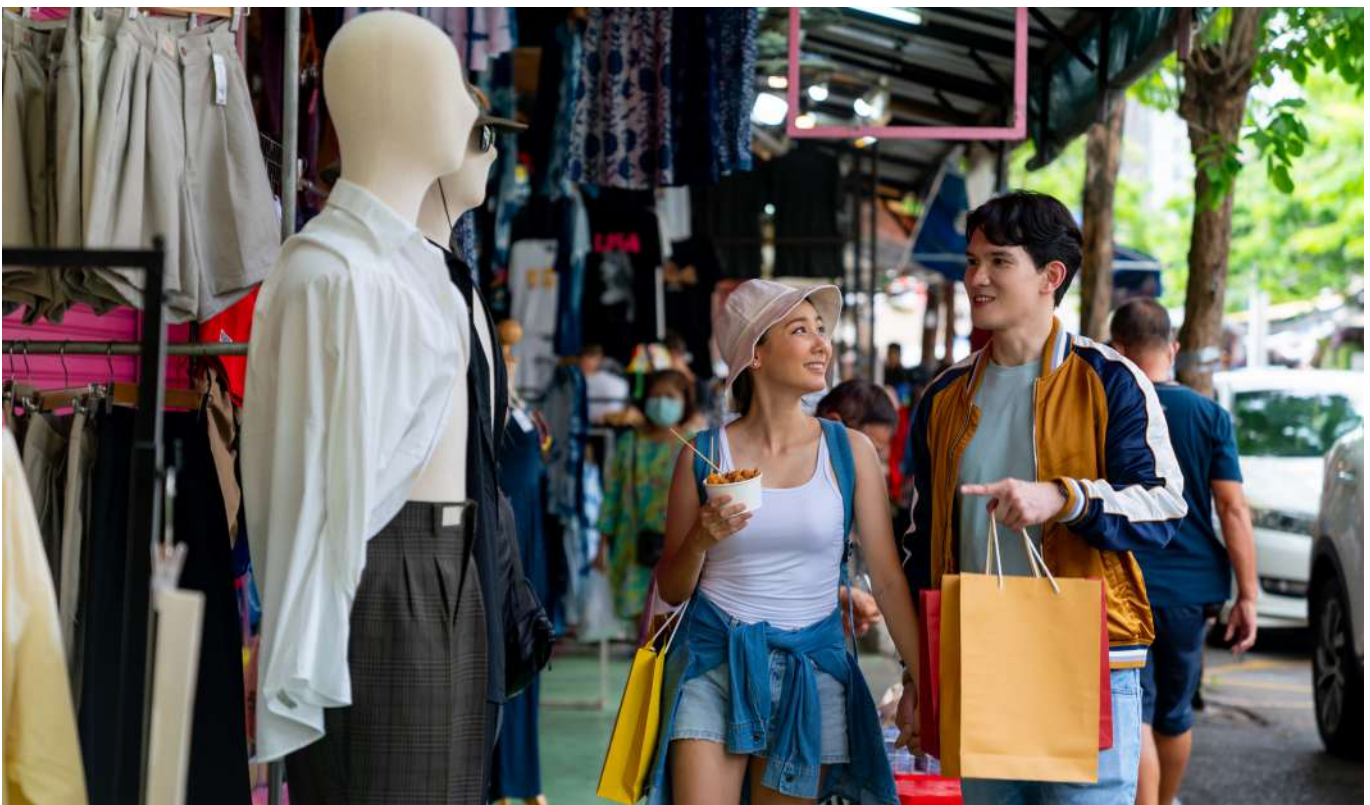
การจำหน่ายปลีกสินค้าท่องเที่ยวของประเทศ

มีมูลค่า 29,343.66 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 0.95 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยมูลค่าผลผลิตในการจำหน่ายปลีกสินค้าท่องเที่ยวของประเทศมีสัดส่วนร้อยละ 5.65 ของมูลค่าผลผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงทั้งหมด ทั้งนี้การปรับลดลงของธุรกิจการจำหน่ายสินค้าปลีกและของที่ระลึก ปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากนักท่องเที่ยวมีการปรับลดค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าหรือของที่ระลึก

อุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวอื่น ๆ ของประเทศ (เช่น สปา นวดแผนไทย และการจัดประชุมแสดงสินค้า เป็นต้น)

มีมูลค่า 25,120.02 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.13 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยมูลค่าผลผลิตในอุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวอื่น ๆ ของประเทศมีสัดส่วนสูงร้อยละ 4.83 ของมูลค่าผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงทั้งหมด

โดยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 พบว่า ผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางอ้อมมีมูลค่า 836,604.02 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 0.01 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ซึ่งมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางอ้อมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.96 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อระบบเศรษฐกิจ ของประเทศในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568

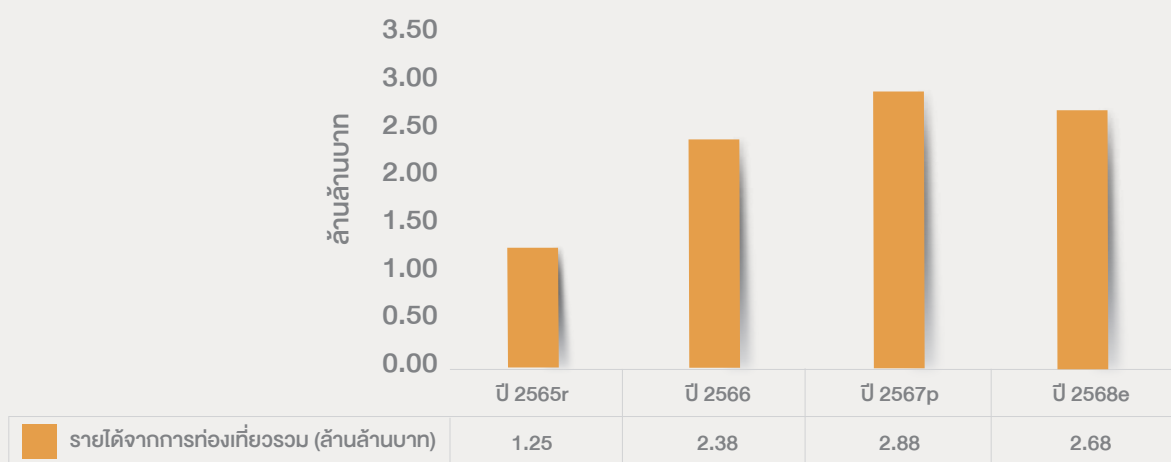

สถานการณ์ท่องเที่ยวในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 ยังมีทิศทางที่ชะลอตัว แม้นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยยังลดลง และเหตุการณ์น้ำท่วมในหลายพื้นที่ได้ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยว แต่สถานการณ์น่าจะดีขึ้นโดยการหดตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติมีทิศทางชะลอตัว เนื่องจากในช่วงไตรมาสสุดท้ายของทุกปี

จะเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทย ประกอบกับในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 รัฐบาลได้ออกมาตรการกระตุ้นคนไทยเที่ยวในประเทศ ได้แก่ โครงการเราเที่ยวด้วยกัน คนละครึ่ง และมาตรการลดหย่อนภาษี นอกจากนี้ ในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับปัจจัยจากการจัดงานอีเว้นท์ อาทิ การจัดงานคอนเสิร์ต Blackpink และการจัดการประกวดมิสยูนิเวิร์ส รวมถึงการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน Amazing Thailand Marathon Bangkok 2025

ทั้งนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประเมินว่า ในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2568 รายได้ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติและไทยจะมีมูลค่า 1,333,181.27 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 9.15 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทำให้ทั้งปี 2568 รายได้ท่องเที่ยวที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยมีมูลค่าอยู่ที่ประมาณ 2,676,897.84 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 6.91 จากปี 2567

รายได้ท่องเที่ยว (Tourism Expenditure) ในปี 2565 - 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน ตุลาคม 2568

โดยประเมินว่ารายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติจะมีมูลค่าอยู่ที่ประมาณ 1,537,433.95 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 12.17 จากปี 2567 อย่างไรก็ตาม รายได้ท่องเที่ยวจากคนไทยเที่ยวในประเทศคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.27 จากปี 2567 หรือมีมูลค่าอยู่ที่ 1,139,463.89 ล้านบาท

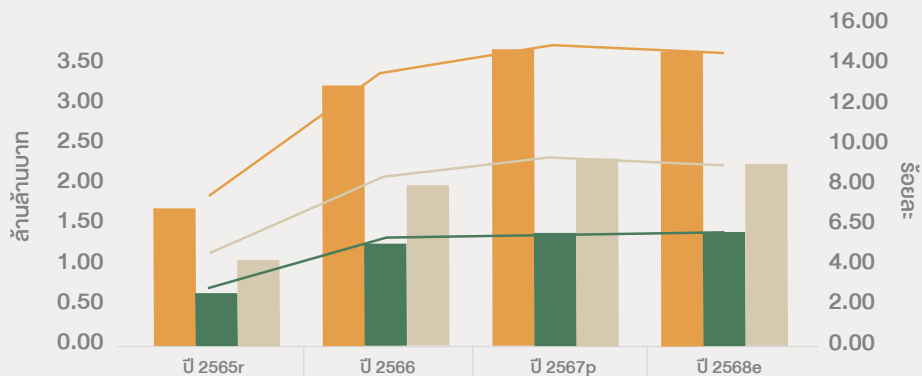
สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทั้งทางตรงรวมกับทางอ้อมทั้งปี 2568 คิดเป็นมูลค่าประมาณ 2,701,826.45 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 1.12 จากปี 2567 และมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.32 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Tourism GDP/ Total GDP)

เมื่อจำแนกผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงและทางอ้อม พบว่า

- ผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรง มีมูลค่า 1,035,303.50 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.85 จากปี 2567 โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.49 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

- ผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางอ้อม มีมูลค่า 1,666,522.95 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.87 จากปี 2567 โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศทางตรงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.83 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศ (Tourism direct and indirect Gross Domestic Product) และเทียบสัดส่วนต่อ GDP ประเทศไทยรายปี 2565 - 2568

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา ณ เดือน ตุลาคม 2568

โดยสรุป ภาคการท่องเที่ยวยังคงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย แม้ในปี 2568 รายได้ท่องเที่ยวจะลดลงจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ไทยลดลง แต่ผลกระทบจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยส่งผ่านมายังภาคธุรกิจท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม และเมื่อเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวในประเทศต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.32

อย่างไรก็ดี ในปี 2569 แม้มองว่าการท่องเที่ยวของไทยน่าจะมีทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะกลับมาเติบโตเป็นบวก แต่ต้องยอมรับว่าภาคการท่องเที่ยวยังมีโจทย์ท้าทายสูงและมีหลายประเด็นที่ต้องติดตามไม่ว่าจะเป็นความไม่แน่นอนของทิศทางการเติบโตของเศรษฐกิจโลกและไทย ทิศทางของค่าเงินบาท และโดยเฉพาะประเด็นการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศสูง ซึ่งไม่เพียงแต่จะมีผลต่อตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติแต่ยังมีผลต่อคนไทยเที่ยวต่างประเทศ รวมถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งโจทย์เหล่านี้อาจจะส่งผลต่อจำนวนและรายได้ท่องเที่ยว ดังนั้นผู้ประกอบการคงจะต้องเตรียมพร้อมและวางแผนธุรกิจให้ทันกับโจทย์ท้าทายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น

ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

รายละเอียด	หน่วย	ปี 2567					ปี 2568				
		Q1	Q2	Q3	Q4	รวมปี	Q1p	Q2p	Q3e	Q4e	รวมปี
ค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยว (รายได้จากการท่องเที่ยว) (Tourism Expenditure)	ล้านบาท	711,750.41	696,485.76	678,066.11	789,339.81	2,875,642.09	731,829.71	611,886.86	613,992.86	719,188.41	2,676,897.84
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	23.40	22.55	14.27	23.59	20.97	2.82	-12.15	-9.45	-8.89	-6.91
ค่าใช้จ่ายของผู้เยี่ยมเยือน ชาวต่างประเทศ	ล้านบาท	456,474.67	404,033.97	406,915.98	483,014.46	1,750,439.08	462,747.36	308,807.62	342,623.75	423,255.22	1,537,433.95
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	32.70	33.27	17.47	34.72	29.46	1.37	-23.57	-15.80	-12.37	-12.17
ค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวของ ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยท่องเที่ยว ในประเทศไทย	ล้านบาท	255,275.74	292,451.79	271,150.13	306,325.35	1,125,203.01	269,082.35	303,079.24	271,369.11	295,933.19	1,139,463.89
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	9.66	10.29	9.78	9.36	9.77	5.41	3.63	0.08	-3.39	1.27
ค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวของ ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยท่องเที่ยว ต่างประเทศ	ล้านบาท	98,859.27	117,471.72	83,776.47	135,115.17	433,222.63	106,009.91	128,247.91	91,290.24	147,003.37	472,551.43
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	13.22	44.08	32.79	37.13	31.80	9.45	9.17	8.97	8.80	9.08
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศด้านการท่องเที่ยว (Tourism GDP)	ล้านบาท	673,984.20	659,849.23	650,276.12	748,261.33	2,732,370.88	738,612.35	617,544.35	615,383.47	730,286.28	2,701,826.45
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	14.55	15.70	9.51	14.79	13.64	9.59	-6.41	-5.37	-2.40	-1.12
- ทางตรง	ล้านบาท	249,017.53	248,152.88	240,636.20	278,722.92	1,016,529.53	282,228.71	237,323.97	234,259.68	281,491.14	1,035,303.50
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	9.90	12.51	7.07	10.56	10.02	13.34	-4.36	-2.65	0.99	1.85
- ทางอ้อม	ล้านบาท	424,966.67	411,696.35	409,639.92	469,538.41	1,715,841.35	456,383.64	380,220.38	381,123.79	448,795.14	1,666,522.95
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	17.47	17.72	11.00	17.46	15.91	7.39	-7.65	-6.96	-4.42	-2.87
ภาษีจากการท่องเที่ยว (ทางตรง)	ล้านบาท	18,637.32	19,383.59	18,283.59	21,100.09	77,404.59	21,281.22	18,463.78	17,813.42	21,432.09	78,990.251
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	9.84	12.49	6.50	10.43	9.84	14.19	-4.75	-2.57	1.57	2.05
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ* (GDP of the Country)	ล้านบาท	4,623,049.00	4,520,553.00	4,615,840.00	4,819,474.00	18,578,916.00	4,762,685.00	4,578,112.00	4,694,309.28	4,836,500.00	18,871,606.28
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	2.19	4.26	3.58	3.90	3.48	3.02	1.27	1.70	0.35	1.58
สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ ด้านการ ท่องเที่ยว/ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ	ร้อยละ	14.58	14.60	14.09	15.53	14.71	15.51	13.49	13.11	15.10	14.32
สัดส่วน TGDP ทางตรง / ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	ร้อยละ	5.39	5.49	5.21	5.78	5.47	5.93	5.18	4.99	5.82	5.49
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	7.58	7.86	3.37	6.45	6.21	10.02	-5.65	-4.22	0.69	0.37
สัดส่วน TGDP ทางอ้อม/ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	ร้อยละ	9.19	9.11	8.87	9.74	9.24	9.58	8.31	8.12	9.28	8.83
การจ้างงานในด้านการท่องเที่ยว (Total Employment in Tourism Sector)	คน	4,798,051	4,699,040	4,729,721	4,845,332	4,768,039	4,629,326	4,637,441	4,809,968	4,864,712	4,735,363
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	8.57	3.92	4.13	6.87	5.86	-3.52	-1.31	1.70	0.40	-0.69
การจ้างงานทั้งหมด**	คน	39,579,000	39,500,740	40,039,541	40,106,151	39,806,358	39,806,359	39,509,990	39,898,370	40,057,963	39,818,171
สัดส่วนการจ้างงาน ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อการจ้างงานทั้งหมด	ร้อยละ	12.12	11.90	11.81	12.08	11.98	11.63	11.74	12.06	12.14	11.89

หมายเหตุ : * ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

** ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

p = ข้อมูลเบื้องต้น

e = ข้อมูลประมาณการ

ท่องเที่ยวไทย 2569 : คิดใหม่ แล้วไปต่อ

Thailand Tourism 2026 : Rethink to Move Forward

ปี 2569 กำลังถูกท้าทายว่าเป็นปีแห่งจุดเปลี่ยนเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจและภูมิรัฐศาสตร์โลก โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญ 3 ประการที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ในฐานะประเทศท่องเที่ยวและผู้เล่นทางเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การทำความเข้าใจพลวัตเหล่านี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ด้านการท่องเที่ยวในระยะ 3 – 5 ปีข้างหน้า

แรงขับเคลื่อนสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

การเริ่มต้นใหม่อย่างรู้เท่าทัน (Smart Reset)

เพราะเศรษฐกิจโลกก้าวเข้าสู่ยุค High-Efficiency Economy ตั้งแต่ปี 2567 โลกเริ่มก้าวพ้นช่วงฟื้นตัวหลังความผันผวนด้านเงินเฟ้อ เศรษฐกิจและซัพพลายเชน แต่ปี 2569 คือช่วงที่ประเทศต่าง ๆ จะเปลี่ยนโฉมจากการฟื้นฟูมาเป็นการปรับฐานครั้งใหญ่ ผ่านการลงทุนด้านเทคโนโลยี ผลิภาพ และพลังงานสะอาด หลายประเทศในเอเชียกำลังก้าวเข้าสู่โครงสร้างเศรษฐกิจแบบประสิทธิภาพสูง (High-efficiency Economy) ด้วยการใช้ AI automation, Logistics อัจฉริยะ และระบบดิจิทัลครบวงจรเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

สำหรับประเทศไทย แรงกดดันในปี 2569 ไม่ได้อยู่เพียงในรูปแบบแรงกดดันด้านต้นทุน แต่ยังสะท้อนผ่านความคาดหวังของผู้บริโภคและนักท่องเที่ยวที่ต้องการประสบการณ์แบบไม่มีจุดให้หงุดหงิดโดยไม่จำเป็น (low-friction) และนักท่องเที่ยวต้องการประสบการณ์ที่จัดจ้าน ออกแบบให้รู้สึกได้ว่า ตั้งใจทำเพื่อเราโดยเฉพาะ (Hyper-personalized) ส่วนในมิติด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ปี 2569 ไทยต้องมีความศักยภาพพร้อมทุกด้าน ทั้งด้านที่จัดการกลุ่มนักท่องเที่ยวด้านการคัดกรองข้อมูล รวมถึงด้านการพัฒนาศูนย์ข้อมูล (data hubs) และการให้บริการแบบไร้รอยต่อจะกลายเป็นตัวแปรหลักของความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ไม่ใช่เพียงการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติหรือเสน่ห์ทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเหมือนในอดีต

การเปลี่ยนสมดุลอำนาจในเอเชียและการแข่งขันด้าน Soft Power เชิงรุก

ปี 2569 คือปีที่ภูมิรัฐศาสตร์เอเชียเคลื่อนไหวอย่างเข้มข้นที่สุดในรอบทศวรรษ ความตึงเครียดในทะเลจีนใต้ การแข่งขันเชิงเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ และ จีน รวมถึงการปรับตัวของประเทศกำลังพัฒนาในอาเซียนกำลังสร้างสมรภูมิการแข่งขันใหม่ ที่เกิดขึ้นทั้งในมิติการลงทุนการค้า และอิทธิพลทางวัฒนธรรม ประเทศในอาเซียน เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ กำลังเร่งสร้างแบรนด์ประเทศ (nation brand) และภาพลักษณ์เชิงนวัตกรรมเพื่อดึงดูดทุนต่างชาติและความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ นอกจากนี้ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และจีนยังรุกคืบ Soft Power อย่างเป็นระบบ ทำให้ภูมิภาคนี้กลายเป็น สนามประลองเรื่องวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เชื่อมโยงโดยตรงกับรายได้จากการท่องเที่ยว งานเทศกาล และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

สำหรับประเทศไทย ปี 2569 ยังมีความกังวลว่าความได้เปรียบเชิงวัฒนธรรมที่เคยมีมาอาจถูกแซงหน้าได้ หากไม่สามารถปรับโครงสร้าง Soft Power ให้เปลี่ยนจากการพึ่งพาเอกลักษณ์ดั้งเดิม ไปสู่การสร้างเรื่องเล่าใหม่ที่มีความร่วมสมัย เป็นสากล และสอดคล้องกับความต้องการของ Gen Z และ Global Middle Class ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ เมืองดนตรี เมืองหนังสือ เมืองภาพยนตร์ หรือประสบการณ์ใหม่ที่เชื่อมโยงวัฒนธรรม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม จะกลายเป็นกุญแจสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ปีเปลี่ยนผ่านสำคัญสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ (Decarbonization Turning Point)

ช่วงปี 2569 - 2573 คือช่วงเวลาที่มาตราฐานด้านสิ่งแวดล้อมจะเข้มข้นแบบก้าวกระโดด ทั่วโลกจะเริ่มเห็นผลลัพธ์จากกฎระเบียบใหม่ เช่น มาตรการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism : CBAM) ของสหภาพยุโรป และรายงานข้อมูลด้านสภาพภูมิอากาศที่ภาคธุรกิจหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อไป สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มาตรการเหล่านี้จะเปลี่ยนคาร์บอนจากต้นทุนภายในประเทศไปเป็นตัวคัออกจากตลาดนานาชาติ

นอกจากนั้น ปี 2569 คือปีที่ประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวจำเป็นต้องเริ่มแสดงความคืบหน้าที่เป็นรูปธรรม เช่น ระบบการตรวจวัดการรายงานผลและการทวนสอบ เกี่ยวกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (MRV System) / การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ / การขนส่งสีเขียว / เมืองท่องเที่ยว net-zero ready หรือรูปแบบการจัดงานคาร์บอนต่ำที่ตรวจสอบได้ หากประเทศไทยไม่เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านนี้ ความสามารถในการเข้าถึงตลาดยุโรป ญี่ปุ่น และกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ที่มีความสำคัญกับความยั่งยืนจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม หากสามารถยกระดับ ecosystem ได้จริงจางจะเป็นโอกาสในการสร้าง positioning ใหม่ของการท่องเที่ยวไทยในฐานะผู้นำด้าน low-carbon destinations ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจะเป็นจุดขายระยะยาวและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อเศรษฐกิจสุขภาพ อาหาร และเมืองสร้างสรรค์ไปพร้อมกัน

การถอดรหัส แรงขับเคลื่อนการท่องเที่ยวปี 2569 ผ่าน STEEP Model

ปี 2569 จะไม่ใช่ปีของการเติบโตแบบเดิม แต่เป็นปีของการปรับฐานเศรษฐกิจและการแข่งขันเชิงคุณภาพ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจะเป็นประเทศที่สามารถยกระดับผลิตภาพผ่านเทคโนโลยีและระบบดิจิทัล พร้อมกับการสร้าง Soft Power แบบใหม่ที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจสร้างสรรค์และวัฒนธรรมร่วมสมัย รวมทั้งการสร้างรายได้เปรียบอย่างยั่งยืนผ่านมาตรฐานคาร์บอนต่ำระดับสากล

การเข้าใจภาพรวมการเปลี่ยนแปลงเพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการรับมือกับปี 2569 โดยใช้ STEEP Model คือ การประเมินปัจจัยภายนอก 5 ปัจจัย ได้แก่ สังคม (Social) เทคโนโลยี (Technology) เศรษฐกิจ (Economic) สิ่งแวดล้อม (Environment) และ การเมือง (Politic)

S – Social สังคมเข้าสู่ยุคผู้บริโภคประสิทธิภาพสูง (High-Expectation Behaviors)

ปี 2569 คือช่วงที่พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไปแบบไร้ทางย้อนกลับ จากผลของการพัฒนาและเติบโตของดิจิทัลเต็มรูปแบบ ผู้เดินทางต้องการประสบการณ์แบบ low-friction, fast & smart, และ hyper-personalized มากกว่าเดิมอย่างชัดเจน ขณะเดียวกันสังคมไทยกำลังเผชิญ สองแรงต้าน คือ สังคมสูงวัยที่เติบโตเร็วและกำลังซื้อของคนรุ่นใหม่ที่ไม่แน่นอน ส่งผลให้ตลาดภายในประเทศไม่มั่นคงเท่าที่ควร สำหรับการท่องเที่ยวไทย นี่คือสัญญาณว่าประสบการณ์บริการท่องเที่ยวรูปแบบเดิมไม่สามารถตอบโจทย์ตลาดในปี 2569 ได้อีกต่อไป

T – Technology การเร่งตัวของการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI)

ความก้าวหน้าของระบบที่ใช้เทคโนโลยีมาทำงานแทนมนุษย์ (Automation) และ การเกิดขึ้นของระบบเศรษฐกิจข้อมูล (Data Economy) AI ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือ แต่เป็นโครงสร้างพื้นฐานใหม่ของเศรษฐกิจ จึงเกิดการแข่งขันด้านผลิตภาพ (productivity race) ขึ้นทั่วโลก ทำอากาศยานอัจฉริยะ การจัดการนักท่องเที่ยวแบบ real-time และระบบภาษีรวมถึงข้อมูลแบบดิจิทัลกำลังกลายเป็นมาตรฐานของประเทศชั้นนำ ปี 2569 คือปีที่ไทยจำเป็นต้องเร่งปรับตัว มิฉะนั้นความเหลื่อมล้ำของความสามารถในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านจะกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว

E – Economic เกิด Smart Reset ของเศรษฐกิจโลก และแรงกดดันด้านโครงสร้าง

ปี 2569 เป็นปีที่เศรษฐกิจโลกเคลื่อนตัวจากภาวะฟื้นตัวเข้าสู่ช่วงปรับฐานประสิทธิภาพสูง หลายประเทศเพิ่มการลงทุนด้านระบบที่ใช้เทคโนโลยีมาทำงานแทนมนุษย์ (automation) ระบบนิเวศยานยนต์ไฟฟ้า (EV ecosystem) และการพัฒนาความสามารถของระบบห่วงโซ่อุปทานในการคาดการณ์ เตรียมพร้อมและฟื้นตัวจากเหตุการณ์หยุดชะงักที่ไม่คาดคิด (Supply-chain resilience) ทำให้ต้นทุนการดำเนินงานแบบดั้งเดิมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผลตอบแทน สำหรับไทย การเติบโตแบบพึ่งทรัพยากรหรือปริมาณนักท่องเที่ยวจำนวนมากเริ่มมีข้อจำกัด ขณะที่ประเทศอาเซียนอื่น เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย เร่งปรับโมเดลเศรษฐกิจและ Soft Power อย่างจริงจัง ความท้าทายสำคัญคือไทยต้องเปลี่ยนจาก ปริมาณ (volume) ไปสู่ คุณค่า (value) และยกระดับโครงสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้แข่งขันได้กับภูมิภาค

E – Environmental จุดเปลี่ยน (Turning Point) ของนโยบายคาร์บอน และกฎใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม

มาตรการด้านคาร์บอนมีแนวโน้มเข้มข้นขึ้นแบบก้าวกระโดด ระหว่างปี 2569 - 2573 มีหลายมาตรการที่นำมาบังคับใช้เช่น มาตรการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน หรือ CBAM และ การรายงานการปล่อยคาร์บอนของภาคธุรกิจ รวมถึงปัจจัยความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่เลือกประเทศปลายทางตามความยั่งยืนเป็นตัวตั้ง ไทยต้องมีโครงสร้างการวัดผล การรายงานผล และการตรวจสอบพิสูจน์ผลการลดก๊าซเรือนกระจก (MRV System) ที่โปร่งใส ต้องมีมาตรฐาน low-carbon destinations และระบบขนส่งสีเขียวที่ตรวจสอบได้ หากพัฒนาได้ทัน จะเป็นโอกาสเปิดประตูในการสร้าง positioning ใหม่ของการท่องเที่ยวไทยในตลาดระดับบน

P – Political ความไม่แน่นอนในประเทศ การแข่งขันนโยบายในอาเซียน และภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย

ปี 2569 ภูมิรัฐศาสตร์เอเชียตึงตัวมากขึ้น ทั้งจีน - สหรัฐฯ ทะเลจีนใต้ และการแข่งขันด้านดิจิทัล ความมั่นคง ส่งผลต่อทิศทางเงินทุนและการเคลื่อนย้ายของผู้คน ภายในประเทศ ไทยยังเผชิญความท้าทายด้านเสถียรภาพนโยบาย การตัดสินใจที่ล่าช้า และ governance ที่ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการแข่งขันระดับภูมิภาค เมื่อรวมกันแล้ว ภูมิศาสตร์ทางนโยบายในปี 2569 ทำให้ไทยต้องเลือกว่าจะยืนอยู่จุดไหนในเกมภูมิรัฐศาสตร์และเศรษฐกิจของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ท่องเที่ยวไทย 2569 ต้องคิดใหม่ แล้วไปต่อ

รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว ปีที่ 7 ฉบับที่ 1/2569

ในครึ่งแรกของปี 2568 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 16.69 ล้านคน และจำนวนนักท่องเที่ยวไทยในไทย 100.23 ล้านคน - ครึ่ง ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยว มูลค่า 1.34 ล้านล้านบาท มีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยว (Tourism GDP) 1.36 ล้านล้านบาท เกิดการจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 4.63 ล้านคน

จำนวน

% การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)										
2566	2567					2568				
Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Y	Q1p	Q2p	Q3e	Q4e	Y
28.15	9.37	8.13	8.59	9.46	35.55	9.55	7.14	7.43	na.	na.
154.40	43.54	26.31	21.13	16.82	26.27	1.91	-12.23	-13.48	na.	na.

จำนวน

% การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

จำนวนผู้เยี่ยมชมชาวไทยภายในประเทศ (ล้านคน-ครึ่ง)										
2566	2567					2568				
Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Y	Q1p	Q2p	Q3e	Q4e	Y
188.23	48.48	49.31	46.73	52.54	197.06	50.18	50.05	51.14	na.	na.
24.29	3.96	5.71	5.02	4.14	4.69	3.49	1.51	9.43	na.	na.

จำนวน

% การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

ค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยว (ล้านล้านบาท)										
2566	2567					2568				
Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Y	Q1p	Q2p	Q3e	Q4e	Y
2.38	0.71	0.70	0.68	0.79	2.88	0.73	0.61	0.61	0.72	2.68
89.45	23.40	22.55	14.27	23.59	20.97	2.82	-12.15	-9.45	-8.89	-6.91

จำนวน

% การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

การจ้างงานด้านการท่องเที่ยว (ล้านคน)										
2566	2567					2568				
Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Y	Q1p	Q2p	Q3e	Q4e	Y
4.50	4.80	4.70	4.73	4.85	4.77	4.63	4.64	4.81	4.86	4.74
7.55	8.57	3.92	4.13	6.87	5.86	-3.52	-1.31	1.70	0.40	-0.69

จำนวน

% การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยว (Tourism GDP) (ล้านล้านบาท)										
2566	2567					2568				
Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Y	Q1p	Q2p	Q3e	Q4e	Y
2.40	0.64	0.66	0.65	0.75	2.73	0.74	0.62	0.62	0.73	2.70
91.01	14.55	15.70	9.51	14.79	13.64	9.59	-6.41	-5.37	-2.40	-1.12

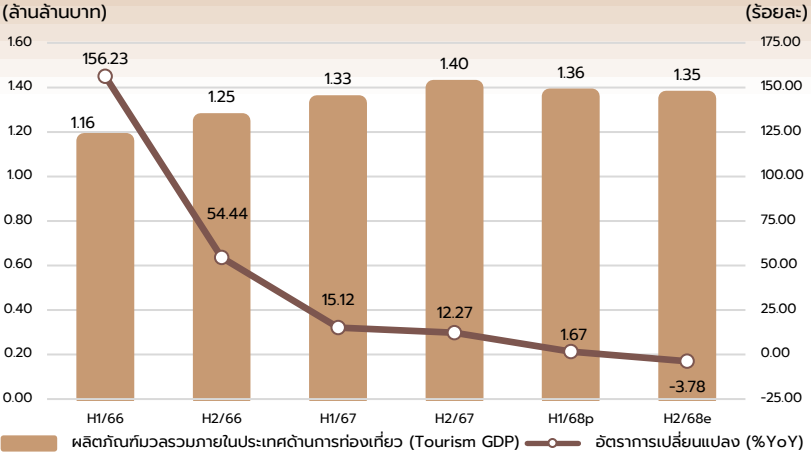
หมายเหตุ : p = ข้อมูลเบื้องต้น
e = ข้อมูลประมาณการ

สถานการณ์เศรษฐกิจการท่องเที่ยว ครึ่งปีแรก 2568p

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยว

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 มีมูลค่า 1.35 ล้านล้านบาท ขยายตัวเล็กน้อย ร้อยละ 1.67 จากในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2567 ตามการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ สำหรับเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูงสุด 2 อันดับแรก คือ ที่พักแรมสำหรับผู้เยี่ยมชม มีมูลค่า 0.17 ล้านล้านบาท (+0.12%) และอุตสาหกรรมบริการอาหารและเครื่องดื่ม มีมูลค่า 0.11 ล้านล้านบาท (+3.69%) เนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายหลักของนักท่องเที่ยว ขณะที่อาหารได้แรงหนุนจากพฤติกรรมการท่องเที่ยวระยะสั้นและกระแสนิยมคาเฟ่ อาหารแบบ gastronomy จึงส่งผลให้การใช้จ่ายด้านอาหารมีมูลค่าสูง

สถานการณ์การท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทย

จำนวน	รายได้
16,685,469 คน	771,554.98 ล้านบาท
-4.66%	-10.34%

นักท่องเที่ยวไทยเที่ยวไทย

จำนวน	รายได้
100,232,849 คน - ครั้ง	572,161.59 ล้านบาท
+2.49%	+4.46%

เศรษฐกิจการท่องเที่ยว

Tourism GDP

1,356,156.70 ล้านบาท +1.67%

ทางตรง

519,552.68 ล้านบาท +4.50%

ทางอ้อม

836,604.02 ล้านบาท -0.01%

มูลค่า Tourism GDP คิดเป็น 14.52% ของ GDP ประเทศไทย

การจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4.63 ล้านคน คิดเป็น 11.68% ของการจ้างงานทั้งหมด

ภาษีการท่องเที่ยว

39,745.00 ล้านบาท +4.53%

สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญ 5 สาขาแรก

ที่พักแรมสำหรับผู้เยี่ยมชม

167,931 ล้านบาท +0.12%

อุตสาหกรรมบริการอาหารและเครื่องดื่ม

109,074 ล้านบาท +3.69%

การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ

36,571 ล้านบาท +1.83%

การจำหน่ายปลีกสินค้าท่องเที่ยวของประเทศ

29,344 ล้านบาท -0.95%

อุตสาหกรรมบริการเพื่อการท่องเที่ยวอื่น ๆ ของประเทศ

25,120 ล้านบาท +0.13%

จำนวนนักท่องเที่ยวไทยเที่ยวไทย		
หน่วย : คน - ครั้ง		
ครึ่งปี	จำนวน	%Y-o-Y
H1/66	93,282,462	42.29
H2/66	94,950,131	-1.08
H1/67	97,794,398	4.84
H2/67	99,270,354	4.55
H1/68	100,232,849	2.49

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทย		
หน่วย : คน		
ครึ่งปี	จำนวน	%Y-o-Y
H1/66	12,965,384	531.60
H2/66	15,184,632	68.43
H1/67	17,501,283	34.98
H2/67	18,044,431	18.83
H1/68	16,685,469	-4.66

หมายเหตุ : p = ข้อมูลเบื้องต้น, e = ข้อมูลประมาณการ
H1 = ในช่วงครึ่งปีแรกของปีนั้น ๆ, H2 = ในช่วงครึ่งปีหลังของปีนั้น ๆ

ที่มา : กลุ่มนวัตกรรมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

**กลุ่มนวัตกรรมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา**

เลขที่ 4 ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร 10100
โทรศัพท์ : 0-2283-1551

ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและจัดทำบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

